

Mailed on Friday, 11th May 2012.

MAGYAR

Hungarian Life

ÉLET

Price \$ 3.20
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA

THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No 2719. 17 May 2012. Printed post approved – PP 349034/00008

LIV. évfolyam 19. szám

2012. május 17.

A május 6-án lezajlott francia elnökválasztás második fordulóját Nicolas Sarkozy elvesztette Francois Hollande-dal szemben. A szocialista politikusra a választópolgárok mintegy 52 százaléka, Sarkozy-re pedig hozzávetőlegesen 48 százaléka szavazott. Az elnökválasztás az ország két legerősebb politikai szervezetének a jelöltjei között döntött.

A vesztes a centrista *Union pour un Mouvement Populaire* (UMP) pártkoalíció négy párt kormányalkotó szövetsége: *Gaullista Konzervatívok* (RPR), *Közervatív-liberális demokraták* (DL), *Centrist Unio a Francia Demokráciáért*, amelyben a populista kereszténydemokraták és radikális szociál-liberálisok vannak együtt (UDF).

Az győztes egymagában a Szocialista Párt. Baloldali győzelem – hirdetik a magukat ugyancsak baloldalinak hirdető Hunniában. Látni fogjuk, hogy ez csak látszat.

A franciák 1958 óta kilencedik alkalommal választották meg közvetlen szavazással a köztársasági elnököt, akinek mandátumát 2000-ben népszavazással hétről öt évre csökkentették. Nicolas Sarkozy 1981 óta az első francia elnök, akit nem választottak újra.

Francois Hollande a három hónapjal ezelőtti első választási nagygyűlésén érdekes dolgokat mondott: „A köztársasági elnökség nem azt jelenti, hogy egyetlen ember irányít, hogy egyetlen gondolkodás érvényesül, hogy egyetlen párt klánvá válhat. ... Egy államfőnek el kell fogadnia a hatalommegosztást a legmagasabb

Párizs balra lépett, jobbra tart

Csapó Endre

tisztségek között. ... Garantálnia kell az igazságszolgáltatás függetlenségét azzal, hogy a hatalom kizárja annak a lehetőségét, hogy egyes ügyekben beleszólhasson, megőrizve a sajtószabadságot, tiszteletben tartva a forrásvédelmet. ... Egy államfő nem nevezheti ki a közszolgálati tv-csatornák és rádiók vezetőit, és fel kell lépnie a korrupció ellen.” Ugye, milyen ismerős szövegek?

És ami a legérdekesebb: A szocialista jelölt az ország legfőbb ellenfelének a pénzügyi világot tekinti, amely „soha nem lesz jelölt, soha nem fogják megválasztani, és mégis jelenleg az kormányoz”. Megválasztása esetén olyan banki törvényt fog kezdeményezni, ami kötelezi a pénzintézeteket a spekulációs tevékenységeik és a hitelezés szétválasztására. Szót emelt egy európai szintű, közpénzből fizetett hitelminősítő intézet létrehozásáért és a pénzügyi tranzakciók megadóztatásáért.

Fél évszázaddal a francia-német megbékélés után Hollande egy új francia-német szerződés kidolgozására is ígértet tett 2013 januárjára: „Új ciklust kell nyitni Európában, a gazdasági, az ipari és az energetikai együttműködésről a két ország között. A lendület hiányzik Európából. Ezért német barátainknak egy új, az igazságon alapuló viszonyt fogok ajánlani. Nekik a szolidaritásról kell tanúbizonyságot tenniük. Németország nem tud erős maradni egy gyenge Európában. Nem

lesz gazdag egy elszegényedő Európában” – mondta Hollande.

Ha megkockáztatunk egy összehasonlítást a francia és a magyar pártrendszer között, nagyon laza valószínűséggel mondhatjuk, hogy a most kormányzó UMP megfelel a magyarországi SZDSZ-nek, az SP az MSZP-nek, és a La Pen féle Nemzeti Front a Jobbik-nak. Nincs nemzeti középpárt, mint nálunk a Fidesz. De van itt egy óriási különbség: a francia szabaddemokraták és szocialisták jó franciák, szeretik a hazájukat, és harcolnak érdekeikért. Ott is dívik a baloldali jobboldal elvezetés, baloldaliak természetesen a szocialisták, kommunisák, és jobboldaliak a ma még uralkodó UMP, a – szabad fordításban – *Népi Mozgalom Szövetség*. Ez alakította a jelenlegi kormányt, amely az atlantista szövetség révén Amerikapárti, vagy pontosabban nemzetközi elkötelezettségű, és ennek nyomán támogatója az Európai Unió jelenlegi internacionalista politikájának, a központi irányítású federációs igazgatásnak. Az igazi vízváltó immár nem a hagyományos bal- vagy jobboldali politikálás, hanem az unió diktátumát elfogadó és nemzetiszuverenitáshoz ragaszkodó álláspontja között húzódik.

Még januárból való újságcikkből idézzük az alábbiakat:

„Amíg szombaton százezrek vonultak az utcára Magyarországon, hogy demonstrációjukkal a kormányt támoassák, vasárnap Franciaországban több tízezres tömeg gyűlt össze a szocialista elnökjelölt, Francois Hollande hívására. E sorok írója – a kezdeti meglepettségből felocsúdvá – ekkor nekilátott a több mint másfél óras beszéd alapos elemzésének. Vajon ugyanaz az érvelés következik, mint amit a magyarországi baloldaltól is megszokhattunk? A szónoklat magyar fül számára több meglepetést is tartalmazott. Először is, míg Magyarországon keveset hallani a baloldalt a nemzetről beszélni, Franciaországban az ország nagyságát, a nemzeti büszkeséget nem csak a jobboldal hirdeti. A szónoklat első perceiben legalább húszszor hangzott el a »Franciaország« szó. A baloldalnak a francia nemzet iránt érzett elkötelezettsége és csodálata már a lelegején mindenki számára nyilvánvaló kellett, hogy legyen. Eztán jöhetett csak a baloldali vívmányok széles lajstroma, majd igazságosabb adórendszert, s az országban élő külföldiek jogainak kiterjesztését követelte, beleértve a helyi választójog megadását is. Végül volt a beszédben egy rendkívüli blokk, amely a magyar szemlélődöben azt az érzetet kelthette, hogy a francia szocialista párt több ponton egyetérthet a Fidesz-KDNP frakcióval. »Az én igazi ellenfelemnek nincs neve, nincs arca, nincs pártja. Az

én ellenfelem a pénzügyi világ« – ennek hallatán még a higgadtabb résztvevők is felszisszenhettek. »A válság idején a bankokat az államok mentették meg, s most ezek a bankok megeszik a kezet, amely etette őket« – fogalmazott Hollande. Az államnak szerinte erőteljesebben bele kellene szólnia a pénzügyi világ játékszabályaiba, állampolgárainak védelmében.”

Ezen kívül kiemelte: az „AAA” besorolását nemrégiben elvesztő Franciaország a spekuláció és az illegitim hitelminősítők áldozata, ezért mielőbb létre kell hozni egy európai hitelminősítő központot. A változást hirdető szocialista Francois Hollande, csakúgy, mint a hónapokon keresztül demonstráló spanyolok, vagy a legutóbb Washingtonban tüntető amerikaiak, a nagytőke és a fékevesztett, szabályozatlan piaci globalizáció ellen emelte fel hangját.

Érdemes visszatekinteni a francia elnökválasztás első fordulójára, amikor minden jelölt indult a két legmagasabb eredményért. Hollande már az első, április 22-i fordulóból is győztesen került ki, aki ekkor a szavazatok 28,6 százalékával büszkélkedhetett, míg Sarkozy 27,2 százalékos eredményt ért el. A legnagyobb meglepetést ekkor azonban a szélsőjobboldali Marine Le Pen okozta, akire a választók csaknem 18 százaléka szavazott. Ez a Nemzeti Front (FN) számára kiemelkedően magas eredmény a júniusi nemzetgyűlési választásokon is előnyös pozícióhoz juttathatja a francia szélsőjobboldalt.

A francia elnökválasztásokat sokan egyszerűen egy Sarkozy-ellenes referendumként fogták fel. A jelenlegi elnök 2007-es beiktatása óta rengeteget veszített népszerűségéből, kormányzati stílus, illetve a gazdasági problémák miatt kiábrándultak belőle a franciák. A választások kimenetelét Európa-szerte szoros figyelemmel kísérték a vezető politikusok, hiszen a válságújtotta Európai Unió szempontjából sem mindegy, hogy ki fogja vezetni a kontinens második legfontosabb gazdaságát – írja a *France 24* című hírportál. Vereségével Sarkozy a tizenegyedik olyan államférfi Európában, akit elsöpör az euróválság, illetve a megszorító intézkedések miatti elégedetlenség. Franciaország jelenleg egyre rosszabbodó gazdasági helyzettel kénytelen szembenézni: magas költségvetési hiány és államadósság, illetve növekvő munkanélküliség jellemzi. Kérdéses, hogy győzelme után Hollande mennyire lesz képes visszafordítani a negatív tendenciákat, illetve hogy az EU motorjaként aposztrofált német-francia tandem működésére milyen hatással lesz az elnökváltás.

Az elnökválasztási kampány lezárultát követően hamarosan újabb kampányra kerül sor; június 10-én és 17-én

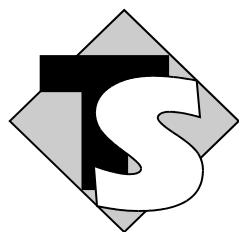
nemzetgyűlési választásokat is tartanak Franciaországban. Felmerések szerint azon a szocialisták, a szélsőbaloldal és a Zöldek együttesen a szavazatok 44-45 százalékára, a jobbközép tábor 31-32 százalékra, míg a szélsőjobboldali Nemzeti Front 15-18 százalékra számíthat. A szenátusban tavaly ősz óta már a baloldal alkotja a többséget. Gérard Grunberg politológus szerint „az egyértelmű győzelemmel” megnyílt az út ahhoz, hogy a június 10-17-i nemzetgyűlési választásokon a baloldal elsőprő győzelmet szerezzen a parlament alsóházában is. A Nemzeti Front előretörése azonban külön figyelmet érdemel.

A Nemzeti Front 1973-ban alakult meg „*Front national pour l'unité française* (Nemzeti front a francia egységért)” néven. Az akkor randalírozó anarchisták, euro-kommunisták miatti társadalmi igényként jött létre nemzeti érdekek védelmére. Sok támadás érte, de folyamatosan benne volt a francia belpolitikában, ellensúlyozva a baloldal nemzetellenes politikáját. Alapítója és évtizedeken át vezetője Jean-Marie Le Pen a közelmúltban meghalt, de leánya Marine Le Pen átvette a párt vezetését, és sikeresen viszi tovább. Nem foglalkozik már a zsidók dolgaival, de annál inkább a bevándorlási politikával és az iszlám társadalmi feszültségekkel, ami népszerűségét rendkívül mértékben megnövelte. Felmerések szerint nemcsak a saját pártja hívei, de a kormányzó UMP legalább fele támogatna egy UMP-FM választási szövetséget.

A budapesti *Társadalmi Forradalom* nevű Anarcho-kommunista portál írja: „Az európai szélsőjobboldalon az apák tradícionális antiszemitizmusa, rasszizmusa lassan átadja a helyét a fiúk és lányok iszlamofobiájának, amely már nem egyedül a szélsőjobb megkülönböztető jegye. És persze a mérsékelt jobboldal kirohanásai a franciaországi iszlám jelenlét ellen lényegében elfogadhatóvá, legitimé teszik az FN gondolkodásmódját, hiszen maga a jobboldal sem igen gondol mást. ... Minden mostani körülmény arra látszik utalni, hogy a megállíthatatlan európai jobbratolódás (a szociális feszültségek etnikai mezbe öltöztetése, azaz a fasizálódás egyre nyilvánvalóbb jeleivel) folytatódni fog. Semmi sem indokolja, hogy optimisták legyünk: a szolidaritás, az egyenlőség, a szabadság hívei számára sötét idők jönnek. ... Amit ellenben az Európai Unió mostani politikájáról mond az FN, az túl azon, hogy alapvetően igaz, bármelyik baloldali párt is mondhatná: »Az EU, a szabadkereskedelmi és a gazdasági liberalizmust védelmezve, az országra rákényszeríti az államigazgatás és a szociális szolgáltatások visszanyesését minden területen, a postától a bíróságokig, az óvodákon, a kisiskolákon át a kórházakig.«

Tehát az elnökválasztással most valamilyen nagy változás indult meg, ami a júniusi képviselőválasztásokkal drámai fordulatba juthat.

(Folytatás a 4. oldalon)

TRUMBLE
SZANTO
LAWYERS

ÜGYVÉDI MUNKAKÖZÖSSÉG

TANÁCSADÁS MINDENFÉLE ÜZLETI ÜGYBEN
HÁZ ÉS MÁS INGATLAN ADÁSVÉTELE ÉS BÉRLÉSE
VÉGREJÁRÁSOK KÉSZÍTÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA
KÉPVISELET PERES ÜGYEKBEN
ÖRÖKSÉG ÜGYEK
KÖZLEKEDÉSI ÉS ÜZEMI BALESETEK
BEVÁNDORLÁSI ÜGYEK
CSALÁDI ÜGYEK ÉS VÁLÓPEREK
TÁRSULÁS FINANSZÍROZÁS
ADÓSSÁGOK BEHAJTÁSA
MAGYARORSZÁGI VONATKOZÁSÚ ÜGYEK INTÉZÉSE
KÖVETSÉGI HITELESÍTÉS

MAGYARUL BESZÉLÜNK

10 CECIL PLACE, PRAHRAN 3181

Telefon: 9529 6222

Fax: 9529 6777

Email: tsz@tsz.com.au

BOLDOG NÉVNAPOT KÍVÁNUNK!

Május 17.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Andor, Paszkál nevű olvasóinkat.

Andor: az András név változata.

Paszkál: A latin Paschalis név rövidülése. Görög eredetű, de héber mintára alkotott név.

Köszönhetjük még: **Andor, Brúnó, Ditmár, Fábrián, Rezeda** nevű barátainkat.

Május 18.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Alexandra, Erik nevű olvasóinkat.

Alexandra: Az Alexander férfinév nőiesítő továbbképzése. Származása hasonló a Sándor névhez.

Erik: Az alnémet és északi germán Erik, illetve Erich névből. Jelentése nagyrabecsült.

Köszönhetjük még: **Alexa, Alicia, Bódog, Erika, Félix, Klaudia** nevű barátainkat.

Május 19.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Ivó, Milán nevű olvasóinkat.

Ivó: Két név egybeesése: 1. A germán Ivo névből. Ennek jelentése tisztaság, illetve tisztaságból készült íj. 2. Az Iván név szláv becézőjének, az Ivo névnek az átvétele.

Milán: Szláv eredetű név, jelentése kedves.

Köszönhetjük még: **Albin, Celesztin, Ivonne, Emilia, Celesztina, Milena** nevű barátainkat

Május 20.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Bernát, Felicia nevű olvasóinkat.

Bernát: A germán Bernhart névből, jelentése erős, mint a medve

Felicia: A Félix férfinév latin nőiesítése, jelentése boldog.

Köszönhetjük még: **Bernarda, Félix, Ferdinánd, Galamb, Hanna, Johanna, Zsanett** nevű barátainkat.

Május 21.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Konstantin, Szilárd nevű olvasóinkat.

Konstantin: A latin Constantinus rövidülése. Jelentése Constantinus családjaéhoz tartozó, a latin constans (állandó) szó származéka. A 19. század elején

Köszönhetjük még: **Aladár, András, Dévald, Teobald, Teofil, Teofila, Timót** nevű barátainkat.

Május 22.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Júlia, Rita nevű olvasóinkat.

Júlia: A latin Julius férfinév latin nőiesítése.

Rita: Az olasz Margherita név önállóult becézője.

Köszönhetjük még: **Bogárka, Emánuel, Emil, Julianna, Juliánusz, Renáta, Romana** nevű barátainkat.

Május 23.

Szeretettel köszöntjük névnapjukon Dezső nevű olvasóinkat.

Dezső: A régi magyar Dezsiderius csonkult. Jelentése: óhajtott, kívánt.

Köszönhetjük még: **Emil, Vilma, Vilmos, Viola** nevű barátainkat.

Szobrot kapott Tormay Cécile

Ünnepélyes keretek között felavatták Tormay Cécile (1875-1937) jászsefári szobrát, R. Törley Mária alkotását. A szoboravatás újabb jelentős lépés az életmű értékeinek széles körű megismertetése felé, ahogyan az volt a szoboravatás előtt egy héttel a XX. század kiváló írójának, szerkesztőjének, politikusának odaítélt Magyar Örökség-díj is.

Tormay Cécile nevét és munkásságát azért ismerik kevesen, mert a szocializmus évtizedeiben indexre került, hiszen ő volt az, aki Bujdosó könyve című regényében megírta az első világháború utáni összeomlást, a Tanácsköztársaság siralmas történetét.

A Napkelet című folyóirat körül csoportosuló, a világháború után indult írónemzedék összefogásával új alternatívát keresett a kelet és a nyugat közé szorult magyar társadalom számára. Munkásságának „közhasznúságát” jól érzékelteti, hogy az előző elnök halála után ő lett a Népszövetség mellett működő genfi Szellemi Együttműködés Tanácsa elnöke.

A Nemzeti Értékvédő Egyesület kezdeményezésére felállított szobor helyszínének kiválasztásakor fontos szempont volt, hogy az író nő felmenői részt vettek a Rókus kápolna és kórház építésében, s hogy a család a közeli Kőfaragó utcában lakott, így került R. Törley Mária műve a kórházbejárat előtti parkba.

Műveit angol, francia, német, olasz nyelvre is lefordították és a legelőkelőbb külföldi folyóiratokban közölték. A Régi ház című regényéért kétszer is felterjesztették irodalmi Nobel-díjra. Az ünnepségen Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke méltatta Tormay Cécile életművét, az író nő műveiből Kubik Anna Kossuth-díjas színművész olvasott föl részleteket, közreműködött Geiger György Kossuth-díjas trombitaművész.

Ma is keresnek még szovjet katonasírokat

Oroszországból érkezett restaurátorok hozzák rendbe a magyarországi szovjet katonasírokat — közölte riportjában az orosz Pervij Kanal (magyarul: Első Csatorna) televízió.

Az országos sugárzású állami orgánium híradójának munkatársa a napokban Budapesten készített összeállításában megszólaltatott két veteránt, akik a magyarországi hadműveletek idején a fővárosban harcoltak. A televízió munkatársai elkísérték a kerepesi szovjet katonai temetőbe Ivan Leszov volt felderítő és bajtársát, Alekszandr Siskint. Utóbbi 1944 óta nem járt Magyarországon.

A Pervij Kanal beszámolója szerint a kerepesi temetőben már a háború idején temettek szovjet katonákat, majd a kilencvenes években valamennyi városból áthelyezték ide az elesettek maradványait. Sohasem végeztek felújítási munkálatokat, az idén azonban orosz építésszek és restaurátorok láttak neki az emlékművek, sírkövek helyreállításának. A magyar nyilvántartások szerint a kerepesi sírkertben csaknem hétezer szovjet katona nyugszik. A pontos szám nem ismert, egyebek között azért, mert a sírköveken néhol összekeverték, megismételték a neveket. A hibák kijavításában a magyar történészek is segítenek — derült ki a riportból. Az orosz televízió megszólaltatta Holló József Ferenc nyugállományú altábornagyot, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum volt főigazgatóját, aki elmondta, hogy mindenképpen meg kell találni azokat a katonákat, akikről egyelőre nem tudni, hol estek el.

A riport említést tett arról, hogy a szovjet katonák földi maradványainak keresése egész Magyarországon folyik. Kaposváron önkéntesek létrehozták saját csoportjukat. Kikutatják az elesett katonák sírhelyét, értesítik rokonaikat, és gondozzák a sírokat. Nemrég egy Arhangelszk megyei asszony érkezett a somogyi településre az után, hogy az interneten elhelyezett adatok alapján édesapjára ismert, akinek a sírját itt találta meg.

A történelemkönyvek tanúsága szerint Magyarországon száznál több szovjet katona hunyt el, s ezek nyughelye ismeretlen. A harcok színhelyén a kutatás, akárcsak nekünk, az oroszoknak is létkérdés, hiszen ők is meg vannak arról győződve, hogy a háború addig nem ér véget, amíg nem temetik el az utolsó katonát is.

MAGYAR

Utolsó simítások az alaptanterven

Felülvizsgálták az irodalmi művek listáját az új Nemzeti alaptantervben (NAT), s ennek részeként a nemzeti konzervatív írók közül nemcsak Wass Albert, hanem választható szépirokként Nyíró Józsefet, esszéirokként pedig Szabó Dezsőt is nevesítik a napokban a kormány elé kerülő végleges változatban. A NAT előkészítésével megbízott bizottság lapunk birtokába került összefoglalója szerint az alaptanterv magyar nyelv és irodalom fejezetébe bekerült a nemzeti konzervatív irodalom témája, s a népi írók mozgalmának jelentőségét is megemlíti a szöveg.

A módosított tanterv — főként a világirodalom és a 9-12. évfolyam esetében — nagyobb szabadságot biztosít a művek kiválasztásánál azzal, hogy csak példákat, s nem olyan műveket tartalmaz, amelyeket kötelező feldolgozni. Csökkentették a magyar irodalmi művek mennyiségét, de ez alapvetően nem írók és költők „kihúzásának”, hanem a hozzájuk kapcsolt, kötelező művek számának korlátozásával magyarázható.

Simonyi Károlyról nevezik el az élményközpontot

Simonyi Károly nevét veszi fel az augusztus közepén nyíló mosonmagyaróvári természettudományi interaktív élményközpont, a Futura auditoriuma — közölte az MTI-vel a város turisztikai tanácsnoka.

Pető Péter tájékoztatása szerint a napokban megkapták a néhai akadémikus mindkét fia — Tamás és az informatikusként és úrturistaként ismert Károly (Charles) — beleegyezését is, hogy apjuk nevét kapja a terem.

A fizika és a villamosságtan világhírű tudósának, mérnökgenerációk tanárának nincsen ugyan közvetlen kötődése a városhoz, de úgy gondolták: az innováció és a tudomány olyan, világszerte ismert és elismert képviselője, aki a négy őselem témája köré szerveződött ismeretterjesztő létesítmény egyik jelképe lehet — mondta el a tanácsnok.

A 2001 őszén, 85 éves korában elhunyt tudós Győr-Moson-Sopron megyéhez viszont két ponton is kapcsolódik: Egyházashalomban született, a negyvenes-ötvenes évek fordulóján pedig a Műegyetem soproni karának elektrotechnikai tanszékét vezette. Ekkor alkotta meg az első magyarországi magfizikai részecskegyorsítót, amelyért 1952-ben Kossuth-díjat kapott.

Simonyi Károly a Műegyetemen szerzett gépészmérnöki oklevelet, és egyidejűleg a pécsi egyetemen jogtudományi doktorátust. A Műegyetem Atomfizika Tanszékén dolgozott, ahol aktív részese volt az első Föld-Hold-radarkísérletnek. Soproni éveit követően Budapestre került, megalapította az egyetem Elméleti Villamosság-tanszékét és a Központi Fizikai Kutatóintézet atomfizika-osztályát. Simonyi Károly 1993 óta a Magyar Tudományos Akadémia tagja, számos

**A Magyar Szellem
Láthatatlan Múzeumában
a Csapó Endre szerkesztette
Magyar Élet című
hetilap félévszázados
nemzeti szolgálata
MAGYAR ÖRÖKSÉG.
A Magyarországot
Alapítvány ezen
határozatát az
Aranykönyv őrzi.**

Magyar Élet Hungarian Life

Felelős szerkesztő és kiadó: Márffy Attila
Sydneyi szerkesztő: Józsa Erika
Főszerkesztő: Csapó Endre

Irodák:

Melbourne

15 Roselyn Crescent,
East Bentleigh, Vic. 3165
Tel.: (03) 9557-2422
Fax: (03) 9563-9101
E-mail: amarffy@netspace.net.au
Levél cím: P.O. Box 210,
Caulfield, Vic. 3162

Sydney

22 Marinella Street
Manly Vale, NSW. 2093
Telefon: (02) 9907-6151
E-mail:
hungarianlifesydney@gmail.com
meccsapo@bigpond.com

Hirdetési díjszabás: \$ 5.50/cm/column (Incl. GST)
(Hasábonként 1 cm mély és 5 cm széles)
Előfizetés egy évre GST-vel együtt \$ 160.—

Advertising rate: Classified: \$ 5.50/cm/col. (Incl. GST)
Half page: \$ 300.— Full page: \$ 550.—
Translation and artwork free of charge.

Proprietor and Publisher: Hungarian Life Publishing
Printed by Attila Márffy, 15 Roselyn Cresc. East Bentleigh, Vic. 3165.

**DOLLÁR
ÁRFOLYAM**
2012. május 10-én
1.00 AUD = 223.74

HÍREK

hazai és nemzetközi kitüntetés tulajdonosa volt. Munkásságát a Kossuth-díj mellett Állami Díjjal, Magyar Örökség-díjjal, a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje, az MTA Aranyérme kitüntetéssel is ismerték. Elsőként nyerte el az 1996-ban odaítélt Az Év Ismeretterjesztő Tudósa címet. Tagjai sorába választotta az Európai Tudományos és Művészeti Akadémia is.

Diákok ezrei állnak be kapálni

Eddig már húszezer kisdíák csatlakozott a Fiatal Gazdák Magyarországi Szövetsége — AGRYA által kezdeményezett és a Vidékfejlesztési Minisztérium által is támogatott „Vesd bele magad” elnevezésű akcióhoz — jelentette be a Vas megyei Gersekaráton **Weisz Miklós**, a szervezet társelnöke.

Az akcióban részt vevő gyerekek vállalták, hogy maguk gondozzák az ajándékba kapott magokból kikélt növényeket, elültetik, öntözik, gyomlálják és kapálják a zöldségeket, otthon vagy az iskola mintakertjében retket, borsót, hagymát természetnek — mondta. Hozzátette: nagy öröm számukra, hogy kezdeményezésük a vártnál is nagyobb sikert aratott és ennyi érdeklődő kisdíák — köztük a gersekaráti iskolások — bekapcsolódott az akcióba. **V. Németh Zsolt** vidékfejlesztésért felelős államtitkár elmondta: a szaktárca folytatja a vidéki életmódot megismertető, népszerűsítő programokat, amelyek sorában először a „Vidék kaland” elnevezésűt említette, amelynek során városi gyerekek kóstolhattak bele egy hétig egy vidéki parasztgazdaság életébe. A Vidékfejlesztési Minisztérium támogatja a Fiatal Gazdák Magyarországi Szövetségének kezdeményezését is, hiszen bizonyítottan sikeres az akciójuk. Hasonlóan érdekes és sikeres a „Nyúlunk a munkáért” program, amelynek során egy vállalkozás ajánlotta fel, hogy nyulakat és takarmányt helyez ki falvakba — tette hozzá. **V. Németh Zsolt** bejelentette: hasonló program indul útjára a jövő héten, melynek során a minisztérium egyik háttérintézményének, kutatóintézetének segítségével őshonos baromfifajtákat helyeznek ki vidéki portákra.

Jubilál az egri bazilika

Százhetvenöt éve, 1837. május 6-án szentelték fel a **Hild József** által tervezett, klasszicista stílusú egri bazilikát, Magyarország második legnagyobb templomát.

Szent István király 1004-ben alapította az egri egyházmegyét, a várdombon, a püspökség székhelyén katedrális is épült. A mai bazilika helyén állt Szent Mihály-templomot egy 1310-ből származó oklevél említi elsőként. A többször lerombolt, előbb román, majd gótikus stílusú templom Eger 1552-es török ostroma után jutott jelentőséghez, amikor a vár erősítési munkálatai miatt a kanonok testülete a Szent Mihály-templomba költözött. Az 1580-ban székesegyházzá nyilvánított templomot 1596, Eger török kézre kerülése után III. Mohamed szultán „a győzelem dzsámijának” alakíttatta át. Eger 1687-es visszafoglalása után Telekessy István püspök helyreállította a megrongálódott templomot, de a négyszáz éves épületen ezek voltak az utolsó munkálatok. Néhány évvel később, 1712-ben a város és az egyházmegye lakosságának növekedésére való tekintettel Telekessy püspök egy új, nagyobb templom építését rendelte el. A barokk stílusú épület 1726-ra készült el. Eger utolsó püspöke, az itteni egyetem létrehozásán is fáradozó gróf **Eszterházy Károly** 1782-ben határozta el egy még nagyobb főszékesegyház építését, de 1799-ben bekövetkezett halála miatt ezt nem tudta megvalósítani. Eszterházy a tervek elkészítésével **Grossman József** és **Georg Karl Zillack** építészeket bízta meg, akik olyan mesterien oldották meg a templom előtti tér kialakítását, hogy elképzeléseiken a mai bazilika terveit elkészítő **Hild József** sem változtatott. Az egri püspökség 1804-ben érsekség lett, amelynek élére 1827-ben került **Pyrker János László**. A nagy műveltségű és fáradozó férfit kezdettől foglalkoztatta az új katedrális építése, mert székvárosába érkeztek úgy találta, hogy „az egri érseki templom alig különbözik egy falusi templomtól”. Pyrker a magyar klasszicizmus nagy templomépitőjét. Hild Józsefet kérte fel a tervek elkészítésére. A terv és az építés költségvetésének elfogadása után, 1830. augusztus 28-án megkezdték a régi templom lebontását. Az új épület alapjait 1831 februárjában kezdték kiásni, és közel egy év elteltével a nyers épületváz már készen is állt. A székesegyház felszentelésére hat évvel később, 1837. május 6-án került sor. Az építési költség a végelszámolás szerint 725 ezer forintra rúgott, teljesen kimerítve az építési kasszát, a díszítési munkálatokat így akkor nem is fejezték be. A főszékesegyház 1970-ben nyerte el — Magyarországon az esztergomi és a budapesti bazilika után harmadikként — a bazilika címet. A bazilika hossza az oszlopos elöcsarnokkal együtt 93 méter, belső hossza 80 méter, szélessége 33,6 méter, a kereszthajó 53 méter hosszú, méreteit tekintve a hazai templomok közül csupán az esztergomi bazilika múlja felül. Az épület nyugati végén két 55 méter magas torony magasodik, az ezekben lakó négy harang közül az egyik több mint hat tonna súlyú, ezzel Magyarország harmadik legnagyobb harangja. A templom kupolája 40 méter magas. A bazilika főhomlokzatát az előreugró oszlopos, timpanonos előcsarnok uralja, az oszlopok másfél méter átmérőjűek és 17,6 méter magasak. A bazilika főszobrása a Velencéből Pyrker hívására Egerbe érkezett **Marco Casagrande** volt, tőle származnak a templomhoz vezető lépcsősor két oldalán álló szobrok, a homlokzat Hit, Remény és Szeretet szobrai, a belső tér reliefjei. Az új katedrális festményeinek elkészítésére Pyrker a kor legkiválóbb művészeit kérte fel, a főoltár Olajban főtt Szent Jánost ábrázoló képe a bécsi **Josef Danhauser** munkája. Az építtető Pyrker érsek szívét az altemplomban temették el, mert az volt a kívánsága: „a szív, mely Egerért dobogott, az legyen az egrieké”. A belső tér kialakítása még ma is folyik. 1864-ben építették meg az azóta többször korszerűsített orgonát. 1881-ben alakították ki a Mária-kápolnát, a baloldali mellékhajóban 1894-ben állították Szent Mihály, a város és a plébánia egykori védőszentje tiszteletére carrarai fehér márvány

oltárt. A szentély végső kialakítására és díszítésére 1910-ben került sor. A kupo-lát és a hátsó boltozatot az 1950-es évek elején festette ki a mezőkövesdi **Takács István** festőművész. A templom legutóbb az egyházmegye millenniumára újult meg, ekkor készült el a bejárati bronzkapu, szentelték fel az újraöntött nagyharangot, idén húsvétra újították fel a templom toronyórát.

Havonta 400-an folyamodnak menekültstátuszér

A kanadai kormány mindeddig nem tudta megállítani azoknak a romáknak az áradatát, akik vissza akarnak élni az ország menekültügyi rendszerével — jelentette ki **Jason Kenney** menekült- és állampolgárságügyi miniszter a National Post torontói napilap internetes kiadásának beszámolója szerint. A kanadai bevándorlás- és menekültügyi bizottsághoz havonta mintegy 400 magyar állampolgár nyújt be kérelmet, feltehetőleg túlnyomórészt romák. Torontóba októberben rekordszámban érkeztek menedékkérők, ezen belül egyetlen napon, október 26-án 91-en a határőrség adatai szerint.

A magyar menedékkérők 40 százaléka Miskolcra jön. Kenney szerint a kanadai kormány eredménytelenül próbálkozott tájékoztatási kampánnyal a térségben.

„Nyomatványokat terjesztettünk, amelyekben tájékoztattuk az embereket arról, hogy nem ez a Kanadába való bevándorlás módja, de akciónk eredménytelen maradt” — mondta a miniszter, aki szerint a menedékkérők nem önállóan szervezik meg kiutazásukat, azt valakik „jól megszervezik”.

Kenney szerint még aggasztóbb, hogy bizonyíték van arra: embercsempésztől van szó.

Április elején az Ontario tartománybeli Hamilton város bírósága kilenc évi szabadságvesztésre ítélte a 49 éves **Dömötör Ferencet**, egy embercsempész banda vezetőjét. Dömötör magyarokat csábított Kanadába, megtanította őket arra, hogyan folyamodjanak szociális segélyért, majd nyomorúságos körülmények között dolgoztatta és tartotta őket, miközben az illetők szociális juttatásait megtartotta magának. **Tamara Guttman**, Kanada budapesti nagykövete felkereste Miskolcot és Egert, hogy megtudja, mi az oka annak, hogy mindössze fél év alatt, 2011 első felében 1600 magyar kért menedéket Kanadában — írta a National Post a magyar médiára hivatkozva. Tavaly a menedékkérők száma rekordot ért el: 4423-an folyamodtak ilyen státusért, szemben az egy évvel korábbi 2296-tal.

A kanadai kormány abban bízik, hogy a parlament nyári szünete előtt el tudja fogadtatni az úgynevezett C-31-es törvényt, amely ideális esetben még októberig megnyitja az utat egy „új és gyorsabb menekültügyi rendszer előtt” — közölte Kenney. Ha a törvényt megszavazzák, akkor a jóhiszemű menedékkérők néhány hónapon — és nem éveken — belül állandó lakhatási engedélyhez juthatnak, és egyúttal a kormány könnyebben tudja majd azonosítani az álkérelmeket.

„Ezek európai menedékkérők közül később szinte senki nem jelenik meg a meghallgatáson, és túlnyomó többségük visszavonja kérelmét vagy egyszerűen nem reagál az idézésre. A szociális juttatásokért azonban jelentkeznek Ontarióban” — hangsúlyozta Jason Kenney.

A miniszter elmondta, hogy a kanadai kormány össze fogja állítani azoknak az országoknak a listáját, amelyek „biztonságos”, demokratikus államnak tekinthetők, aláírták a nemzetközi emberi jogi törvényeket és megállapodásokat, bíróságuk függetlennek tekinthető, és állampolgárait nem fenyegeti üldöztetés. Ezen országoknak az állampolgárait gyorsított eljárással fogják meghallgatni, de elveszik tőlük a fellebbezés lehetőségét.

„Arra számítok, hogy ha idén ősszel beindítjuk az új rendszert, addigra már meglesz ez az országlista. Mindenképpen arra számítok, hogy ezen a listán rajta lesznek azok az országok, amelyek elsődleges forrásai az álkérelmeknek” — mondta.

Kanadába a legtöbb (befogadott) menekült Kínából, Kolumbiából, Pakisztánból, Namíbiából, Mexikóból, Nigériából, Saint Vincentről, Srí Lankáról és Indiából érkezik.

2009-ben **Stephen Harper** miniszterelnök kormánya vízumkötelezettséget vezetett be Mexikó és Csehország állampolgáraival szemben, ami jelentősen elapasztotta az ezekből az országokból érkező menedékkérők számát. Míg 2007 és 2009 között még 3000 cseh állampolgár nyújtott be kérelmet, addig 2006-ban számuk „már nem érte el az ötöt sem” — írta a National Post.

Gárdonyban felépült az egri vár

Az egri vár kicsinyített mását építették fel Gárdonyban, a **Gárdonyi Géza** emlékház szomszédságában. A látványos rönkvárat a várvédők és az ostromló seregek csatájával veszik majd birtokukba a gyerekek.

A gárdonyi turisztikai egyesület közhasznú non profit szervezet közlése szerint a félezer négyzetméter területen felépített vár izgalmas, romantikus élményt kínál a gyerekeknek. Építésénél igyekeztek hűek maradni az Egri csillagok hősei által védett vár alaprajzához.

Felépítették a regényből jól ismert Dobó-bástyát, a föld- és a tömlőbástyát, az ágyúdobot és a főteret.

A föld alatt — mintegy 50 méter hosszan — a várat csillag alakban behálózó, a régi kazamatákat idéző labirintus alakítottak ki, és nem maradt el a gyilokjáró kialakítása sem. A várlátogatók egy kilenc méter magas kilátóról vehetik szemügyre a teljes installációt. A rönkvár játszóházaknak, rendezvényeknek ad majd helyet. A műsoros programok megtartását a Dobó-palota helyén felépített 30 négyzetméteres színpad teszi lehetővé.

A kicsinyített egri vár felépítése csak egyike azoknak a turisztikai látványosságoknak, amelyeket az Új Széchenyi Terv pályázatán nyert 250 millió forintos európai uniós támogatás révén valósított meg a gárdonyi önkormányzat.

Mozgalmi ingatlan

A Politikatörténeti Intézet munkatársai nehezményezik, hogy hamarosan ki kell költözniük a Kossuth téri objektumból, holott már úgy belakták. Földes György főigazgató kerek perec kijelentette: eltávolításuk a műhely tevékenységének megnehezítésére irányul, értsd: ki akar tolni velük a kormány. A közelgő sátorbontás kapcsán egy bánatosra sikerült nyílt napot is tartott a társulat; a megrendült résztvevők elnosztalgiáztak az egykor MSZMP Párttörténeti Intézet néven munkásmozgalmi ideológiákat szortírozó bölcsességközpont mindennapjain. „Nem a kiköltözésünk, hanem a jogos ittlétünk megkérdőjelezése ellen tiltakozunk” — füstölgött Feitl István, az intézet főigazgató-helyettese lapunknak, „elfeledve”, hogy Hauszmann Alajos az 1896-ban átadott épületet nem nekik tervezte, hanem a most ide visszatérő Kúriának. Az akkori Igazságügyi Palotát 1948-ban nyúlták le Rákosiék — Feitl uram valószínűleg innen számítja a „jogos ittlétet”. (Ebből kiindulva a háború után „privatizált” szemlőhegyi villa meg Apró-juss...) A sátorbontók fejfájása emellett az is, hogy a levéltári törvény módosításának értelmében hamarosan állami tulajdonba kerül a megboldogult MSZMP (MDP) tagnyilvántartásának jelentős része, miáltal a kormány akár államosíthatja is a Magyar Nők Országos Tanácsát, valamint a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségét... Oda a gerontológiai baloldal utolsó bástyái!

A szervezett kesergésen részvétlátogatást tett Mesterházy Attila, az MSZP frontembere és Tóbiás József pártigazgató is. Nemes gesztus, bár ők sem voltak boldogok. Szolidaritásukat kívánják kifejezni a gazdaszülő intézetieknek, akik ott álltak leforrázva, kétségbeesve, ahogyan illegális lakásfoglaló szokott állni, amikor — bejelentőlap híján — kiteszik a szűrét egy pazar lakosztályból. Intézetből a javítóintézetbe.

Vörös csillagok háborúja

Rendezgetve fejünkben a május elsejei eseményeket, viláért se feledkezzünk meg a szélsőbaloldal ünneplőiről. Rézsűkről ennek nem is volt akadály, erősen igyekeztek bekerülni a tudósításokba — legjobban Nyári Zsolt alanyi költő-írónak sikerült, akit elvittek a rendőrök. A Zöld Baloldal szóvivője — aki tavaly Orbán Viktor „kilövéséről” elmélkedett — éppen a Vöröscsillag-per című „beszélgetőkönyvét” dedikálta rajongóinak a Városligetben, amikor odalépett hozzá az ügyeletes járőr és felkérte, vegye le a mellére tűzött jelvényt (szintén vörös csillag), mert olyat nem szabad viselni, tiltott önkényuralmi jelkép. — Nem veszem — mondta erre a dacos könyvszerző. — Jó, akkor bevisszük — tájékoztatták a rendőrök. Majd bevitték. Az eset attól kapott mozgalmi töltetet, hogy a Gyorskocsi utcai objektum előtt hamarosan megjelentek Nyári őrizetes szimpatizánsai, talán tízen lehettek, szintén dacosak — négyen ugyancsak a kommunista csillaggal. Erre persze megint jöttek a rendőrök, és megint mondták: „Vegyék le a plecsnit, mert azt nem szabad hordani, törvény van rá”. Mire ők: „Nem vesszük!”. Mire a rendőrök: „Jó, de akkor bevisszük magukat”. Aztán jól be is vitték valamennyit. Igazi mozgalmi történet: lám, a diktatúra!... Odabent mindannyian megtagadták a vallomást (ez forradalmár gesztus, valamirevaló szélsőbalos zendülő nem tesz vallomást — Ságvári emellett még lőtt is annakidején...)

Hogy érdemes volt-e Nyári Zsoltéknak a Gyorskocsi utcában majálisozni? Feltétlenül, hiszen újsághír lettek. (Másként hogyan lehettek volna?) Rádásul a szilaj író könyvének hőse, a szintén bekísért Vajnai Attila (Munkáspárt 2006), ezek után elbálgathat majd a strasbourg-i Európa Tanácshoz panaszkodni, mint tette azt nemrégiben (vagy mint sok éve a zámoslyi romák); mondta is, hogy elballag. Feljeleníti a kormányt, fel ő...

Pilhál György (Magyar Nemzet)

Párizs balra lépett, jobbra tart

(Folytatás az 1. oldalról)

Az UMP szétesik, darabjai (választói) jó részét a Nemzeti Front veszi fel, ami által bekerül a parlamentbe harmadik erőként.

„Nehéz megszabadulni attól az érzéstől, hogy José Manuel Barroso-nak már nincs energiája Orbán Viktorra. Érthető. A 2008-ban megkezdődött gazdasági válság súlyos helyzetbe hozta az Európai Uniót. Első körben a bankok kerültek válságba, aztán az államok, most pedig jön a politikai válság. 2008 óta az eurózónában megbukott az ír, a portugál és a spanyol kormány, most alighanem bukik a francia is.” – írja Szlankó Bálint (Komment hu) –, és ilyen kitéltet is használ: „Direkt támadás ez az integráció (és a nyitott piacok) egész ethosza ellen. A válság miatt Hollandiában is megerősödnek az EU-ellenes erők. Ez fontos. ... A gazdasági válságot így követi politikai válság, amely az EU-ellenes, globalizációellenes, piaccellenes (és végeredményben józanságellenes) hangok megerősödését hozza, nemcsak a szélsőségek pártok közt, de a centrumban is. Ez mind-mind az integráció vívmányait és intézményeit fenyegeti. Már egy ideje látni, hogy az Európai Bizottság meggyengült a tagállami kormányok javára. Az euróválságot szinte teljes egészében a kormányfők kezelték. De ez csak a kezdet. Nem csak a franciák támadják Schengent, a költségvetési paktumot, az EKB-t, az EU más vívmányait. Ha a centrum gyenge, mindenki szétszalad, saját pecsenyét sütögeti mindenki más (és végeredményben persze saját maga) rovására.” Ilyen nagy a bánat a baloldalon.

Tamás Gáspár Miklós sem maradhat ki az okosok köréből: „Reméljük, Hollande tartja a szavát, és fölmondja a fiskális paktumot, véget vet a megszorításoknak, megadóztatja a hipergazdagokat, szélesíti a dolgozók jogait, nem növeli a munkaidőt és a nyugdíjkorhatárt, és szembeszáll az Európai Központi Bankkal. És kupán vágja a szegények és az arabok-feketék ellen uszítókat, az iszlamofób örülteket. TGM”

Hollande győzelmét valószínűleg némi aggodalommal veszik tudomásul Németországban. Berlin egyik zászlóvivője annak az eurózónára fiskális szigorú kényszerítő paktumnak, amelyet Hollande a gazdaságélénkítés jegyében a maga részéről módosítani akar.

Hollande már korábban jelezte, hogy első útja Berlinbe vezet, annak érdekében, hogy meggyőzze a német kancellárt a márciusban elfogadott európai stabilitási paktum módosításáról. Erre a várhatóan legkésőbb május 15-én tartandó elnöki beiktatás után kerülhet sor. A szocialista politikus a fiskális paktumot kiegészítő passzussal. A német kormány „szoros együttműködést” ígért az új francia elnöknek.

Westerwelle német külügyminiszter szerint Németország és Franciaország együtt fog dolgozni az adósságválság leküzdésében. Az Európai Unió által már előkészített stabilitási paktumot most, a nagyobb versenyképesség érdekében, egy növekedési paktummal kívánják kiegészíteni. Westerwelle ezzel a kijelentésével – elemzők szerint – Hollande állás-

pontjához közeledett. A francia reformbaloldalt képviselő Hollande ugyanis a választási kampányban többször is kijelentette, hogy megválasztása esetén újra akarja tárgyalni a márciusban elfogadott európai stabilitási paktumot, és azt egy, a gazdasági növekedést elősegítő passzussal kívánja kiegészíteni. Ezt a vitát valószínűleg simán megoldják, de mögötte egy sokkal lényegesebb kérdés toltult most előtérbe:

Az Európai Unió kezdettől fogva a mai napig két állam egyetértő együttműködésén alapult. Ebben a kettősségben Franciaország a másodhegedűs. Ez megfelel a gazdasági erőviszonyoknak. A most folyó francia belpolitikai változások megingatni látszanak az eddigi példás együttműködést. Az Európát is súlyosan érintő gazdasági válság kezelése módozatainak során előtérbe került az a soha nem tisztázott szerkezeti kérdés, hogy mi is az unió? Nemzeti államok gazdasági együttese vagy Európai Egyesült Államok a la USA. Ez a dilemma jött felszínre eddigi eltakartságából a francia elnök-választás alkalmával.

Az unió két vezető állama egyetértésben építette a központi hatalmat, ami fokozottan megnyilatkozott a keleti államok csoportos csatlakozásakor, ezek már csak a feltételeket és az utasításokat kapják. Egy elemzés szerint (Boros & Bíró): „Rengeteg kritika érte az egész eurózónát és a gazdasági kormányzás irányítót, mondván, hogy a jelenleg működő struktúra valójában a német gazdaságra van optimalizálva, s így elsősorban arra épül, hogy a német gazdaság stabil növekedést produkáljon. Tény, hogy az euró stabilitása kiugróan fontos a németeknek. De fontos a franciáknak is – ha más okból is. Jelestül: Franciaországnak minden körülmények között bele kell szólnia a világpolitika alakulásába, és Európa vezető erejeként kell megmutatkoznia. Sarkozy végül is ezt a gloiret polirozza újra.”

Hollande első külföldi útja Németországba vezet. Mert Németország az elsőszámú US-satellite. Amerika nem ok nélkül tette meg Németországot az atlanti politikája alapjává – Németország Európa legnagyobb gazdasági termelő műhelye. Emiatt vált veszélyessé a múltban az angolszász hatalmak részére Németország, emiatt kellett két világháborút indítani ellene, majd kellett feltétel nélküli levertetésével olyan állapotba hozni (Marshall-terv), hogy az abszolút

gazdasági-pénzügyi függésben, politikailag is véglegesen kötődjön ahhoz a pénzügyvilághoz, amely Amerika győzelmével világrendező szerepet kapott. A német gazdaság, szorgalom, tehetség potenciálja most már csak egy USA-irányította Európai Unióban tartható mederben. Az atlantista kötfék esetleges elszakadtával Németország Európa vezető hatalma lesz, elérheti azt amire törekedett a XIX. század végén

Egy dologban mindaddig megegyezett a két állam, pontosabban Merkel kancellár és Sarkozy elnök: az atlantista elkötelezettség hűséges szolgálatában. A franciákban ugyan mozgolódik a nemzeti önérték, de a németek szolgalelkűsége szilárd. Németország amerikai katonai megszállását állandósította a NATO-tagság, és politikai megszállás állapotába rögzítette Németországot az amerikai világhatalmi politika, ezt állandósítja az atlanti szövetség alapjaira épített Európai Unió. Egy – ma még elképzelhetetlen – németországi nemzeti szuverenitás visszanyeréséért harcbaszálló mozgalomnak sokkal nehezebb kibontakozási esélye van, mint hasonló célú mozgalomnak Franciaországban. Németország olyan mértékű ideológiai és politikai ellenőrzés (mondhatni karantén) alatt áll, hogy örültség lenne részéről eltérni a számára kijelölt útról. Németország csak atlantista lehet.

Franciaország viszont élő politikai műhely, ahol semmi nem végleges. A jobboldalnak nevezett Sarkozy-irányzat a baloldali internacionalistákat szolgálta, most pedig a tetőtől talpig szocialista Hollande felfedezte és meg is hirdette a nemzeti érdekeket. Jó kérdés, hogy mit fog, vagy mit tud abból megvalósítani. Ha sikeres, akkor békés úton olvad el a francia baloldaliság, ha csak taktikázott, a feléledt jobboldal demokratikus úton szorítja ki a baloldalt a politikai hatalomból.

Hasonlóan valószínűsít az említett elemző páros: „Akkor fog majd kiderülni, hogy az európai integráció elmélyülésének és a szuverenitás döntő elemeinek feladását feltételező politikai unió megteremtésének igazi kerékkötője nem Nagy-Britannia, hanem Franciaország.”

Elsőként Magyarország nyilatkozott meg határozottan a tagállamok érdekeit összehadó európai szövetség mellett, és a tagállamokat beolvasztó, központilag irányított szuperállam ellen. A küzdelemben ma még egyenletlenek az erőviszonyok, de a változás benne érlelődik a finansziális diktatúra kudarcában.

Athénből kiutasították az uniót

Egyetlen centet sem akar visszafizetni, és minden eddigi szerződést érvénytelennek tart a görög kormányalakítással megbízott szélsőbaloldali pártvezér. Görögország a nyár végére gazdaságilag és politikailag is kormányozhatatlanná válhat, ha az uniós mentőcsomagokat ellenző koalíció hatalomra kerül.

Karolosz Papuliasz görög köztársasági elnök az elmúlt hét végi parlamenti választásokon a második helyet megszerzett szélsőbaloldali Sziriza vezetőjét, Alexisz Cipraszt bízta meg kormányalakítással, a szavazáson győztes konzervatívok kísérlete ugyanis már hétfő estére kudarcba fulladt, és így – a görög alkotmány szerint – a következő legtöbb voksot kapott párt vezetője próbálkozhat. Ciprasz azonban az eddig összesen 240 milliárd euró kitevő két görög mentőcsomaghöz kötött takarékosági intézkedések legfőbb ellenzője. Szerinte barbár megszorításokat erőltettek rá a görög társadalomra, amelyekből sürgősen meg kell szabadulni. Egyetlen centet sem szeretne visszafizetni azokból a hitelekkel, amelyeket nem ő vett fel, és minden azokra vonatkozó szerződést érvénytelennek tekint, államosítani akarja a bankokat. Ciprasz egy baloldali koalícióban gondolkodik, amellyel csak az a baj, hogy annak együtt sem lesz elég mandátuma a kormányalakításhoz: ehhez be kell venniük a koalícióba a jobbközéphez tartozó, de a hitelprogram ellenzése miatt a konzervatív Új Demokrácia pártból kivált Független Görögök vagy a szélsőjobboldali Arany Hajnal képviselőit. Ez utóbbiakkal szövetségre lépve lehet csak kormányzásra alkalmas többsége a mentőcsomagokat támogató konzervatívoknak és a szocialista PASZOK-nak is.

A jelenlegi politikai patthelyzetet feloldhatja egy új parlamenti választás is, amelyet akkor írhatnak ki, ha egyik politikai erőnek sem sikerül kormányt alakítania. Jó esély van azonban a szélsőségesek további előretörésére, akik a hitelszerződések elutasításával totális gazdasági csődbe dönthetik az országot. Ez azonban akkor is bekövetkezik, ha augusztusig nem sikerül kormányt alakítani. Olli Rehn uniós pénzügyi biztos ugyanis tegnap bejelentette: holnap megkapják a görögök a segélycsomag esedékes, 5,2 milliárd eurós részletét, de a továbbiakra csak a hitelfeltételek teljesítésének újabb ellenőrzését követően számíthatnak. Márpedig ez az összeg csak július végéig elég a túlélésre.

Az unió ezzel jelezte: nem hajlandó a hitelfeltételek újratárgyalására, ám azok enyhítésére van esély azon a gazdasági növekedés felgyorsítására összpontosító informális csúcson, amelyre – a tegnapi brüsszeli bejelentés szerint – május 23-án

BELLA MARINA

magyarul beszélő ügyvéd

Forduljon hozzám bármilyen törvényes ügyével

Ingatlan adás-vétel és bérlés

Ingatlan vétel finanszírozása

Végrendelet készítése, végrehajtása, megtámadása

Örökség ügyek

Válóperek és családi ügyek

Követségi hitelesítés

Suite 2, Level 7 / 221 Queen St. Melbourne 3000

CAULFIELDI IRODÁMBAN is fogadok ügyfeleket

Telefon 9505-4999

Fax 9505-4899

E-mail: marina@bellalawyers.com.au

License No: 30016

Suite 1, 128 Acland St. St.Kilda VIC 3128

Tel.: 9534-0901

Bel- és külföldi utazását, rokonok kihozatalát nagy gyakorlattal végzi

Szabó Edith

Ha nyugodtan akar elindulni és hazaérkezni akkor forduljon hozzánk bizalommal!

Hatvanhét év után ismét áll egész alakos köztéri szobra gróf Tisza Istvánnak Budapesten, a zuglói Thökölyút és Rónautca kereszteződésében, nem messze utolsó otthonától, ahol 1918. október 31-én „forradalmár” merénylők aljas módon meggyilkolták a kétszeres miniszterelnököt. Vasárnap lesz 151 éve, hogy megszületett a történelmi Magyarország utolsó másfél évtizedének legnagyobb államférfiúja, s talán most már elfoglalhatja méltó helyét a magyar nemzeti panteonban.

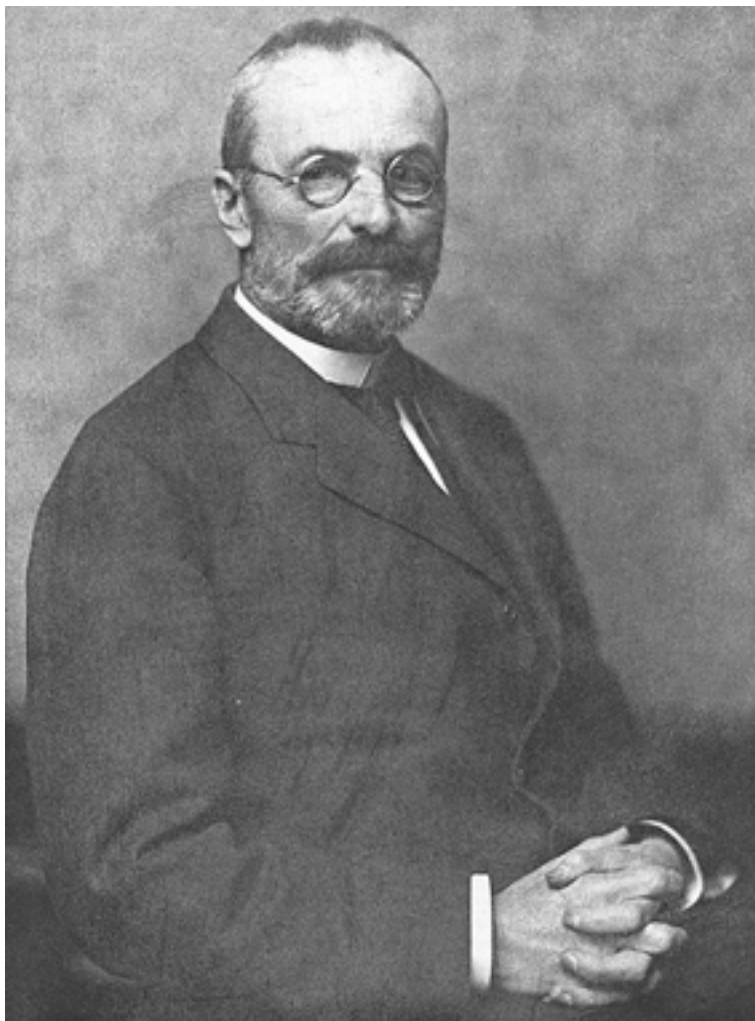
Tavaly október 31-én a Róheim-villában rendezett hagyományos megemlékezésen mutatta be a Tisza István Baráti Társaság a mártír magyar miniszterelnök egész alakos bronzszobrát, amelyet eredetileg gróf Tisza István születésének 150. évfordulóján, a pesti Jászai Mari téren, a Képviselői Irodaház mellett terveztek felállítani. Ez azért is indokolt lett volna, mert Tisza 32 éven át megszakítás nélkül országgyűlési képviselő volt. Mivel azonban tavaly nyáron olyan országgyűlési határozat született, hogy hamarosan helyreállítják a Kossuth tér 1944 előtti arculatát, és ennek alapján visszakerülhet az Országház északi (felsőházi) főbejárata előtt 1934. április 22-én felavatott, de 1945-ben lerombolt, majd eltávolított Tisza-emlékmű is, a baráti társaság úgy határozott, hogy a szobornak más helyszínt célszerű keresni. A zuglói önkormányzat jóvoltából az eredetihez nagyon hasonló (bár annál kisebb méretű) bronzszobrot, Harmath István bajai művész alkotását Zuglóban állítják fel.

Bálványozták vagy gyűlölték

Mint lapunknak korábban a baráti társaság elnöke, Maruzsa Zoltán történész elmondta, nem volt intézményi szintű ellenállás a szobor felállításával szemben. Bár Tisza István személyisége nyilván ma sem dobogtatja meg a baloldali szíveket, szerinte ez jelentős mértékben Tisza félre-, illetve nem ismeréséből fakad. Ráadásul Tisza abban a pillanatban halt meg, amikor a legnépszerűtlenebb volt: a háborús vereség, az ország széthullása, a társadalmi káosz tragikus pillanatában, és őt tették felelőssé mindezért. (Magyar Hírlap, 2011. október 31.)

1867 óta alig volt Magyarországon államférfiú, akit az egyik oldalon annyira imádtak, a másikon annyira gyűlölték volna, írta róla Gratz Gusztáv konzervatív liberális politikus és történész. Thallóczy Lajos történész pedig már 1903. június 16-án azt írta naplójába: „Tisza István igen tehetséges, józan, higgadt felfogású, meggyőződéses, liberális politikus. Bátor ember, nagy kálvinista. Modora fagyasztó; amennyire Széllre nem lehet haragudni, őt nem lehet szeretni. A gyűlölködés fogja megölni.” — A profécia ellenére Tiszát lehetett szeretni is, ahogy gróf Bethlen István miniszterelnök mondta róla 1926-os emlékszedésében: vagy bálványozták, vagy gyűlölték. Sokan érezték és gondolkodtak úgy, mint Ravasz László református püspök, a két világháború közötti magyar szellemi élet egyik kiemelkedő alakja: „Tisza Istvánt tartottam szellemi és erkölcsi értékei alapján nemzedékem legnagyobb emberének és varázsa alatt állottam.” Még a híres konzervatív, katolikus történész, a Tisza belpolitikájával, főként „illúziókkal átítatott idegen liberalizmusával” szemben (okkal) nagyon kritikus Szekfü Gyula is így méltatta emberi nagyságát a Három nemzedékben: „Vele született nemes lelki tulajdonai ősi frissességben maradtak meg a romlott

Tisza szobra ismét áll Budapesten

világgal érintkezése közben is: személyi bátorság, bátor szókimondás és szótartás, őszinte egyenesség, tiszta keresztény erkölcs és jellem tulajdonai még akkor is, midőn ezeket egy emberben egyesülve Budapest chaotikus világában lámpával sem lehet többé találni.” Szekfü plasztikusan láttatta, hogy a kor talán két legnagyobb hatású, egymást gyűlölő, tragikus sorsú református alakja, Tisza és Ady erkölcsi értéküket tekintve „két, ég és földként eltérő élet”, de szerinte mindkettő „meddő magyar sors” volt egy tévelygő korszakban.

Abban az értelemben — utólag — persze igaza volt, hogy Tisza, az „ércalak, még titáni erőfeszítések közt harcolva” sem tudta megtartani, megmeneteni a Monarchiát és ezáltal a történelmi Magyarországot a belülről bénító, bomlasztó és a kívülről fenyegető veszedelemtől.

Együtt bukott a nemzetével

Tény, hogy a hazáját kemény kézzel vezető, miniszterelnökként és katonaként is hősiessen védő államférfi-hazafi neve összeforrta a nemzet ügyével, az ő bukása a nemzet bukását jelentette. Hiszen azokban az órákban lötték agyon orgyilkos merénylők, amikor az „öszirózsás forradalom” eltüntette a liberális jogrend és a parlamentáris rendszer minden maradványát, és egyoldalú fegyverletétellel kiszolgáltatta az országot és népét a rátámadó területablószomszédoknak. Csakhogy ilyen alapon ömlelt más tragikus sorsú államférfiúinkat sem tisztelhetnénk és becsülhetnénk, mert mint Bethlen említett beszédében pontosan rámutatott: „A mi nemzetünknek az utolsó negyven év óta csak mártírjai vannak, és történelmi nagyjaink kevés kivétellel bukásuk és mártírságuk révén váltak halhatatlanná. Zrínyi Miklós, a költő, Rákóczi Ferenc, Széchenyi István, Kossuth Lajos, Tisza István élete egy-egy tragédia;

az ügy, amelyért harcoltak, elbukott, és az üggyel együtt buktak el ők is... Ha Tisza István hiába élt volna, akkor hiába éltek többi nagyjaink is, akkor törüljük ki a történelem lapjairól az ő nevüket is...” De persze hogy ne törüljük ki, folytatja szónoki fordulattal a miniszterelnök, mert „a nemzet a katasztrófából újra életre kel, mégpedig azoknak az eszméknek a jegyében, amelyekért küzdöttek és véreiket ontották. Földi poraikból az ő sírhantjukon új virágok nyílnak, amelyek lassan gyümölcsöt teremnek az utókor, egy új generáció számára.”

Tisza bálványozása és gyűlölete is alighanem ugyanarról a tőről fakadt: abból a kivételes emberi jellemből és államférfiúi teljesítményből, hogy a belső nemzeti (és szociális) feszültségektől és a külső, mohó ellenségektől, szétrobbanástól fenyegetett Magyarország politikai életében a konzervatív liberális — és a dualizmus fenntartásához mindenáron ragaszkodó — oldalon ő volt 1903 óta, majd még inkább 1910-től az első számú, sőt egyetlen karizmatikus vezető, aki egy szál magában állt pártja élén az ellenzék hol szűkebb, hol tágabb, gyakran változó pártalakulataival és markáns képviselőivel szemben, akik közül egyik sem tudta betölteni az eredményes kormányzati vezéri szerepet. Ezért a nemzeti liberális politikai centrummal (Nemzeti Munkapárt) és rendíthetetlen vezérével egyaránt szemben állt és egyre ellenségesebb volt a nacionalista-függetlenségi és még inkább az internacionalista-marxista baloldal, élén a polgári radikális-szabadkóműves értelmiséggel, amelynek egyik fő ideológusa, Jászi Oszkár már 1910-ben a fő célpontként jelölte meg a „reakciós”, „ellenforradalmi” Tiszát: „Ma Magyarországon csak a Tisza István politikai hulláján keresztül vezet az út a demokráciába.”

Tiszát különösen azután gyűlölte

meg a nacionalista és a baloldali ellenzék, hogy 1912-ben házelnökként kemény kézzel felszámolta a parlamenti anarchiához vezető obstrukciót, egyúttal (egyelőre) elutasította az általános választójog megadását és más demokratikus reformokat. Leginkább azonban a háború és a háborús szenvedések, emberi veszteségek miatt gyűlölték meg Tiszát, őt téve felelőssé a háború kirobbantásáért, noha éppen ő volt az, aki 1914 nyarán magyar miniszterelnökként a leghosszabb ideig és leghatározottabban ellenezte, hogy a Monarchia a trónörökös szarajevói meggyilkolását casus belli-nek tekintse, és hadat üzenjen Szerbiának.

A baloldalon ma is élő kritikus, elítélő, sőt elutasító Tisza-kép eredete a száz évvel ezelőtti belpolitikai konfliktusokban és Tisza akkori ellenfeleinek gyűlöletében található. Károlyi Mihály, Jászi Oszkár és polgári radikális, szabadkóműves barátai, a marxista szociáldemokraták és az anarchista, izgága, felforgató fiatal értelmiségiek, újságírók önimádó, beteg bálványaként Ady Endre egyaránt Tiszában látták a feudális-reakciós-úri Magyarország fő vezetőjét, akit mindenképpen ki akartak iktatni — fizikailag is! Amikor 1912 júniusában Kovács Gyula 48-as gazdapárti képviselő az obstrukció letörése miatti felháborodásában revolverével kétszer is rálőtt Tiszára, a szociáldemokrata párt felhívása a merénylő képviselővel vállalt szolidaritást, sajnálatát fejezve ki, hogy „a gonosztevőt nem találta el”.

„A gazember még lakolni fog”

Tisza utóéletére talán a legnagyobb csapást a polgári radikálisokhoz csatlakozó Ady mérte, ő több híres versében és publicisztikai írásában igen élesen bírálta, gyalázta, sőt fenyegette, átkozta is Tiszát. Ugyanúgy „gyűjtogató, csóvás embernek” nevezte, mint a marxista szocialisták, Enyhe, újvívi átok című versében pedig megfenyegette: „Ez a gazember még lakolni fog”. Ujjongott, hogy „rohanunk a forradalomba”, mert: „Eljött hát végre a pusztánkba Isten szent küldöttje: a Sántán”. Ez a bolond beszéd (s még jócskán lehetne hasonlókat idézni Adytól) az 1945 utáni hivatalos kommunista ideológiában és történetírásban az egyik fő hivatkozási alappá vált, ami nem Tiszát, hanem sajnos a 20. század egyik legnagyobb magyar költőjét minősíti!

Ha azonban bárki elolvassa a ma már hozzáférhető komoly történelmi műveket, továbbá Tisza István beszédeit és írásait, beláthatja, hogy az ő politikai és szellemi hagyatéka ma nemcsak vállalható és tisztelhető, hanem azt jórészt igazolta is a huszadik század története.

Az államférfi, aki őrt állt nemzete felett
„Tisza a harc embere volt. A Tiszakultusz ma békét jelent. Hogy lehet

ez?... Ez onnan van, mert Tisza harcaihoz csak az eszközöket adta a pártpolitika; a harcok célkitűzésében már nem volt semmi része a politikának. Tisza óriás volt: csak a lábát feszítette a napi politika talaján, a feje, szíve, gerince felemelkedett a nemzeti törekvések legmagasabb szférájába, ahová előtte csak Zrínyi és Széchenyi jutottak el... Tisza államférfiúi képében három elem van: a férfi, aki szembeszállt a sorssal, a vértanú, aki hitt küldetésében, az államférfi, aki őrt állt nemzete felett. Ezért Tisza István képe ott a helye mindenütt, ahol a magyar közügyet szolgálják.”

Ifj. Mikszáth Kálmán, Miskolc város főispánja elnöki megnyitóbeszéde gróf Tisza István arcképének leleplezése alkalmából az 1927. május 24-én rendezett városi díszközgyűlésen

Fényes állócsillag az éjszakai égbolton

„A hazához, a magyar nemzethez való ragaszkodás állott lelkében első helyen. A közügy iránt való teljes odaadásával párosult puritán egyszerűsége, emberszeretete. Rettenthetetlen bátorsága, elszántsága, mely akadályt nem ismert, egyenes őszintesége mind olyan jellemvonásai voltak, melyek a történelemből ismert legnagyobb római jellemek mellé állítják Tiszát. Nem csoda, hogy komplikált korunkban, a mi bonyolult lelkű kortársaink őt az ő fenséges egyszerűségében alig voltak képesek megérteni. Igen! Vagy bálványozták, vagy gyűlölték... Úgy állott ott a magyar közéletben, mint fényes állócsillag az éjszakai égbolton, mely hideg fényével állandóan egy ponton ragyogja be a világot...”

Gróf Bethlen István miniszterelnök beszéde a Tisza István Emlékbizottság által Tisza születésének 65. évfordulóján tartott emléklakomán (1926)

A végső leheletig védte Magyarországot

„Holta napjáig körüllobogta őt a magyar úri osztály lángoló gyűlölete... Miért gyűlölték annyira? Legfőképp tudatlanságból... A közjogi ellenzék közkatonaik Tisza-gyűlölete azon a meggyőződésen épült fel, hogy a geszti földesúr »rossz magyar«. Én soha nem ismertem férfit, akinek minden gondolata és érzése annyira a magyarsághoz tapadt volna, mint az övé. Az volt a meggyőződése, hogy a magyar paraszt a világ legkülönb emberanyaga. Ő jobban látta, mint bárki más, a Szent István birodalma ellen felvonuló szörnyű istenítéletet, és mivel neki az volt a rendeltetése, hogy végső leheletig megvédje a védhetetlen pozíciót, Nagy-Magyarország romjai alá fog temetkezni. Ez adta meg egyéniségének tragikus alaptónusát.”

Herczeg Ferenc:
Emlékezéseim — Hívősvölgy. Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest 1993

TARCUTTA HALFWAY MOTOR INN

magyar vezetés alatt várja magyar vendégeit.
Szálljanak meg Sydney és Melbourne között félúton!
Olcsó, modern szobák,
úszómedence, BBQ., játszótér festői környezetben.
Az étteremben magyar ételek is kaphatók!
Tóth Éva és Zoltán szeretettel várja önöket.
Telefon: (02) 6928-7294 Fax: (02) 6928-7128
Email: halfwaymotel@bigpond.com
Hume Highway, Tarcutta

MAGYAR CÍMTÁR

NSW-I MAGYAR SZÖVETSÉG, SZERVEZETEK, EGYESÜLETEK, EGYHÁZI KÖZÖSSÉGEK, ISKOLÁK

NSW-i Magyar Szövetség, PO Box 469 Marrickville NSW 2204, Ilosvay-Egyed Katalin, Tel.: (02) 9879 6496, Mibile: 0414 740 079 — Honlap: www.hungarians.org.au
 Délvidéki Magyar Szövetség, 31 Glendenning Rd. Glendenning, NSW 2761, Tel.: 9675-2103. — Magyar Ház, 1-5 Breust Pl. Punchbowl 2196, T.: 9759 6974, — Szent Erzsébet Otthon, 1 Symonds Rd. Dean Park 2761, Tel.: 8818-8501, Fax: 9626 5756 —

Társadalmi és karitatív szervezetek:

Szent Erzsébet Karitás Társaság, 120 Parramatta Rd. Ashfield 2131, Tel.: 9799 5469.
 — Ausztráliai Magyar Kisebbségi Alap, Bánki Éva 118 Boronia Rd. Greenacre NSW 2190, Tel.: 9793 2789.

Társadalmi és érdekközösségi szervezetek:

Hungarian (Magyar) Social Club, 706-708 Smithfield Road, Edensor Park NSW 2177. Tel.: 9610 6226, Fax: 9610 0123. — Blacktowni Magyar Nyugdíjasok Társasága Kildare Rd és Gribble Place sarok, Blacktown. Elnök Kendrella Gizella Tel 4733-3941

Bajtársi szervezetek

Független Magyar Szabadságharcos Szövetség Ausztrália, v. Bene Ferenc elnök. FMSZSZ P. O. Box 10. Helensburg, NSW. 2508. Tel./Fax: 4294-1919.

Magyar egyházközösségek és lelkészek:

Ft. Lédeczi Dénes, katolikus lelképásztor, 51-59 Allawah Street, Blacktown, NSW 2148; Telefon: (02)9622-1125, Mobil: 0418135020; email: ledeczidenes@gmail.com
 — Magyar Evang. Egyházközösség, Nt. Breglec Árpád, 6 Park Ave. Kingswood, NSW 2744, Tel.: 4721-0720. — Magyar Református Egyház, Nt. Péterffy Kúnd, Tel.: 4751-7860, Mob.: 0416 370 100, Email: mresydne@yahoo.com.au Cím: 114 Hamrun CCT, Rooty Hill 2766.

Magyar Iskolák és Ifjúsági Szervezetek

Flemingtoni Magyar Iskola, Exeter Rd. Homebush West, NSW 2140, Katona Rózsa, Tel.: 9750 2792. — Bankstowni Állami Magyar Középskola, Mona Street, Bankstown, NSW 2200, Sólyom Judit, Tel.: 9314-0247. — Magyar Cserkész Otthon, Melville Reserve, Hampstead Rd. Homebush West, Tel.: 9764 1687. — Maci Klub Magyar Játzócsoport, Cserkészotthon, Melville Reserve, 52 Hampstead Rd. Homebush West, NSW 2140. Péterffy Réka Tel: 4751-7860, Hegyi Vanda Tel.: 4732-5020. vagy 0407-412-622.

SZAKMAI CÍMTÁR**Küldépviselet**

Magyar Nagykövetség, Cím: 17 Beale Crescent, Deakin, ACT 2600. Email: consulate.cbr@kum.hu
 Internet: www.mfa.gov.au/emb/canberra

Telefon: (02) 6282 3226 és (02) 6282 2555
 Fax: (02) 6285 3012
 Nyitva: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 09.30 – 16.00 óráig, előzetes telefon bejelentkezés alapján.

Cukrászat:

Sweet Kiss Cake Shop, 343-345 Clovelly Rd. Clovelly 2031, T.: 9664-2654

Wellington Cake Shop, 157 Bondi Rd. Bondi 2026 (Opp. Wellington St.) Tel.: 9389-4555.

Éttermek

Bondi Cosmo
 Hungarian Cafe/Restaurant
 Tuesday to Sunday
 Ph: 9369 3425
 212 Bondi rd Bondi

Motel:

Tarcutta Halfway Motor Inn (Magyar vezetés alatt), Hume Highway, Tarcutta. Tel.: (02) 6928-7294, Fax: (02) 6928-7128.

Magyar italok

Goulburn Wine & Spirits
 9 Brisbane St. Darlinghurst 2010
 Tel 9264-8459, fax 9264-8941.

**Ez a hely
 ELADÓ!**

Orvos:

Dr. Halász Elisabeth GP
 170 A Wardell Rd. Dulwich Hill,
 2203. Tel.: 9559 2511.

Orthopéd Sebész

Dr Szomor Zoltán, Térd, csipő és egyéb mozgásszervi betegségek sebészi kezelése Tel: [02] 8568 6700
 12-14 Ormonde Pde, Hurstville 2220
 www.sydneyhipandkneesurgeon.com.au

Fogorvos:

Dr. Oliver Szakáll, 14 Hillend Rd. Doonside, 2767. Tel.: 9622-4177.

Szállító, Költöztető:

OSS (World Wide Movers Pty. Ltd.)
 36-38 Bearing Rd. Seven Hills, 2147
 T:(02) 8825 9300, Fax: (02) 8825 9333.

Tolmács, Fordító:

Bárany Márta,
 Tel: 9211 3664, Fax: 9280 0340

Ügyvédek:

Esther Simons, 19 Birrel St. Queens Park, NSW 2022 (Bondi Junction)
 Tel.: 9387 6382, Fax: 9369 5457

A. B. Török & Company,
 Level 1. 9 Burwood Rd. Burwood 2134.
 Tel.: 9745-4988,
 Fax: 9715-2440.

Gellért Róbert ügyvéd és közjegyző
 Lang Gellert & Co
 9 Bronte Rd. Bondi Junction 2022
 Tel: 9389-7355, Fax: 9369-5342
 E-mail: robert@langgellert.com

HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=

Március végén az egész világ egyedülálló teljesítményként méltatta James Cameron, a kanadai származású hollywoodi filmrendező csendes-óceáni, a Mariana-árokban végrehajtott mélytengeri merülését: a kutatóként is neves filmmogul együléses zöld búvárhajóján több mint 10 kilométer mélyre jutva rekordot állított fel.

Cameron korántsem az egyedüli, aki pénzén tengeralattjárót épített. Richard Branson brit milliárdos még csak készül egy másik nagy kalandra: ő az Atlanti-óceánon óhaját lesüllyedni a Porto Rico-árok 8600 méteres mélységébe, ahol még nem járt ember lakta tengeralattjáró. A brit kalandvadász abban reménykedik, hogy spanyol gallionok, harci gályák roncsaira bukkanhat, vagy ki tudja, talán eddig ismeretlen élőlényekre is. „Csodálatos, hogy ma már az óceánok legmélyét is személyesen kutathatjuk, és ehhez megvannak az eszközeink” — mondta az AFP-nek Branson a Karib-tengeren lévő privátszigetén. Charles Kohnen, a tengeralattjárókat gyártó SEAmagine cég társalapítója szerint jelenleg a rekordmélységre merülő kis búvárhajók száma még a tízet sem éri el — de egyre többen lesznek. Ezeknek az apró mélytengeri vízijárműveknek a többsége csak korlátozott autonómiával rendelkezik és nem működhetnek anélkül, hogy valahol a közelben ne lenne valamilyen típusú „anyahajó”. Az utóbbiak mintegy 150 méteres vagy még nagyobb mélységben mozoghatnak, mint az igazi tengeralattjárók. Amikor 16 évvel ezelőtt a SEAmagine cég célba vette ezt a piacot, „a jachtok nem voltak elég nagyok ahhoz, hogy maguk szállítsák a tengeralattjárókat — mondta el Charles Kohnen. — Az utóbbi öt-hét évben annak vagyunk tanúi, hogy a magánszektor érdeklődé-

se megnőtt e piac iránt, ami összefügg a szuperjachtok gyártásának fejlődésével.” Az egyik legutóbbi vevője 25 méteres katamaránt vásárolt és úgy módosította, hogy rendelkezék helikopter-leszállóhellyel és egy olyan résszel, amelyről búvárhajót is vízre lehet bocsátani. A SEAmagine gyártotta tengeralattjárók ára 1 és 3 millió dollár között mozog, évi fenntartási költségük 15 és 20 ezer dollár között mozog. A U.S. Submarines cég a maga részéről még tovább megy, a hagyományosak mellett luxus-tengeralattjárókat is kínál. Ez a piac bővülőben van, „különösen a tudományos kutatók, és még inkább a filmesek körében” — mondta el az AFP hírügynökségnek Marc Deppe, a U.S. Submarines alvállalkozójaként működő Triton Submarines cég egyik illetékese. Az utóbbi már a legkülönbözőbb ízlések kielégítésére képes. A Nomad körülbelül annak felel meg, mint amit a repülésben egy kis magánrepülő jelent. A Seattle nevű búvárhajó már egy nagy jacht kényelmét nyújtja, a csúcsot pedig a Phoenix jelenti. Igaz, az utóbbi még csak rajzasztalon létezik, de ez a 65 méter hosszú tengeralattjáró képes az óceán átszelésére és olyan nagy, hogy képes saját mini-tengeralattjárójának szállítására. A cég portálja szerint a Phoenix 78 millió dollárba fog kerülni — persze ehhez Marc Deppe szerint előbb meg kell találni azt „a kissé extravagáns személyt”, aki elsőként kíván beszerezni magának ilyesfajta hajót.

A legfrissebb statisztika szerint immár minden tizedik brit tart otthon trópusi halat, amelyekből több van, mint kutyából, macskából, nyúlból, hörcsögből, tengerimalacból összesen. A hallétszámot legkevesebb 23 millió-

ra becsülik, de akadnak olyan számítások, amelyek szerint 60 milliónál is több van belőlük a szigetországban.

A népszerűséget elsősorban az magyarázza, hogy halakat jóval könnyebb gondozni, mint más állatokat: nem kell szobatisztaságra szoktatni, sem sétálni vinni. A halak további előnye, hogy a bérletükben élőknek nem kell engedélyt kérniük az ingatlan tulajdonosától, ráadásul egy akvárium tetszetős lakásdísz is.

Nagy-Britanniában kutyából, macskából 8-8 millió körüli a létszám, a többi nemvízi állat állománya összesen egymillió — jegyezte meg a The Daily Telegraph című brit lap.

A Josip Broz Tito néhai jugoszláv elnök volt villájának falait díszítő képekből nyílik kiállítás Újvidéken. Az olasz, francia és holland festők művei egykor a belgrádi Uzicka utcában lévő rezidencia falait díszítették. A tárlat június 5-ig tart nyitva Újvidéken.

Tito gyűjteményének 38 képét állítják ki ezen a tárlaton: a jugoszláv történelmi múzeumba, ezek közül sokkal most találkozhat a közönség először. Az 1946 és 1978 között vásárolt képek között európai festők 17. és 18. században készült alkotásai láthatók. A kiállítás bemutatja a huszadik századi modernebb törekvéseket megvalósító, a volt Jugoszlávia területén élt alkotók festményeit is, ezek igen nagy értéket képviselnek a műértők szerint. Köztük vannak olyan, Szerbiában elismert alkotók művei, mint Djura Jaksic (Leány lanttal című képe nagyon népszerű), Paja Jovanovic, Vlah Bukovac, Beta Vukanovic, Mosa Pijade, Miroslav Kraljevic, Peda Milosavljevic és a néhai elnök kedvenc portréfestője, Djordje Andrejevic Kun. Tito harminckét évvel ezelőtt, 1980. május 4-én hunyt el Tito, aki 35 évig

Könyvtár rablók

A Magyar Távirati Iroda május 2-én közölte azt a hírt, hogy az orosz kormány rövidesen dönt arról, hogy kormányközi megállapodást ír alá Ausztriával az Esterházy-család gyűjteményéből származó csaknem ezer-pontosan 977-könyv visszaszolgáltatásáról.

Az orosz kormány elé kerülő előterjesztés szerint — amely támogatja a magánkönyvtár visszaadását Ausztriának, az erről szóló kormányközi megállapodás aláírását — a visszaszolgáltatásra kerülő gyűjteményből 954 könyvet jelenleg a Rudomino nevet viselő világirodalmi állami könyvtárban őrizték, további 23 könyvet az orosz történelmi közönyvtárban — jelentette a RIA Novosztij hírügynökség. A kormányközi egyezményben csak Oroszország és Ausztria érintettek, de a magyar főúri család könyvtára a magyar kulturális örökség fontos részét alkotja.

A könyvtárt a kismartoni (Eisenstadt) Esterházy palotában vették „kezelésbe” 1945-ben a „felszabadító” Vörös Hadsereg egységei. A háromemeletes hatalmas barokk palota főhomlokzatán a magyar vezérek és királyok mellszobrai láthatók. A tetőzet kiugró párkánya fokozza az épület monumentális jellegét. Ahogy erre Juhász László történész rámutat, az udvari homlokzaton, a kapubejárat fölött márvány emléktábla, latin nyelvű szöveggel. (Kismartont Mátyás király a magyar koronáért engedte át Ausztriának és Esterházy Miklós nádor hűsége szerezte vissza a hazának 1662-ben)

(Itt zárójelben megjegyezhetjük, hogy a budapesti Szépművészeti Múzeum képanyagának gerincét az 1870-ben vásárlás útján a magyar állam tulajdonába került Esterházy-gyűjtemény alkotja.)

Amíg a MTI jelentése egy mondatban számol be a kismartoni könyvtár sorsáról („A hercegi család könyvgyűjteményéből XV-XVII századi remekek kerültek az egykori Szovjetunióba a világháború végén, 1945-ben”) Juhász László: Burgenland történelmi kalauz (München 1976, Nemzetör) című könyvéből többet tudunk meg:

„Esterházy Pál nádor a kismartoni ferences kolostorban helyezte el értékes könyv-és kéziratgyűjteményét. Itt volt a Kézai krónika, Oláh Miklós iratai és a hercegi család gyűjteménye. 1935-ben a rendházból visszavették a könyveket a kastélyba és a palota könyvtárában helyezték el. 1945-ben az orosz katonaság lefoglalta a könyvtárat, 7000 kötetet megsemmisítettek, ötvenezer kötetet pedig elszállítottak.

Csak a katalógus és mintegy 50 kötet maradt meg a hatalmas és rendkívül gazdag könyvtárból.”

Nos ebből az 50000 elrabolt kötetből talán visszakerül 977. S mivel a katalógust a „felszabadító” nagylelkűen meghagyták talán van egy kis remény arra, hogy a többi 49000 könyv sorsára is fény derüljön. Itt még a magyarországi hatóságoknak is lehet egy szerepe mivel a szellemi kincseket magyar főurak a Magyar Királyság területén gyűjtötték össze. (Könnyen elképzelhető, hogy a hiányzó könyvek keresése olyan eredménnyel jár, mint Adenauer kancellár 1955-ös moszkvai látogatása. A szovjet ellenes háboruban eltűnt német katonák számát német precizitással 1,156,367-ben a polgári deportáltakat pedig 750000-ben állapította meg a bonni kormány. Bulganyin marsall azonban közölte Adenauerrel, hogy a Szovjetunióban csak 9826 fogoly van s azok mind háborús bűnösök.)

Nos, tévedésbe esnénk, ha azt hinnénk, hogy az emberi haladás csúcspontját képviselő Vörös Hadsereget csak könyvek érdekelték Burgenland tartományban. Szerették őket a disznókat is! Fertőfehéregyháza (Donnerskirchen) faluban a második világháborúban a polgári lakosság soraiban is számos áldozata volt. Juhász történezt idézve:

„A megszálló hadsereg hat polgári személyt kivégezett, köztük Varga Géza zsellért, aki meg akarta akadályozni, hogy a katonaság a Seehof nevű uradalmi majorból elhajtsa a disznókat.”

Kroyherr Frigyes

=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK=HÍREK

vezette Jugoszláviát. Annak idején kétszáz állam- és kormányfő vett részt a temetésén, később kultusza elhalványult, ma az egykori belgrádi rezidencia melletti télikertből kialakított Virágházba — ahova kívánságára eltemették — alig jár látogató. Egy évben egyszer ezen a napon jelenik meg a nyilvánosság előtt özvegye, hogy virágot vigyen egykori férje sírjára. **Jo-vanka Broz** lenne az egyetlen örökösé Tito vagyonának, amely más értékes tárgyakból, a rezidencia ingóságából és kisebb ingatlanokból áll, de az évtizedek óta tartó pereskedés az állammal nem hozott eredményt az özvegy számára.

* * *

Órzi vezető helyét a világ leglátogatottabb múzeumainak sorában a Louvre, amelyet 2011-ben kis híján egy magyarországi látogató keresett fel. A kilencmillió látogatószámmal a dobogó csúcán végző párizsi múzeum a New York-i Metropolitan a második, a londoni British Múzeumot a harmadik helyre számúzte.

Az Art Newspaper összesítése szerint a Louvre látogatottsága öt százalékkal nőtt az előző évihez képest, ami azt jelenti, hogy idén már mintegy 8,9 millió látogatót el az eklektikus párizsi múzeumba. „A világ leglátogatottabb múzeumainak rangsorában a New York-i Metropolitan Múzeum áll a második helyen a maga 6 millió látogatójával, míg a londoni British Museumra 5,8 millió látogatót számoltak 2011-ben. A tízes években három-három párizsi és londoni intézmény szerepel: a francia fővárost a Louvre mellett a Pompidou Központ és az Orsay Múzeum, míg a britet a National Gallery és a Tate Modern képviseli.

Utóbbi kettő foglalja el a lista negyedik, illetve ötödik helyét 5,25 millió és 4,8 millió látogatóval. A hatodik helyen

a washingtoni National Gallery of Art van 4,39 millió látogatóval. A hetedik a tajpeji Nemzeti Palota Múzeum, amelyen 3,84 millióan kerestek fel 2011-ben. A nyolcadik helyet foglalja el a Pompidou Központ 3,61 millió látogatóval, kilencedik a szöuli Nemzeti Múzeum, amelyben 3,23 millióan fordultak meg. A lista élmezőnyét az Orsay Múzeum zárja 3,15 millió látogatóval” — adta hírül az MTI.

A Louvre 5 éve vezeti a leglátogatottabb múzeumok listáját, sikerének titka talán a híres Mona Lisa portré, de az is lehet, hogy a **Dan Brown**-féle könyvek vonzottak be ennyi kíváncsiskodót. „A nemzetközi statisztika 400 intézmény 1500 kiállításának látogatottsági adataiból állt össze, az összesítésbe a múzeumok ingyenes és fizetős programjai egyaránt bekerültek. A világ neves kiállítóhelyeitől begyűjtött adatokból kiderült, hogy a vezető intézmények többsége pozitív évet zárt, a legnépszerűbb kiállítások átlagban 7-8 ezer vendéget fogadtak naponta.” — írja a Museum.hu.

2011-ben a legtöbbet a Rio de Janeiro-i Centrol Cultural Banco do Brazil falai között rendezett Escher-tárlatra voltak kíváncsiak, naponta átlagosan 9677-en nézték meg. Az első három leglátogatottabb kiállítás között szerepel az a tokiói tárlat, amely az ezotérikus buddhista művészetéről szólt, továbbá a tajpeji nemzeti palota múzeumában kiállított tájgyűjtemény, de a néhai Alexander McQueen divattervezőnek szentelt emlékkiállítás is igen nagy érdeklődésre tett szert New York-i Metropolitanban. A 2010-es összesítés alapján a budapesti Szépművészeti Múzeum a maga nagyjából félmilliónyi látogatójával a százas lista 96. helyén végzett.

* * *

Kazahsztán köszönetet mondott **Sacha Baron Cohennek**, mert ténykedése nagyot lendített az ázsiai ország idegenforgalmán. A humorista 2006-os Borat — Kazah nép nagy fehér gyermeke menni művelődni Amerika című filmje után a tízszeresére nőtt a Kazahsztánba beutazási vízumot igénylők száma. **Jerzan Kazihanov** kazah külügyminiszter ugyan azt nem árulta el, hogy most hányan kérnek vízumot évente, de megköszönte Cohennek, hogy turistákat vonz az országba.

Kazahsztán egyébként a film premierje után hevesen tiltakozott a komédia állításai ellen és betiltotta a film hazai forgalmazását, ami azóta is tiltólistán van. Ennek ellenére mégis nagy karriert futott be, sőt önálló életre is kelt. Egy hónappal ezelőtt ugyanis a kuvaiti nemzetközi lövészbajnokságon

véletlenül Cohen kazah himnusz-paródiája csendült fel az igazi helyett. Az aranyérmes kazah **Marija Dmitrijenko** pedig rezzenéstelen arccal hallgatta végig. A kazah diktátor, **Nurszultan Nazarbajev** azóta megparancsolta, hogy a londoni olimpián induló kazah versenyzők álmukból felkeltve is kivülről fújják a himnuszt.

Cohen himnusának szövege erősen eltér az eredetitől, egyebek közt dicsóti a kazah káliumot és annak exportját, továbbá a kazah örömlányokat, mert hogy ők a legtisztábbak a térségben, a türkméneket nem számítva.

* * *

A bogycs gyümölcsökben gazdag étrend készíthető az időskori szellemi leépülés kialakulását, főleg ha sok áfonyát és epret tartalmaz — állapította meg egy amerikai kutatás.

A flavonoidokban rendkívül gazdag bogycs gyümölcsök, elsősorban az áfonya és az eper fogyasztása akár több évvel is késleltetheti az idős korban a szellemi teljesítmény csökkenését, olvasható az Annals of Neurology című szakfolyóiratban megjelent tanulmányban. A stressz és a különféle gyulladáskor gyorsítják a szellemi öregedést, a flavonoidok pedig épp ezekkel a tényezőkkel veszik fel a harcot: jótékony, antioxidáns és gyulladásgátló hatással bírnak, így védenek a káros környezeti hatásokkal szemben.

A fejlett országokban a népesség előregedése oly mértékben felgyorsult, hogy kiemelten kell kezelni a 65 év feletti korosztály egészségügyi problémáit — mondta a Harvard Egyetem munkatársa, a kutatás vezetője. Az életmód és a szellemi hanyatlás összefüggéseit tanulmányozó kutatócsoport közel 122 ezer, a vizsgálat kezdetén 30 és 55 év közötti nő adatait tekintette át 35 évre visszamenőleg. A nők negyvenként kérdőívek segítségével beszámoltak étrendjükéről, a 70 év felettiéknél (13%) pedig 1995 és 2001 között kétfévente a kognitív funkciókat is vizsgálták. A bogycs-gyümölcs-kutatáshoz kiválasztott résztvevők átlagéletkora 74 év volt, testtömeg-indexük (26) pedig enyhén meghaladta a normál érték felső határát.

Az eredményekből kiderült, hogy idősebb nőknél az eper és áfonya fogyasztása jelentősen, akár két és fél évvel is késleltette a szellemi teljesítmény romlását. Bár a kutatók igyekeztek a többi befolyásoló tényezőt kiszűrni, elképzelhető, hogy a szellemi frissességüket megőrzőknél a gyakori gyümölcsfogyasztás egyéb kedvező életviteli tényezőkkel, például rendszeres mozgással is párosult, ami szintén hozzájárulhatott a jobb eredményhez.

A kutatók szerint a flavonoidok szellemi egészségét megőrző tulajdonságának felismerése azért különösen fontos, mert egy apró életmódbeli változással, több bogycs gyümölcs fogyasztásával az idősebbek igen sokat tehetnek szellemi frissességük megőrzéséért.

* * *

Bár eredetileg 2012-re ígérték a szabadkai Népszínház újjáépítését, a Fő tér sarkán található telken azóta is csak a félkész épület „díszleg”. Az eredeti épület lerombolása utólag nézve ésszerűtlennek és feleslegesnek tűnik, a város központjában álló építési terület jelenlegi kinézete pedig még csak a jelét sem mutatja annak, hogy a munkálatok folytatódjanak a közeljövőben. Az épületben kialakítható mozi- vagy próbálják menteni a menthetőt, ám

a pénzügyi továbbra is jelentős akadályozó tényezője Szerbia nagyszabású kulturális beruházásának.

1854-ben **Skultéti János** építész tervei alapján épült meg a szabadkai színház, amelynek helyén ma félbemaradt építési munkálatok rontják a városképet. Az épület kezdetben nem a színház terepe volt, hanem hotelként funkcionált. Már az eredeti épület is sok viszontagságon ment keresztül, az 1904-es átépítését követően, 1915-ben tűz martalékká vált a színház, valamint a nézőtér. A színháztermet csak 1927-ben sikerült újjáépíteni, a második világháború után azonban a szabadkai magyar színházzal rombolták le, és annak csak 1945-től sikerült újból felvirágoznia.

A '70-es évektől a színház épülete fokozatosan pusztulásnak indult, és bár az elektromos vezetékek javítása megtörtént, az épület 1986-os műemlékké nyilvánítása óta nem történt jelentősebb felújítás. Az elhanyagolás következményeként olyan mértékben leromlott a színház állapota, hogy 2002-ben bezárták, és emellett még életveszélyesnek is kikiáltották. Ez utóbbi nem véletlen, hiszen az épületben egymást érték az olyan részek, ahol vagy a plafon leszakadása, vagy a repedező lépcső adott okot a félelemre.

Ezek után egészen 2007-ig kellett várniuk a vajdasági Szabadka lakosainak, hogy egy esetleges felújítás reményét megcsillantsák előttük. Az újjáalakítás rögtön egy drasztikus lépéssel kezdődött: az egész épületet romba döntötték, egyedül a klasszicista stílusú, hat oszlopból álló bejáratot hagyták meg eredeti állapotában, hogy e mögé építsék majd fel a mai napig is kérdéses kinézetű új színházat, amelyet a helyi lakosok találgatásaira és féltelmekre alapozva a belváros látványától merően eltérő, üvegkocka-épületként definiálnak.

A lakosság találgatása nem véletlen, a terveket ugyanis már szinte az első pillanattól kezdve az állandó módosítások jellemezték. Változtatni kellett többek között a pince átépítése miatt, valamint a magassággal is adódtak problémák: a tervezetthez képest egy emelettel lett alacsonyabb a színház. Az épületbelső is változásokon esett át a kezdeti elképzelésekhez képest, három helyett két színházterem szerepel a tervek között, ami bőven elég ahhoz, hogy a Népszínház magyar és szerb társulata ne akadályozza egymást a munkában. Az építkezés üteme is ingadozott, a hónapokig tartó leállások a pénzügyi helyzet miatt tudhatók be; a munka stagnálása mellett az épület alatti talajvíz állandó probléma forrása, hiszen rengeteg pénzt felemészten a víz kipumpálása. Szintén nagy érvágást jelentett az építkezés helyéről rejtélyes módon eltűnő, 400 000 darab téglá.

Bár sok ellenzője van, a színház épületében kialakítható mozi ötlete akár még az építkezés befejezését is előmozdíthatja. Az osztrák Cineplexx szerbiai leányvállalata 6000 négyzetméterteret szeretne bérbe venni az épületből, emellett jelentős összegű beruházást is tervez. Egyelőre még nem tudni, hogy hány mozitermet alakítanának ki, ez nagyban függ a várható kifizetődés mértékétől. A filmszínház ellenzői egyrészt azzal érvelnek, hogy a bérbe adható épületrész mellett fennmaradó terület nagysága éppen elegendő ahhoz, hogy utólag nézve feleslegessé váljon az eredeti épület

feldbe dögölése. Ezen kívül felvetődik az a kérdés is, hogy vajon a mozi világa mennyire kapcsolható össze egy ilyen nagy múltú színházi létesítmény filozófiai fiájával.

* * *

A még csak szerveződő új román kormány első intézkedésével meg akarja szüntetni a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem magyar karát. Eppen a kar létrehozása volt az egyik oka, hogy az ellenzék a múlt héten bizalmatlansági indítványt nyújtott be az előző kormány ellen, és meg is bukatta azt. A megbuktatott koalíció kisebbségi tagja az RMDSZ volt.

Az ellenzékben a hatalomra készülő szociáldemokrata-konzervatív-liberális szövetség szerint az előző kormány megsértette a marosvásárhelyi egyetem autonómiáját, amikor angol, magyar és román karok létrehozására kötelezték őket. Ezt azért kellett előírni, mert az egyetem szenátusa nem volt hajlandó tiszteletben tartani azt a törvényt, ami kötelezte volna az egyetemet, hogy önálló struktúrába szervezze a magyar nyelvű oktatást.

* * *

A verespataki bányaprojekt engedélyezési eljárásának leállítását javasolják a környezetvédelmi tárca jogásza — közölte a Mediafax hírügynökséggel **Korodi Attila**, az ügyvivőként működő, leváltott Ungureanu-kabinet környezetvédelmi minisztere.

A tárcavezető a minisztérium jogi osztályától és a tárca által rendszeresen foglalkoztatott ügyvédi irodától kért szakvéleményt: milyen jogi következményekkel jár a Fehér megyei táblabíró ítélete, ami egy hónapja érvénytelenítette a verespataki beruházó számára kibocsátott önkormányzati területrendezési terveket. A jogászok jelentése szerint az engedélyeztetési eljárást le kell állítani, amíg a beruházó nem tud felmutatni érvényes területrendezési dokumentumot. A bíróság azért semmisítette meg a területrendezési tervet elfogadó önkormányzati határozatot, mert az azt megszavazó önkormányzati képviselők közül többen a beruházóval álltak szerződéses viszonyban, ami összeférhetetlen.

A bányát megnyitni tervező Rosia Montana Gold Corporation (RMGC) szerint a bírósági határozatnak nincs semmi köze az engedélyezési folyamathoz. A beruházó értelmezésében az ítélet csak az önkormányzatban lebonyolított szavazás procedúrájára vonatkozik, így az engedélyezési folyamatot nincs miért leállítani.

Korodi Attila román hírügynökségnek úgy nyilatkozott: egy leváltott kabinet minisztereként csak annyit tehet, hogy utódja figyelmébe ajánlja a jogi szakjelentést, döntenie már az új kormányra van bízva.

Traian Basescu államfő több ízben sürgette a verespataki bányaprojekt engedélyezési eljárásának leállítását. Nyilvános állásfoglalása ellen a környezetvédő szervezetek áprilisban spontán tüntetést rendeztek a román fővárosban.

A kanadai tőkével alapított RMGC Európa legnagyobb külszíni aranybányáját készíti megnyitni az erdélyi Verespatakon, ahol ciántechnológiás eljárással akár 300 tonna aranyat és 1600 tonna ezüstöt kitermelni. Jelenleg a román kormány tárcaközi szakértői bizottsága vizsgálja a beruházás környezeti hatástanulmányát.

* * *

ÜGYVÉD

BUDAPESTEN

nagy gyakorlattal és
szakértelemmel,

mindenféle ügyintézés,
jogi tanácsadást vállal.

Forduljon bizalommal:

Dr. Horváth Anna

e-mail:

drhorvath@yahoo.com

fax: (0011) 36-1-4038503

„S mégis magyarnak
számkivétve,
lelkem sikoltva megriad”
—József Attila—

A jelenről, pontosabban az ún. rendszerváltozás utáni időszakról írok, de akkor hogyan kerülnek ide József Attila keserű sorai. Mert ma is aktuálisak, mint ahogy a „felszabadulás” után is azok maradtak, amint Nagy László felsóhajt a huszadik századi Tiborc panaszában: „de sikoltom halhatatlanul: / Úristen, én nem vagyok itthon?” De hát sokan az új évezred küszöbén is kérdőn felsikoltanak: száműzetésben vagyok idehaza?

A száműzetésnek számos válfaja létezik, e helyen a szakmai száműzetéssel kapcsolatos gondolataimat szeretném közreadni, amely természetesen nem vehető össze Márai és Vass Albert, és az ötvenhatosok száműzetésével, mégsem lebecsülendő. Mert bizony keserű száműzetés az is, ha valakit – egy demokráciának nevezett országban – „pályán kívül” kikaróznak, mint ahogy a kutyákat szokás. Kitért, kit azért, kit az egyik oldal, kit a másik oldal, sokakat mindkét oldal. Oldalakra szakadt országgá váltunk. Száműzetés azért is járhat, ha valakik nem azt (úgy) gondolják, nem azt mondják, nem azt teszik, amit elvárnak tőlük. Az emberi habitust ismerve szükségszerű, hogy mindenkor vannak száműzöttek, de egyáltalán nem mindegy, hogy adott esetben, konkrétan miért? Száműzötté válhat valaki akkor is ha van megélhetése és állása. Külön eset viszont, ha a száműzött már nem fiatal, de még egészséges, tette kész, szakmailag felkészült, tudása érett, még sincsen szükség rá – miközben az ország állítólga tudásalapú társadalmat kívánna építeni. Pedig az országnak e szorongatott helyzetében minden munkáskézre, minden alkotó készsége, tudásra, szakmai felkészültségre, tapasztalatokra minden szakterületen nagy-nagy szüksége lenne. A hazai energetika (állatorvosi lóként) kiválóan alkalmas e kérdéskör elemzésére, hiszen a rendszerváltozás időszakára a politika szintjére emelte az „energiapolitikát”, olyannyira, hogy igazán hozzáértő szakemberekre már nincs is szükség, ezért kezdettől fogva egyre inkább sodródik. Közben világ-szinten az energiaellátás oly kiemelt („stratégiai”) és divatos gazdasági ágazattá vált, hogy most már mindenki ért az energetikához, mint a focihoz. De a legfontosabb, hogy óriási és biztos üzleti terep, a multinacionális cégek kedvelt piaci és profitszerző szegmense, a világtőke egyik gyújtópontja, ahonnan a világpolitika elliptikus pályáján mozgó mindenféle bolygó irányítható. Az energetika száműzöttjeit vajon miért és kik(?) tartják kutyapórázon?

Bizonyos szakmai igazságokat csak a tudás birtokában lehet és szabadna kimondani. A tudás így akár veszélyessé is válhat, ha párosul annak bátor kimondásával. Ennyi már bőven elég lehet a szakmai *Vertreibung* (svábok kitelepítése) megszervezéséhez. Első lépésben próbáljuk azonban körüljárni, hogy az energetikában egyáltalán kik tartozhatnak az igazán hozzáértők halmazába? A műegyetemi Lévai-iskolához* tartozónak tekintem magam – már egyre kevesebben vagyunk – így könnyen válaszolni tudok a kérdésre, minthogy az ebben az „iskolában” végzetek jól megállták a helyüket az energetika minden alkotó területén, itthon és külföldön egyaránt. De ennél sokkal többre voltak képesek: létrehozták és eredményesen működtették

Petz Ernő

Száműzetésben idehaza

a hazai nagy energiaellátó rendszerüket. Kellő szakmai megalapozással rendelkeznek, akik sikeresen elsajátították az alaptárgyak után (csupán a legfontosabbakat említve), a Műszaki hótan, a Termodinamika, az Áramlás-technika, az Elektrotechnika, az Energiagazdálkodás, a Tüzeléstechnika, a Gőzkazánok, a Gőz-és gázturbinák, a Belsőégésű motorok, a Vízgépek, a Hűtőgépek, a Hőerőművek (ideértve a Lévai-féle gazdasági- és rendszer-szemléletet), a Reaktortechnika és Atomtechnika, a Szabályozástechnika c. tantárgyak anyagát. Ezen felül különböző tervezési, laboratóriumi és termelési feladatokat, ill. gyakorlatokat végeztek, e területen készítették diplomaterveiket, sikeresen lediplomáztak, és ezt követően legalább tíz évig dolgoztak valamelyik energetikai cégnél, miközben esetleg szakmérnöki (két éves posztgraduális) képzésben is részt vettek. Természetesen nem tarthatnak ide azok a kinevezett, illetékes államtitkárok és helyettesek, akik rendre nem tudják megkülönböztetni a kilowattot a kilowattórától. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mérlégre lehet állni.

Mindezek ismeretében már összeállhat a kép, hogy egyáltalán kik lehetnének alkalmasak a hazai energetikai kérdések szakmailag helyes megítélésére, s ha e tudás nemzeti elkötelezettséggel is párosul, akkor a nemzeti érdekű energetika szolgálatára is képesekké válhatnak. Persze a gyakorlatból tudjuk, hogy hány csodálatos színészünk volt (van), akik nem végeztek színi főiskolát. S ez minden területen igaz: a kivétel erősíti a szabályt. De ettől a szabály még létezik. Most már sejthetjük, hogy kik kerülhetnek szakmai száműzetésbe. De miért? Az ő hibájukból, vagy mögöttes érdekek húzódnak meg? Hibájuk, ha kimondtak bizonyos igazságokat. Pl. hogy ha-za-áru-lással felérő az energiaipar ki-árusító privatizációja. No, nem most (hiszen ma már divat kimondani), hanem már 1995-ben is kimondták!

Könnyebben választ kaphatunk, ha ugrunk egy nagyot, és bepillantást nyerünk abba, hogy miképpen működik a globalizációs kényszer, és annak keretében az Európai Unió, a mögöttes multikkal. Vagy, ahogy Bogár László közgazdász professzor kérdezné: a *globalogazdinak* is van szerepe mind-ebben?

Ha már a szabadságharcot folytató Bogár professzor szóba került, meg kell említeni, hogy még szembetűnőben megfigyelhető a száműzetés a hazai közgazdászok egy kiváló csoportjánál. Az olvasó kapásból megfejt-heti: Bogár Lászlón kívül pl. még e körbe tartozik B. I.; Cs. M.; G. L.; L. Cs.; L. K. és M. T., hogy csak néhány nemzeti elkötelezettségű szakembert említ-sünk. Természetesen semmiképpen sem sorolhatók ide a neoliberális ideológusok és követők, akik az egész világgazdasági szindrómát megágyaz-ták. Kiutat csak nemzeti elkötelezett-ségű, és tudományosan felvértezett antiglobalista csapat lesz képes kijelölni.

Az EU is a neoliberális dagonyában vergődik, és ahelyett, hogy a kilábalás keresésén fáradozna, Magyarország szegyenpadra ültetése a legfontosabb dolga. Nem-nem, egészen másról van szó, de a valódi okot sunyi módon nem meri megnevezni. Ezzel viszont közelebb jutottunk a feltett kérdés megválaszolásához.

Tisztelt Csapó Endre Úr!

Hogy milyen úton-módon, pontosan nem tudom, de egy jó ideje eljutnak hozzám az írásai, amelyeket időmhöz és egyre fogyatkozó erőmhöz igazodva mindig szívesen elolvasok. Szívvel gratulálok a magyarság megmaradásáért folytatott, szinte határtalanul tűnő küzdelméért.

Most a március 12-én tartott előadásához szeretnék csatlakozni. Természetesen idehaza is nagyon örülünk az új fejleményeknek, mégis egy fajta kettőséget tapasztalunk. Természetesen nagyon fontosak az alulról jövő, helyi kezdeményezések, ezek sokszínűsége, de egyelőre villamoson utazunk, s ahinek nem jut üllőhely, bizony szüksége lenne a kápaszkodókra. Mások türelmetlenül segítenének tolni a villamost, de a sok utánfutó miatt nem férnek a közelébe. Röviden: itthon sem minden tejjel. Valamit a fiatal politikusaink igazán még nem értenek. A jó szándék meg kevés.

Mellékelem egy utóbbi írásom, amelynek a megjelentetését a Polgári Szemle szerkesztőbizottságának egyes tagjai nem támogatták. Az alapkérdés, hogy mivel használhatunk, és mivel árthatunk? Én mindenestre használni szerettem volna azzal, hogy egy valódi problémát körbejárjak.

Munkájához további sok sikert, egészséget és Isten áldását kívánom!

Szeretettel üdvözlö
Petz Ernő

2012. január 18. Tragikusan szegényteljes nap: az Európai Parlament napirendjén Magyarország! Párhuzamosan folyik a hazánk ellen indított globális támadássorozat. Maga a parlamenti ülés olyan drámaian tragikus és cinikus volt, hogy részleteivel nem is érdemes foglalkozni. Sokkal fontosabb, hogy mi vezetett az ülés napirendjéhez.

Előző nap ülésezett az Európai Bizottság, és az ülés után Barroso elnök kijelentette, hogy Magyarország nem tartja teljes mértékben tiszteletben a demokratikus elveket és értékeket, és emiatt az EB három kötelezettségszegési eljárást indít Magyarország ellen a jegybankot, a bírói nyugdíjkorhatárt és az adatvédelmi hatóságot szabályozó törvény miatt.

Valóban e demokratikus elvekkel van baja az EU-nak? A probléma valóban csak politikai jellegű? Zárójelenen azért meg kell említeni, hogy nem ez az első eset, Brüsszel már több súlyos jogsértést követett el Magyarország ellen a múlt század hetvenes éveitől (amióta a GATT teljes jogú tagjává váltunk). Közben eszkalálódik a gazdasági válság, Magyarországot is fojtogatja. De az új kormány új utat keres, nem kíván újabb hitelt felvenni a Világbanktól, és nem kívánja további megszorításokkal terhelni a lakosságot. Inkább elzárja a pénzcspokat, állami ellenőrzés alá vonja a magánnyugdíj pénztárakat, bankadót és egyéb különadókat vet ki, a devizahiteleseknek megsegítésére tehermegosztási megállapodást kényszerít ki, amelyekkel mind-mind kiveri a globalogazdinál a biztosítékot.

Hát erről van szó! Mit képzel ez a mitugrász kis ország? Tessék újból megleckéztetni és megszabolázní – utasítják az EU vezetőségét. És az, szolgálom, meg is teszi. Habár egy mélyről jövő félelem is úrrá lesz rajtuk: „jó lesz vigyázni ezzel a rebellis néppel”.

Hát itt tartunk, várjuk az IMF-el folytatandó tárgyalásokat.

Már visszakanyarodhatunk a hazai energetikához. Amíg a fenti események zajlottak, azokkal részben összefüggésben lemondott a fejlesztési miniszter és az energetikáért felelős államtitkár. Idehaza is forr az oligarchabor. Talán előbújhatnak a száműzött energetikai szakemberek? Nem nem, a helyzet nem ilyen egyszerű. A globalogazdi keze nemcsak az EU-ig ér el, sokkal tovább: Görögorszáig, Magyarorszáig és a kormányokig, miközben az érdekháborúk sok-sok emeleti szinten folynak.

Most lépünk vissza a rendszerváltozás történetében még tizenhárom évvel. 1998-at írunk, kihirdették a választási eredményeket. Már a lapokban is megjelennek a nevek, ki milyen miniszter lesz. És ekkor a leendő miniszterelnök kiugrik egy villámlátogatásra Németországba, kancellár barátjához (egy német szakmabeli igazgató szerint nem kiutazott, hanem kirendelték). Egyes jól informáltak szerint a baráti megbeszélésen néhány német multi képviselője is részt vett, de hát ezt csak a résztvevők tudják igazolni, vagy cáfolni. Mindenesetre a látogatás után nem U. L. lett a pénzügyminiszter, és nem M. Gy. a gazdasági miniszter. Cs. A. viszonylag rövid gazdasági minisztersége alatt szélsőséges rohamtempóban kidolgozták (minthogy a privatizáció már befejeződött) az energiaipar liberalizációját, teljes mértékben az EU elvárásai szerint. A bal-liberális kormányok meg mindenkor mindenben, szolgalmódon túlteljesíteték az elvárásokat.

Közeledünk a kérdés megválaszolhatóságához. A globalogazdi tiltás ugyanis nemcsak a miniszteri posztokat érintette. A hazai energetikai szak-

emberek között ugyanis kialakult egy kemény mag, amely kezdettől fogva ellenezte az energiaipar privatizálását, amit számos nyilatkozatban, előadásban, konferenciákon nyilvánosan is felvállalt, kiváltva ezzel az ekkorra már eluralkodott neoliberális tábor, különösen a globalogazdik konformista helytartóinak támadásait. Még a rendszerváltás után megalakult Magyar Energetikai Társaság vezetőségét is megpuccsolták, miközben az energiaipar privatizálásában befektetőkként elsősorban a német multik vettek részt eredményesen, dominanciájuk mindmáig megmaradt [1].

A miniszterelnök említett kiutazása előtt, kormányzati kérésre egy lista készült azokról az energetikai szakemberekről, akikre az új kormány támogatni kellene. Ezt a névsort valaki szándékosan kiszivárogtatta, tehát a német multik is ismerték, s nem volt ügyükre, hogy esetleg olyan személyek kerüljenek pozíciókba, akik privatizáció ellenesek. Így kerültek a listán szereplő szakemberek száműzetésbe, és azóta is ott vannak. Úgy látszik, hogy a globalogazdi „kéreseit” a kormányoknak is teljesíteni illik, nem beszélve a lihegve túlteljesítő kormányokról. Csak hát közben ne sodródna a hazai energetika. A pénzváltványuk egyre nagyobb fordulatot járnak: már 50 forintot kell fizetnünk egy kilowattóra villamos energiáért. A jövedelmeiket és az árviszonyokat figyelembe véve az „élmezőnyben” vagyunk.

★ Dr. Lévai András akadémikus, az ERŐTERV alapító igazgatója (1952), és a Műegyetemen a Hőerőművek Tanszék alapító egyetemi professzora (1953).

[1] Petz Ernő: A magyar villamosenergia-ipar privatizációjának tragikus története. Leleplező, 2006. VIII/2.

Budapest, 2012. január 5.

Dr. Petz Ernő címzetes egyetemi tanár (petz.e@t-online.hu)

Én még nem mondom, hogy köszönöm Istenem!

Miért mondjam én, hogy köszönöm Istenem?

A felháborító emberi természetért, amit az Isten teremtett?

A károkért, amiket az emberek önmagukban tesznek?

A károkért, amiket az emberek egymásban tesznek?

A károkért, amiket az emberek az állatokban tesznek?

A károkért, amiket az emberek a növényekben tesznek?

A károkért, amiket a politikusok saját országukban tesznek?

A károkért, amiket a politikusok más országokban tesznek?

A károkért, amiket a sportolók maguknak és sportjuknak tesznek?

Vagy amik történnek, azokat nevezik Isteni gondviselésnek?

Nem! Én még nem mondom, hogy köszönöm Istenem!

Vagy, amik történnek, azokat nevezik Isteni gondviselésnek?

Nem! Én még nem mondom, hogy köszönöm Istenem!

Ráskövy István

Melbourne 2012. április 21.

Niki Soutan
Accredited Vehicle Instructor

soul
drive
driving school

AUTÓVEZETŐ ISKOLA

Melbourne bármely kerületében

Mobil: 0421 433-316

E.Mail: info@souldrive.com.au

www.souldrive.com.au

Sydneyben élő Hangay Gyuri barátunkat és feleségét, Katalint most távolkeleti útjukra kísérjük el. Kínában, Koreában, Japánban, Taiwanban és Hong Kongban átélte élményeiket osztják itt meg olvasóinkkal.

Hajónk, a „Legend of the Seas” ismét kínai vizeken hajózik, visszatérünk Shanghajba. Úgy gondoljuk, hogy ezúttal meglátogatjuk az EXPOt. Ez a Világkiállítás minden eddigi Világkiállítások legnagyobbika és egyben leg-

Hangay György

Az Expo és a Gömböc

242 ország és nemzetközi szervezet pavilionjai, szabadtéri kiállításai. Elképesztő befektetéssel – mintegy 46 milliárd USD- os költségvetéssel és emberfeletti munkával készült a kiállítási park és a vele járó infrastruktúra. S hogyan szorítottak helyet egy ilyen gigászi létesítménynek a már amúgy is túlszűfolt, 20-25 millió lakosú Shanghajban? Egyszerű: 18 000 családot, 270 gyárat, köztük egy 10 000 munkást foglalkoztató hajógyárat is, egyszerűen áttelepítettek.

Értékes itt a föld, s ahol egy 50-60 emeletes felhőkarcoló emelkedhet, ott sok esélye nincs a városépítő kertésznek. Pedig kellene egy „zöld tüdő”, mert a levegőszennyezettség kétségbeejtő. Szinte megszámlálhatatlanok a nagy és kisüzemek, gyárak és egyéb ipari létesítmények, ahol egész éven át, leginkább három műszakban és hetente hét napon át folyik a munka, gomolyog a füst és gáz, termelődik a hulladék. Három milliónál is több gépjármű kipufogója már csak a ráadást pöfögi, nem beszélve a lakosok mindennapi életével járó szennyezésről. A lakosság létszáma egyébként változó, napközben mintegy ötmillióval többen vannak Shanghajban, mert ennyien csak dolgozni járnak a városba, esténként hazajárnak, vidékre.

Shanghaj a fiatalok városa, az itt lakók 75,8%- a 15-64 éves. A túlszűfoltosság és a szörnyű légszennyezettség ellenére is átlagosan majdnem 81 évig élnek itt az emberek- legalábbis ezt mondja a hivatalos statisztika. Nehéz elhinni...

Szóval ezek után érthető, hogy miért sóvárognak itt az emberek egy jobb városért és jobb életért. A kiállítók is magukévá tették a témát, s valóban, az egy-egy nemzetet képviselő pavilionok legtöbbször valami féle „zöld” üzenetet hozott. A nagy nemzetek csarnokai előtt iszonyatos sorok kígyóznak. Az USA, Ausztrália, Kanada, de még Spanyolország pavilionjába is legkevesebb 3-4 órás sorbanállás után lehet csak bejutni. A legnagyobb, a kínai meg egyenesen lehetetlen, hacsak nem hoz magával az ember hálósákokat. Természetes hát, hogy megválogatjuk, hová próbáljunk be-kukkantani, hogy osszuk be időnket.

A magyar pavilions már csak nem hagyjuk ki! – felkiáltással nekivágunk a reménytelenül nagy és napégette betonsétányoknak. Előbb-utóbb meg is találjuk a kissé mehökkentően „egyszerű” épületet, mely leginkább egy nagy faládára hasonlít. A sor sem túl hosszú, gyorsan bejutunk. No lássuk, mivel vágtuk ki a rezet itt? Hát nem mással, mint a Gömböccel!

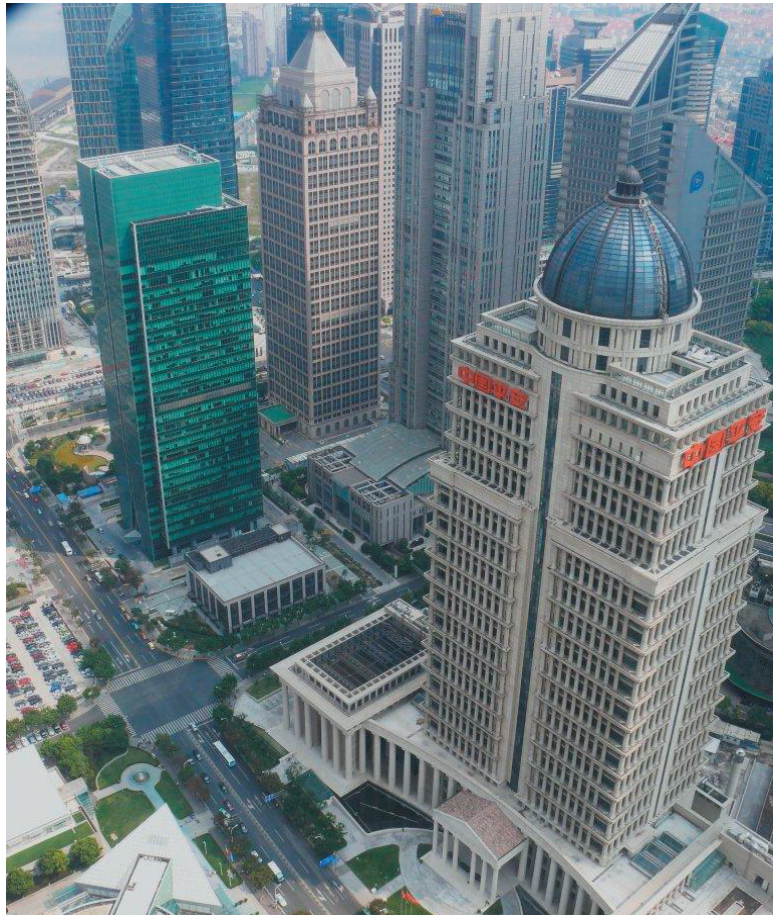
Ki tudja, hogy mi az a gömböc? Mesebeli hentesárú, ami embert eszik fenn a padláson, s másutt is, ha

valódi, sokkal komolyabb Gömböcöt. Nem akármilyen gömböcöt, hanem A Gömböcöt, a nagybetűset! Abból is a legnagyobbat.

Ott áll a deszkapavilion közepén, a látogatók – 99,9%- ban kínaiak – okulására. Hatalmas kupac műgyantaszervű, áttetsző valami. Egy angol-kínai nyelvű felirat mondja, hogy micsoda is ez. Kínaiul nem tudunk, számunkra marad hát az angol szöveg. Mondhatjuk, hogy több mint 40 éve élünk angol nyelvterületen, s meglehetősen jól beszéljük a nyelvet, de mégsem értjük a zavaros mondatokat, melyek a Gömböcöt magyarázzák. Van itt szó sokmindenről, többek között még arról is, hogy a Gömböc és a Yin és Yang között erős filozófiai (!) kapcsolat van, meg hogy a magyarok, akárcsak ez a fura halom valami itt, minden szituációban megtalálják az egyensúlyt. Szép is lenne, ha így lenne! De mindennek mi köze a jobb városhoz és a jobb élet-hez? Megkeressük a Gömböc gondozóját, Kovács Lajos urat és tőle próbá-

s miként példázza a jobb várost és a jobb életet? Mert hát ugyebár ez lenne a főtéma. Azt már meg sem merjük kérdezni magunktól, hogy miként öregbíti ez a csodapók Magyarország hírnevét?

No, majd a tőzsomszédságában vetített videóból többet is megtudunk – gondoljuk naivan. Leülünk egy kényelmetlen fapadra – mellettünk egy magányos kínai is ül – és nézzük, hogy miről is szól a mozi. Majd biztos mutatják Budapestet – gondoljuk – a sok szép parkjával, fürdőjével, a Budai hegyeket, a Margit Szigetet és még sok mindent, amitől fővárosunk valóban egy „jobb” város, ahol az élet is „jobb” mint sok más hasonló nagyvárosban. De előbb egy magyar felfedezőket, kutatókat bemutató arcképsorozat pereg le. Találmányaikat nem nevezik meg az alkotók, hanem egy-egy költői mondattal utalnak csak korszakalkotó felfedezéseikre. Valahogy így: Irinyi János – hogy könnyen tudjunk tüzet gyújtani, Asbóth Oszkár – hogy repülni

drágábbika is volt. Hogy is volt? Lásuk naplójegyzeteinket, abból megtudhatjuk. Megvallom, mint magyaroknak, egy kis szégyenérzet is vegyült az érdekes élménybe...

De ne vágjunk a dolgok elébe, egyelőre még csak útban vagyunk feléje, a shanghai földalattin. Nagyon jól meg van itt minden szervezve, angolul értő jegyautomata, ingyen térkép, másfél millió (!), több nyelven beszélő önkéntes útbaigazító – minden van, ami csak az idegenből ideszakadt turistának kell. Hajónktól alig 6-7 megálló és már ott is vagyunk. Az Expo hatalmas területet foglal el a Shanghajt ketésszelő Huangpu folyó mindkét partján. Óriási komplexum, hatalmas befektetés, hatalmas építmények. Ez már csak mind így van a mai Kínában, minden óriási, minden maximális. Az Expo tervezői 60-80 millió látogatóra számítottak, s ehhez mérten terveztek. Az első, ami szemünkbe tűnik, az a terelőkorlátok sokasága – olyanok, mint valami vége-láthatatlan karám kerítései és a földalatti végállomás gigantikus méretei. Szükség is van minderre, mert egy átlag- napon kb. 580-600 000 ember tódul ide. Október 16-án rekordot döntöttek, több mint egymillió belépő kelt el.

Shanghaj városa kirukkolt: hat új földalatti vonalat építettek és 4000 új taxit állítottak a látogatók rendelkezésére. A Világkiállítás metróállomása olyan, mint egy nemzetközi repülőtér fogadócsarnoka, szorozva tizzel. Csupa üveg, acél és beton. Maga a kiállítás szinte áttekinthetetlenül nagy, sok négyzetkilométernyi területen állnak

Hiába, Kínában nem szokás a gatyázás, ha csinálnak valamit, akkor csinálják, s hogy hányan húzzák a rövidebbet emiatt, azzal a kárvallottakon kívül nem sokan törődnek.

A Világkiállítás témája: „Better City - Better Life” – azaz „Jobb város – Jobb élet”. Sok magyarazatot nem kíván ez, habár többféle képpen lehet értelmezni, hogy kinek mi a jobb. A szervezők szándéka minden bizonnyal nemes, csak hát a kivitelezés nem egészen tükrözi ezt. Ha környezetvédelmi szempontokat tartunk szem előtt, akkor Shanghaj bizony nem nagyon

dicsekedhet, mert habár a városfejlesztés üteme és mérete világviszonylatban egyedülálló, a természetesnek mondható környezet megóvása, parkok, zöldövezetek létesítése valahogy nem jön össze. Fasor, sétány, virágágy azért akad, csak hát nem elég. Túl

teheti. Legalábbis mi, szellemi hanyatlástól szenvedő, tájékozatlan külföldi magyarok valami ilyesmire emlékszünk régmúlt gyermekkorunk emlékei alapján. A kínaiak viszont most már biztos, hogy többet tudnak, mert Magyarország küldött nekik egy

lunk felvilágosítást kapni. Angyali türelmű ember, biztos párszázszor – talán párszázszor is – elismételte mondkáját. Most is megteszi, s nagyjából körvonalazódik bennünk a kép, hogy mi is ez a Gömböc. Kétségtelen, hogy óriási felfedezés, a magyar zsenialitást példázza – alapvető specialitása az, hogy bármilyen helyzetben, mindig talpra áll, akárcsak egy Keljfel Jancsi, csak sokkal jobban és ügyesebben, hanem a látszólag formátlan alakja és egyenletesen elosztott súlya révén találja meg mindig a helyes pozitúrát. Vagy hát valami ilyesmi, mert ezt

tudjunk stb. stb. Tökéletesen meggyőződhetünk és megnyugodhatunk: majdnem minden magyarok találunk fel. Na, de most jön a „Jobb város – Jobb élet” téma! Valóban, kaleidoszkóp-szerűen, szép képek váltogatják egymást, főleg Budapest látványos épületeit, jóhangulatú utcáriszleteit láthatjuk. S ekkor egyszerre csak megjelenik egy óriási arc és azt mondja, hogy: LIBAMÁÁÁJ! Csak így, magyarul, aztán eltűnik. Nemsokára utána jön egy másik, az meg így szól: PÁÁÁLINKA! A harmadikat, egy joviális, kávézgató urat már nem nézzük végig, de azt hiszem, ő meg azt mondja: CUKRÁSZDA! A kínai nézőtársunk is elballag, megy valahova, egy másik pavillon elé, sorbanállni.

Ideje elbúcsúznunk a maradandó élménytől. De azért a Gömböcön meg a lélekemelő videón kívül van itt más is. Ugyan mi? Hát pálinka és Unicum! Kínai lányok árulják a kijárat mellett, kedvesen mosolyognak, eladásra kínálják a számukra ismeretlen portékát.

Jobb város – jobb élet? Mit tudtok ti erről kínaiak! Egyetek libamáját, igyogatok pálinkát és nézegessétek a Gömböcöt. Ilyen a magyar mód!

Távozóban még megkérdezzük az egyik angolul tökéletesen tudó önkéntes útbaigazító diákot: mi lesz majd itt, amikor véget ér az Expo? Csodálkozva néz ránk, el sem tudja hinni, hogy ilyen tájékozatlanok vagyunk és máris meséli, hogy hány 50-60 emeletes irodaházat fognak majd itt építeni, sűrűn egymás mellé... Nincs mese, most már mi is tudjuk, hogy így készül majd a jobb város és a jobb élet...

AUSZTRÁLIAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ

Nth.Fitzroyi Gyülekezet

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház

121. St. Georges Road, North Fitzroy Vic. 3068
szolgálati

A victoriai kerület lelkipásztora Dézsi Csaba

Lelkesi hivatal: 121 St. Georges Road, North Fitzroy

Postacímünk: P.O. Box 1187 North Fitzroy, 3068

Az Egyház honlapjának címe:

www.hungarianreformedchurch.com

E-mail: melbref@gmail.com

Telefon: (03) 9481-0771

Mobile: 0414-992-653 (Dézsi Csaba lelkész)

9439-8300 (Csutoros Csaba főgondnok)

MELBOURNE (VIC)

2012. május 20-án vasárnap de. 11. órákor

Istentisztelet

a North Fitzroy-i Magyar Templomban

Igét hirdet: Dézsi Csaba Nt.

121 St. Georges Rd. North Fitzroy.

(112-es villamos a Collins St.-ről, 20-ik megálló)

Istentisztelet után ünnepi ebéd a Templom melletti

Bocskai Nagyteremben

minden kedden 12 órától Biblia óra a Bocskai Nagyteremben

Honfitársainkat szeretettel hívjuk és várjuk

SPRINGVALE (VIC)

2012. május 20-án, vasárnap du. 3 órától

Istentisztelet

Igét hirdet: Nt. Incze Dezső

a springvalei lutheránus templomban (3 Albert Ave.)

SYDNEY STRATHFIELD (NSW)

2012. május 20-án, vasárnap d.e 11.30 órákor

Istentisztelet

Igét hirdet: Nt. Péterffy Kund

Uniting Church, Carrington Ave.

ADELAIDE (SA)

2012. május 20-án, vasárnap de. 11. órákor

Istentisztelet

Igét hirdet: Nt. Szabó Attila

az Unley Uniting Churchben (Upley St. és Edmund Ave. sarok)

Minden szerdán du. 2.30-tól BIBLIAÓRA, a lelkész ill. a gyülekezeti tagok

lakásán. Mindenkit szeretettel hívunk.

BRISBANE (QLD)

2012. minden vasárnap de. 11. órákor

ISTENTISZTELET

150 Fourth Avenue, Marsden, a marsdeni Magyar Házban

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrinc

Minden hónap negyedik vasárnapján du. 2. órákor Istentisztelet

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrinc

a St Paul templomban. St. Paul Terrace. Brisbane

GOLD COAST — ROBINA

2012. minden hónap harmadik vasárnapján du. 2 órákor

Istentisztelet

Igét hirdet: Nt. Kovács Lőrinc

Cottesloe Drv. and University drv. sarok Robina

Kényelem, idő, munka és anyagi előnyök mellett, rendezze születésnap, névnap, családi, baráti összejöveteleit a vasárnapi ebédidők alatt a Bocskai nagyteremben. (12 és 15 óra között)

Bővebb felvilágosításért hívja:

Dézsi Csaba lelkipásztort 0414-992-653,

vagy Csutoros Csaba főgondnokot

9439-8300 telefon számon.

REFORMÁTUS SZEMLE

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház fizetett melléklete és kiadása

Felelős szerkesztők: C. és J. Csutoros

Postai címünk: P. O. Box 1187, North Fitzroy VIC. 3068

Telefon: (03) 9439-8300 — (03) 9481-0771

PÜNKÖSDI Istentisztelet, ÚRVACSORAI KÖZÖSSÉG, KONFIRMÁCIÓ

A Nth. Fitzroy Magyar Református Templomban

2012. május 27-én

vasárnap de. 11 órákor

121. St. Georges Rd. North Fitzroy

(112. villamos Collins St.-ről a 20. megálló)

Igét hirdet Nt. Dézsi Csaba.

Istentisztelet után ünnepi ebéd a

templom melletti Bocskai

Nagyteremben.

Honfitársainkat szeretettel hívjuk és várjuk.

Hősöknap megemlékezés május 27-én de. 10. órákor

Az Ausztráliai Magyar Református Egyház Gyülekezetei és az ott megjelenő Egyesületek képviselői helyezik el a kegyelet koszorúját

a **MAGYAR HŐSŐK EMLÉKMŰNÉL** a Carltoni-i temetőben

11 órától Istentisztelet a North Fitzroy-i Magyar Templomban.

Mindenkit szeretettel várunk.

Május 6-án vasárnap a keresztség sakramentumában részesült Sasha Lewis Dean, Nick és Éva Dean (Gyenes) harmadik gyermeke.

Éva a templom mellett nő fel, hiszen részt vett a vasárnapi iskolában, konfirmált és a Nth. Fitzroy-i magyar templomban esküdött örök hűséget férjének, most pedig nagyobb gyermekét Olivert hozza a vasárnapi iskolába.

Sok ilyen öntudatos magyar szülőre lenne szükség, aki egy kétnyelvű családban is vállalja gyermekeinek magyar és keresztény nevelését.

Éva nagyapja Gyenes Emil alapító presbitere, édesapja Gyenes Laci haláláig hűséges presbitere volt gyülekezetünknek.

Édesanyja Gyenes Éva, hosszú évtizedek alatt Egyházunk áldozatkész, fenntartó tagja.

Isten áldja meg a megkeresztelt gyermeket, családját és a gyülekezetet.

Balról: Gyenes Éva a nagymama, Éva (Gyenes) Dean és Nicholas Dean a szülők, Melissa Harris és Greig Stark a keresztszülők, Sasha Lewis Dean a megkeresztelt baba, és a gyerekek: Emily Dean és Oliver Dean.

A keresztelő család

Mivel egy felmérés szerint az amerikai egyetemisták nyolcvan százaléka képtelen megmutatni Indiát a térképen, aligha valószínű, hogy az amerikai lapok Magyarország iránti heves érdeklődése mély nyomokat hagy az Egyesült Államok értelmiségében. Ezzel együtt is figyelemreméltó, hogy bizonyos magyar-szakértők milyen rendszeresen ostromozzák hazánkat, szinte már mindegy is, miért. Kim Lane Scheppele, a Princeton Egyetem professzora a New York Timesban hosszú cikket közölt „az új magyar titkosrendőrségről”, a Terrorrelhárítási Központtól, a cikk lényege természetesen az, hogy Orbán rendőrállamot épít, de az is lehet, hogy már készen is van. A TEK „korlátlan hatalmát” fájlat elemzés aggodalmát mindössze azért nehéz komolyan venni, mert a magyar olvasó tisztában van azzal, hogy a CIA-hez és az FBI-hoz képest mi csillagászati távolságban vagyunk az amerikai demokráciától, bár az amerikai filmipar jóvoltából azért sejtjük, miként és milyen eszközökkel működik az igazi rendőrállam. De hagyjuk is ezt, nyilván kifizetődő magyar-szakértőnek lenni, különben is mindenben példaképünk a nagy Amerika, most éppen azért nem tudok szentmisére menni, mert a fél főváros le van zárva a Critical Mass szokásos biciklis felvonulása miatt. Ez is amerikai találmány, akár a tömeges futás valami ellen vagy valamiért. Szívem szerint való a fővárosi önkormányzat terve, hogy a jövőben közterület-használati díjat szedne az ilyen, aszfaltra nem is való sportesemények után. A magam részéről bérletrendszer javasolnék bevezetni, aki futni óhajt a közutakon, váltson bérletet az általa megteendő távra. Persze egyszerűbb lenne, ha a kerékpárosok és futók az év közben kihasználatlan Hungaroringen köröznének, teljesen egymás között, egyszerre több nemes cél érdekében is. Ebben az esetben viszont számíthatunk az amerikai magyar-szakértők újabb aggodalmára: hazánk rendőrállam lett, senki sem futhat arra, amerre lát, főleg nem a Kritikátlan Tömeg.

Pusztán kíváncsiságból végignéztem a spanyol lapokat, írnak-e valamit Magyarországról, de semmit sem találtam. Bizonyos távolságból nem létezzünk. Azért jutott ez eszembe, mert az amerikai (keleti parti) lapok cikkeinek gyakorisága folytán azt hihetnénk, hazánk a nemzetközi érdeklődés közép-pontjában van. De nem. A spanyol újságok leginkább a francia elnökválasztás esélyeit latolgatták, ami viszont érthető: egy nagy és hozzájuk képest sikerteremtő szomszédról van szó. A mi kis belpolitikai vitáink azonban — valljuk be — egyre unalmasabbak, főleg azért, mert nemcsak az állásfoglalások, hanem a vélemények is borítékolhatók. A 168 Órában **Gömöri György**, Angliában élő magyar költő nyilatkozott Kurzus és kánon címmel a Nemzeti alaptantervről, illetve a vitáról, milyen kötelező olvasmányok kerüljenek be a törzsanyagba, mivel jelenleg **Imre Kertész** és **Wass Albert** is a tervezet része. „A Wass-ügy tipikusan kurzusjelenség. Nem volt jelentős író.” Majd később: „A Kertész–Wass párosítás olyan, mintha **Émile Zolát** hoznám össze **Rákosi Jenővel**. Ennek csak politikai értelme van, mert Kertész Imre három fejjel nagyobb író, mint Wass. Akiről tudjuk különben, hogy nyilas lapokba írt itthon is, meg Amerikában is. Ez nem a kommunisták rágalma, közismert volt az emigrációban.” A végkövetkeztetés pedig így szól: „A kormány lekezeli az irodalmat,

Szentmihályi Szabó Péter (Magyar Hírlap)

Sarkosan fogalmazva

lenézi, ami pont akkora bűn, mint az, hogy a kommunisták túlértékelték. Bele lehet bukni. Mert ez a lebecsülés mindenkit sért, pártállástól függetlenül. Wass Albert és Kertész Imre »furcsa párosa« pontosan ilyen döntés: lekezelő, ostoba, értelmetlen.” Ilyen lekezelő, ostoba, értelmetlen balliberális ítéleteket naponta olvashatunk a kurzusról és a kánonról, meg sem lepődünk, fel sem háborodunk, mi már ilyen csökötték és kulturálatlanok vagyunk, sőt Rákosi Jenőt is inkább olvassuk, mint Zolát. Majd meglátjuk, tíz vagy húsz év múlva mi lesz a „kánon”, kit olvassunk még, és kire borul a feledés fátyla. De tudjuk, nem is ez a lényeg, hanem az, hogy már ebbe is „bele lehet bukni”. Világos: Orbán a hibás.

Amikor nehéz idők járnak, az ember a múltba vagy a jövőbe próbál menekülni. Felidéz szép emlékeket, vagy reménykedik, hogy a problémák megoldódnak maguktól, ahogyan általában szoktak. A gazdasági válságok időszakaiban nem nagyon érdemes előre tervezni, hiszen jó, ha ellátunk és eléldéglünk a hónap végéig. Megtanulunk apró dolgoknak örülni, például annak, hogy nem kell már fűteni, és virágzik az orgona. Hazánk, sőt egész Európa rosszkedvű, ráadásul Amerika állandóan közli is Európával, hogy aggódik miatta, még a végén megint Marshall-segélyt kell adni a lusta és túlköltekező európaiaknak. Egyre többen suttojják magas pénzügyi körökben, hogy jól jönne megint egy nagyobb háború, a hadiipar fellendülne, a munkanélküliség drasztikusan csökkenne, a háború után pedig következhetne az újjáépítés ugyancsak jövedelmező korszaka. Az emberiség tehetetlenül várja, hogy történjék végre valami, nem hisz a fenntartható fejlődésben, sőt abban sem, hogy az adósságokat valaha is ki lehet fizetni. Már a gyermekek is minden félelem nélkül bámulják a véres erőszak képeit a híradókban, a háborús filmekben, a bűnügyi történetekben, sőt számítógépük segítségével mindennap kiirtanak egy sereg „ellenségét”. Bizonyára elkészültek a nagyhatalmak forgatókönyvei, mi lesz, ha Izrael vagy Amerika megtámadja Iránt, Észak-Korea Dél-Koreát, persze a háború bárhol kitörhet, kivéve persze az észak-atlanti szövetség területét, mert mi békeszerető és békefenntartó szövetség vagyunk, mint köztudott. A „szabad világhoz” tartozunk, védjük a demokráciát, az emberi méltóságot, a szólásszabadságot, nálunk mindenki azt csinál, amit akar, csak pénze legyen hozzá. Ha felidézük az első bibliai gyilkosságot, Káin és Ábel történetét, akkor mindig eszünkbe kell, hogy jusson: jelképesen értve Káin ivadékai vagyunk mindnyájan. Az emberiség lelke mélyén már felkészült egy új, nagy háborúra. Pontosabban: felkészítették rá a médiaterroristák.

Amíg rács mögé nem kerül, az őszödi rém nem nyugszik, azt ajánlja, az emberek „ne Orbán halálos ölelését válasszák”, inkább a DK mérgezett csókját, annál is inkább, mert az igazság nem a frakcióban, hanem bennük van, továbbá a baloldal már elvégezte az önvizsgálatot, most már a jobboldalon van a sor. Még azt is mondta, hogy O. V. Grósz Károly utódja, de ez már az

elmeszakértők problémája, bár balliberális politikusok esetében Európaszerte kevés az egy főre jutó pszicháter, jogászok helyett övek a jövő. Igaz, Göncz Kinga EP-képviselő eredeti szakmája szerint végigvizsgálhatná nagy pártcsaládja összes tagját, bár érthető okok miatt jobboldali kontrollvizsgálatra is sürgős szükség lenne. A bolond beszédek helyett had foglalkozzam egy másik rémmel, mégpedig a katonai alapismeretek című tantárgy bevezetésének szörnyűsége tervével. A „honvédelem” szótól a liberálisok azonnal szívvelhűdést kapnak 1918 óta, mert az merő nacionalizmus, sovizmus, irredentizmus, náciizmus, faszizmus, sőt egy internetes cikk szerint militarizmus, baromság, jönnek a leventefoglalkozások és a kádárista csuklógyakorlatok. Mit is kellene ezen a kis hazán megvédeni, mondják, csupa derék szomszéd vesz minket körül, még a terroristák sem foglalkoznak velünk, annyira le van pukkanva a Magyar Köztársaság, még az amerikai filmek is azért forgatnak nálunk szívesen, mert sehol máshol Európában nem találnak ennyi, száz évvel ezelőtt is életveszélyes romot. Lehet, hogy igazuk van, a „hon” szót ifjaink többsége alighanem a hónaljtal tévesztene össze, már Magyar Bálint és Hiller István iskoláiban szocializálódott, s előbb tudna tizenhárom „celebet” megnevezni, mint legalább három aradi vértanút. A honvédelem ciki, nem trendi, hogy a balliberális argót használjam, majd megvéd minket a NATO, vagy a demokratikus szlovák, román, szerb csapatok. Leváltják ezt a „puha diktatúrát”, hogy a rémet idézzem. És akkor jöhet a Negyedik, öszirózsás Köztársaság, a tökkelütöttek köztársasága. A honvédtelen, abszolúte demokratikus.

Érdekes, hogy a „rend” mint fogalom, mennyire idegesíti a balliberálisokat. Tudjuk régen, hogy ez a lényeg, a rendtelenség, a zűrzavar, a bizonytalanság fenntartása és gerjesztése, így lehet jól halászni a zavarosban. Nem győznek cikkezni az iskolaorségről, mert ez már maga a nyilas diktatúra jele, szívesen mellőzve a tényt, hogy Amerikában évtizedek óta fegyveres őr védi a tanárokat és a diákokat, egymástól is. Ha ez még nem lenne elég bizonyíték a kiépülő rendőrállamra, hát itt az új botrány, Gyömrőn Horthyszobrot avattak. A Népszabadság a francia választók jobbra tolódása kapcsán megjegyzi: „Pár év még, és nincs kizárva: Csurka Istvánnak szobra lesz Budapesten. És nem a drámái miatt.” Hát ez szörnyű, s amint egy versemben évekkal ezelőtt megjósoltam, utca is lesz róla elnevezve. Persze a kultúrharc elképesztő mélységekbe képes hatolni. A Faludy György biszexualitását felhánytorgatóknak válaszul **Tormay Cécile** állítólagos lesbikuságát hozzák fel, és ez bizony (enyhe szó) izléstelen, miként az is, ahogyan a Népszava Faludyt méltatja: „Amikor egy magazinban fiatal feleségével együtt készült aktfotókat közöltek róla, rághatták a bajszuk szélét a besavanyodott kispolgárok irigykedve, Faludy az élet szeretetéről, önmaga, öregsége, fonnyadt teste vállalásáról és a szabadságról beszélt. Azt is megtanulhatják tőle, hogy a nemi identitás

nem börtön, nem titkolni, elfojtani való, hanem átélni való dolog. Hogy nem történik semmi baj, ha mást ölelsz, mint elvárják tőled.” Itt vegyünk mély lélegzetet, ne háborogjunk, mint besavanyodott kispolgárok, öleljük meg egymást, mindegy, milyen nemű az illető, és szabadok leszünk. Olyan ócska érvelés ez, mintha valaki Ady Endre zűrös magánéletét dicsérné a diákoknak a gyönyörű versek helyett. No, ezért van szükség iskolaórra, valamint hit- és erkölcsstanra, bár néhány nemzedék már lekészt róla.

A csernobili katasztrófa idején Északkelet-Magyarországon sátoroztunk, bizonyára nekünk is jutott egy kevés a radioaktív felhőkből, amelyek áthaladtak felettünk. Köztudott dolog, hogy a szovjet és magyar hatóságok napokig tagadták az egészet, először magát az eseményt, majd annak veszélyeit. A pártállami időkben csak az létezett, amit hivatalosan közöltek. Ha valamit bement a rádió vagy megírta „az újság”, a nép egyik fele habozás nélkül elhitta, a másik fele pedig elutasította, tudván, „ezek” mindig hazudnak, és sürgősen bekapcsolta a Szabad Európát vagy a BBC magyar adását, ha éppen nem zavarták nagyon. Ma, az internet világában millió forrásból tájékozódhatunk, ha van hozzá kedvünk. Elhallgatni fontos híreket szinte lehetetlen, legfeljebb azon tűnődhetünk, melyik forrás tekinthető hitelesnek és tárgyilagosságnak. A világról alkotott képünk mindezzel együtt igen bizonytalan, hézagos, műveltséginktől függő. A képet az iskola alapozza meg, valamint a család és persze a televízió. Vannak személyes tapasztalataink (hiszem, ha látom), de információink többsége valamilyen hitre vagy előítéletre korlátozódik. Vannak távoli országok és népek, amelyekről semmit sem tudunk, magyar ember talán sosem járt ott. Ugyanígy vagyunk régen letűnt korokkal és népekkel: hiszünk a történészeknek, régészeknek (vagy éppen nem). Az emberiség nagy része Magyarországról semmit, vagy alig valamit tud. Minél távolabb él tőlünk, annál kevésbé érdeklődik, ez egészen természetes, ezzel mi, magyarok is így vagyunk. Amit a „világsajtó” közöl rólunk, azt a nagy tömeg készpénznek veszi, ha néhány tudósító egybehangzó módon azt állítja, hogy autó helyett lovon közlekedünk, és a lakosság nomád pásztorkodásból él, az információ így rögzül milliók agyában. Ne csodálkozzunk tehát, ha arról értesülünk, hogy Magyarország királyság, lakói szlávok és törökök, és 1995-ben vívtuk ki a függetlenségünket Szlovákiától. Ha sokat ismétlik, bekerül a lexikonokba is.

A politikusok, ha végleg lelépnek a színről és visszavonulnak, bizonyos mértékig számíthatnak a jótékony feledésre, sőt még valamilyen nosztalgia is övezi őket, hiszen múltunk részei voltak ők, bár nem kedveltük őket. A parlamentből kihullt vagy kiöregedett, saját pártjukat is felmorzsoló politikusok közül kevésre emlékszünk, leginkább azokra, akikkel valamilyen okból sokat foglalkozott a sajtó. A „karaktergyilkosság” aljas technikája a pártállami időkben ismeretlen és szigorúan tilos volt, hiszen akiket a nép fölé emelt a proletárdiktatúra vasökle, azok felsőbbrendű lények, támadhatatlanok voltak, kipróbált elvtársak, partizánok, antifasiszták, a munkásmozgalm régi harcossai — őket legfeljebb a saját egykori társaik válthatták le,

börtönözhettek be vagy végezhettek ki. A nyugati demokrácia sajtója azonban kíméletlen, botrányokat és titkokat kutat, az ellenfelek levadászása üzleti alapúvá lett, bár eddig még a paparazzók által készített fényképekig csak néha, és főleg „celebek” esetében jutott el a minősíthetetlenül prostituálódott magyar bulvármédia és persze a trágár és sokszor hullagyalázó internetes újságírás, ha ezt még egyáltalán annak lehet nevezni. Ha egyszer a többi kamara mintájára felállna a sajtókamara, nehéz lenne meghúzni a vonalat, milyen végzettséggel és képességgel lehetne valaki a tagja. Különböző tudom, hogy a pusztán gondolatától rettentően idegesek lesznek a „sajtószabadság” mindenre elszánt hívei, akik már a médiahatóság meglehetősen visszafogott, bátortalan lépéseit is óriási veszélyként látták és láttatták az egész „művelt” és demokratikus világgal. Számukra bármiféle rend, norma, becsület, igazság elfogadhatatlan, mert értelmezésük szerint a sajtó mint (ma már) a legfontosabb hatalmi ág szent és sérthetetlen. Hiszen ők őrzik az örököket, és őket ne őrizze senki, a média munkái lehetnek volt besúgók, büntetett előéletűek, s ha diktálni tudnak, akár írástudatlanok is. Ez a legjobb liberális szakma, nem a politikai pálya. Ha valaki írni sem tud helyesen, lehet blogolni, és ott a Facebook is. Szabadság, elvtársak!

Juszt sem vagyok hajlandó az őszödi rém dolgozatával foglalkozni, az illető akkor sem vonulna vissza, ha kiderülne, hogy valójában nem is így hívják, és csak a jobboldal bérelte fel, hogy szétverje a baloldalt. Inkább megpróbálom felébreszteni magamban az ünnepi érzést, hiszen e sorok írása közben még május elseje van, a munka ünnepe, a nemzetközi munkásosztály ilyenkor megmutatja erejét. Továbbá nyolc éve vagyunk egyenrangú, büszke és gyarapodó tagjai az Európai Uniónak, rohan az idő. Ha jól emlékszem, még tűzijáték is volt, a cukrászdát Bécsben nem is említettem. Így utólag megállapíthatjuk, nem volt diadalmenet, a magyar életszínvonal évről évre lejjebb csúszott, állítólag már elértük az 1970-es évek szintjét, amikor tudvalevően dühöngött a gazdaság, és a kohéziós alapokat a Szovjetunió felügyelte. Fokról fokra mentünk bele a csapdába, sőt versenyeztünk is, ki kerül bele elsőnek. Mivel a magyar történelem legnagyobb tanulsága az, hogy felesleges más országok jóindulatára és adakozókédre hagyatkozni, személy szerint sem meglepetés, sem csalódás nem ért: két rossz közül a kisebbiket választottuk, csak közben szokás szerint kiderült, hogy jó döntés nem létezik, nem olvastuk el a szerződések apró betűs függelékeit. Ugyanakkor (gondolkodjunk pozitívan!) érzékelhető módon javult népünk közgazdasági műveltsége. Tudjuk, mit jelent az adósságszolgálat, a végtörlesztés, az árfolyamgát, és ha volna pénzünk, egészen messze utazhatnánk útlevél és vízum nélkül, sőt eszméink és áruink is szabadon áramolhatnának kifelé. Jelenleg még csak felénk áramlanak, de hát a Kárpát-medence alján van kijelölt rezervátumunk, amelynek lakói évszázados türelemmel viselik el a különböző birodalmak kísérletezőkedvét. Mi akkor is itt leszünk, amikor Európát Nyugat-Ázsiának fogják nevezni, bár az is lehet, hogy Kelet-Amerikának. Nekünk már semmi újat nem lehet ígérni.

A Boldog Özséb Kápolna a Queensland-i Marian Valley-ben

*Szállj, ragyogj te mennyei fény,
angyalszárnyú ének,
fájó szívén: magyar szívén
minden remetének.*

*Add Urunk, hogy rab és szegény
— mind testvérré leljünk!
Áldd meg hazánk, hogy a remény
Átölelje lelkünk!*

Gerecz Attila: Boldog Özséb Himnusz 2012. április 14-én, egy szürke, esősnek ígérkező napon, Queensland tartomány Canungra városától tíz kilométerre a magyarok számára nagy esemény történt. Boldog Özsébnek ajánlott kápolnát avatták fel a Marian Valley csodálatos természeti szépségekkel ellátott vidékén. Az meghatározó ünnepélyt, amelyen körülbelül 250-en vettek részt a Magyarországról érkezett **Dr. Cserháti Ferenc** püspök vezette.

De, ki is ez a Boldog Özséb? Miért építettek neki kápolnát? Miért a Marian Valley területén? Kik is építették ezt a gyönyörű kápolnát?

Özséb egy nagyon tehetséges és rendkívül művelt esztergomi kanonok volt, aki a 13-ik században a tatárjárás után vagyonával és munkájával segítette a tatárok által lerombolt Magyarország újjáépítését. Miután ez megtörtént, elhatározta, hogy remeteként a pilisi hegyekre vonul, hogy napjait imádsággal töltsen. Itt, csendes magányában volt egy látomása. Sok kis fényt látott piszlakolni a nagy sötétségben, amely fények lassan egymás fele közeledtek egy hatalmas lánggá egyesülvén, amely a tájat csodálatos fényvel árasztotta el. Özséb ezt annak jelül értelmezte, hogy neki az a feladat adatott, hogy összegyűjtse a pilisi hegyekben levő remeteket egy olyan csoportba amely egységes imájával példát adhat a lelki élet általános kifejlésében. Ez a jel késztette őt arra hogy 1250-ben megállapítsa a remeték első, pilisi hegyekben tartózkodó közösséget, amelyből később a Pálos Rend alakult ki és amelyet 1308-ban Aquinoi Szent Tamás javaslatára IV. Orbán Pápa hivatalosan elismert. A rend a nevet a Szent Páltól kapta, aki az egyiptomi sivatagban élt remeteként K.u. 341-ig.

A Pálos Rend Magyarországon 1786-ig működött, amikor II. József császár más szerzetesközösségekkel együtt felosztotta. Csak 1934-ben térhettek vissza Magyarországra, ahol a Szent Gellért hegybarlang temploma mellé épített neormán kolostorban folytathatták a magyarság szolgálatában végzett munkásságukat. 1950-ben a kommunista kormány a barlangtemplomot betonnal falazta be. A szerzeteseket elszállította, börtönbe vetette és sokat ki is vették.

1990 óta megint szabadon működhet a Pálos Rend Magyarországon, és hamarosan kiterjedt más országokba is. Először közép Európában terjedt el, majd Nyugat és Kelet Európa területén alapítottak kolostorokat. Ma már a világ minden részén, közöttük Ausztráliában is. Összesen mindegy 34 házban 400 szerzetes működik világszerte. Ausztráliában a Pálos Rend működését a lengyel szerzetesek kezdték meg. 1980-ban érkezett **Augustine Lazar** Atya a New South Wales tartományba, ahol 1984-ben Woolongonhoz közeli Penrose Parkban alapított kolostort. Ez a terület fontos zarándokhelyé alakult ki az utolsó két és fél évtizedben. Negyvennégy kis kápolna lett felé-

KRÓNIKA

pítve területén, országokat és nemzeteket képviselve a világ minden tájáról. Köztük található a magyar 'Our Lady of Hungary' kápolna is.

A Pálos Rendhez tartozó Marian Valley-t 1995-ben nyitották meg. Azóta zarándokok ezrei látogatták meg, hogy a természeti szépségekkel körülvett helyen magukba mélyedve lelki életüket gazdagíthassák. Itt is sok különböző ország és nemzetiség van képviselve. Sajnos 2012. április 14-ig, nem volt magyar kápolna, annak ellenére, hogy a rend Magyarországról eredt. A Gold Coast-i Magyar Egyesület, **Kerekes Sámuel** vezetése alatt két évvel ezelőtt elhatározta, hogy ezt a hiányt pótolja. Az egyesület vezetői tagjai, adományok összeszedésével és sok önkéntes közreműködésével felépítették a gyönyörű kápolnát. Sajnos itt nem említhetünk mindenkit név szerint, de a magyarság nevében szeretném kifejezni a hálát és köszönetet azoknak a személyeknek, akik idejüket és pénzüket felajánlották a gyönyörű kápolna felépítéséhez. Akit érdekel és van rá lehetősége követheti az építkezés főbb eseményeit a Youtube-on: <http://www.youtube.com/> (kápolna építése TV.mpg)

Mint előzőleg írtam a Queensland-i nap nem nagyon ígérkezett megmutatni magát ezen a fontos napon. Az ünnepély délben kezdődött szentmisével a Fekete Madonna kápolnában, Dr. Cserháti Ferenc püspök vezetésével és **Lédeczi Dénes** Sydney-i és **Horváth László** Adelaide-i lelkipásztorok közreműködésével. A mise alatt bizony úgy zuhogott az eső, hogy azon gondolkozhattunk, hogy a későbbi kápolna avatásánál bizony bőrig fogunk ázni. Gondolom, hogy mindenki erősen imádkozott az ég kiderüléséért, amíg **Butterworth Anna** operaénekesnő gyönyörű Ave Mária énekét (Bach Gounod) hallgatták **Jurth Attila** zeneszerző orgona kíséretével.

Csoda folytán, a felhők eloszlottak a szentmise után, és így tűző napfényben vonulhattunk le a körülbelül 400 méterre fekvő újonnan készült szép magyar kápolnához. A nagyon látványos felhők megpróbálták a csoportot egy kicsit öntözgetni, de mire meghalották a Boldogasszony Anyánk című énekünket szégyenkezve takarodtak. Így Dr. Cserháti Ferenc püspök úr már teljesen megvilágított pompájában szentelhetette meg a kápolnát.

Az ünnepi program **Gerecz Attila:** Boldog Özséb: Himnusz című versével folytatódott, amit magyarul **Nemes Judit** és angolul **Jones Renáta** szavaltak el. Mivel ez a kápolna nem csak a katolikusok részére és nem csak az ő hozzájárulásaikkal építődött, **Kovács Lőrinc** református lelkész — mint már az alapító letételénél is — most is megáldotta a kápolnát.

A Marian Valley vezető szerzetese, **Columba atya** röviden megemléltette a pálosok történetét és a magyar nemzeti színű szalag elvágásával hivatalosan megnyitotta a kápolnát. **Kerekes Sámuel** az egyesület elnöke köszönetét fejezte ki azoknak akik a kápolna építéséhez hozzájárultak. **Karen Young** a mostani polgármester jelölt **Peter Young** üzenetét és jókívánásait tolmácsolta.

Az ünnepély végén művészeink rövid, de érzéssel teli előadása következett. **Bozsik Tamás,** Kacsóh Pongrácz:

Rákóczi Megtérése című dalát játszotta klarinéton. Csalogányunk, **Kucshárné Balázs Éva,** Demjén Ferenc: Szelíd Angyalok című dalából énekelt egy részletet. **Bencez Magda** színművész, varázslatos hangján, előadta **Mécs László:** Alázat című versét és befejezésül **Horváth Gyöngyi** vezette a Boldog Özséb szentté avatásáért szóló közös imát. Ami tényleg csodálatos volt, hogy ezek a gyönyörű zenei és elszavalt hangok messzire szállva a völgyet egészen betöltötték.

Az ünnepély délután 2 órakor ért véget. Ekkorra már mindenki nagyon éhes volt és sietett vissza a főkolostor melletti ebédlőbe, hogy megköstölhassa a Brisbane-i magyar közösség által főzött finom marha és szarvas pörköltet, amelyeket finom sütemények követtek. Az asztaloknál folytatódott a kedves beszélgetés aminek a buszok Gold Coast-ra váró indulása vetett véget.

Sokaktól hallottam, ahogy mondták: — ide gyakran vissza fognak térni, hogy csendben magukba fordulván, lelki erősséget szerezhessenek. Reméljük, hogy az ausztrálok vagy talán az egész világról Brisbane-be vagy a Gold Coast-ra látogatók mindig teremtenek időt arra, hogy erre a szép helyre elzarándokolhassanak.

Boldog Özséb látomása itt is beteljesedett. A sok kis magyar fényecske Queensland különböző részeiről (adomány és szorgalmas munka képében) nagy lánggá fejlődött és lehetővé tette kápolna megépítését és megszentelését. Reméljük, hogy a Boldog Özséb kápolnája a Marian Valley-ben mindig megtartja varázslatos erejét, és sok magyar és más nyelvű zarándokot fog magához vonzani.

E cikk előkészítéséhez a következő forrásmunkákat használtam:

1. Marian Valley: <http://www.marianvalley.org/>
2. A Pálos Rend: <http://www.palosrend.hu/>
3. A Penrose Park Monastery: http://www.paulinefathers.org.au/international_chapels/%23chapel-32
4. Boldog Özséb: <http://peperonity.com/go/sites/mview/palos/>

Varnyú Gábor

Mindszenty boldoggá avatása halad előre

Mindszenty József halálának évfordulójáról emlékeztek meg Rómában a bíboros egykori címtemplomában. A mise főcelebrálójá **Jose Saraiva Martins** bíboros, a vatikáni Szentté avatási Kongregáció nyugalmazott prefektusa, aki Mindszenty boldoggá avatásról is beszélt. Kiállításal, emlékmisével és koszorúzással emlékeznek a hét végén Bécsben Mindszenty József hercegprímásra, bíborosra. Esztergomban szentmisét tartottak.

„Az évfordulót Mindszenty teljes jogi, erkölcsi, politikai rehabilitációjának fénye ragyogja be. Fontos esemény ez a bíboros szenvedéstörténetének lezárására és nem kevéssé járulhat hozzá a magyar nép erkölcsi jólétéhez is” — fogalmazott beszédében **Saraiva Martins** bíboros. Mindszentyt „mély meggyőződése, Krisztusba vetett bizalma, evangelizációs szolgálata a mai napig tökéletes példaképpé teszi, ezért indult el a boldoggá avatási eljárása is, mely a ká-

nonjogi szabályok szerint halad előre” — hangsúlyozta **Saraiva Martins**.

Hozzátette, hogy tüzetesen tanulmányozta Mindszenty kanonizációs eljárásának dokumentumait és arra a kérdésre, hogy mikor avatják boldoggá a magyar egyház nagy pásztorát, azt tudja válaszolni, hogy „Mindszenty számára van hely a boldogok sorában”.

Rómában minden évben megemlékeznek a Bécsben, 1975. május 6-án elhunyt Mindszenty bíborosról. A szentmise helyszíne az idén is az 1946-ban bíborossá avatott Mindszenty címtemplomában, a vértanú **Szent Istvánról** elnevezett, a római magyarok templomaként ismert Santo Stefano Rotondóban volt. A bíboros születésének 120. évfordulójával egybeeső olasz nyelvű mise főcelebrálójá **Jose Saraiva Martins** bíboros, a vatikáni Szentté avatási Kongregáció nyugalmazott prefektusa volt, aki 2008-ig vezette a kongregációt. Koncelebrált **Tóth Tamás** rektor, a római Pápai Magyar Egyházi Intézet előjárója, **Németh László** pápai prelátus, olaszországi magyar főlelkész, a római Szent István zarándokház igazgatója. A római Collegium Germanicum magyar hallgatói ministráltak. A misén részt vett **Győriványi Gábor** szentszéki nagykövet és további tizenkét ország Vatikánnál akreditált nagykövete.

A Collegium Pázmáneum kápolnájának előterében Mindszenty József életét és korát bemutató kiállítás nyílik — mondta el az MTT-nek **Varga János**, az intézet rektora. A 21 tablóból álló kiállítást **Várnai Péter** címzetes prépost, a budapesti Lehel téri katolikus templom plébánosa állította össze. A tárlat június 5-ig látható.

Mindszenty halálának 37. évfordulóján ünnepi emlékmisést tartanak a bécsi irgalmasrendi templomban, majd koszorúzást az irgalmasrendi kórház aulájában álló Mindszenty-szobornál. Mindszenty József 1971-től 1975-ben bekövetkezett haláláig Bécsben, a Pázmány Péter alapította papnevelő intézetben élt. Élete utolsó napjait az irgalmasrendiek kórházában töltötte.

Ugyancsak a 120. éve született hercegprímás, bíboros, érsek életútját idézi fel a június 26-án a belvárosi Portia-palota kiállítótermeiben nyíló emlékkiállítás, amelynek a Collegium Pázmáneum és a bécsi magyar kulturális intézet, a Balassi Intézet — Collegium Hungaricum a szervezői.

Mindszenty József bíboros az igazság jelzőlámpája volt — mondta **Carlo Caffarra** bíboros, bolognai érsek szombaton a hercegprímás születésének 120. évfordulójára emlékező szentmisén az esztergomi bazilikában, ahol **Erdő Péter** esztergom-budapesti érsek köszöntötte a zarándoklatra érkezett híveket, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjait, a megjelent közjogi méltóságokat és a diplomáciai testület tagjait.

„A jelenlévők nagy száma jelzi számomra népetek nemes voltát, amely nem akarja elfelejteni azt az embert, aki az igazság tanúja volt egy erőszakos, hazugságra épített rendszerben” — méltatta a bolognai érsek Mindszenty József személyiségét a néhai hercegprímás sírja felett.

Carlo Caffarra kiemelte, Mindszenty olyan hatalommal kényszerült szembenézni, amely a dialektikus és történelmi materializmusban öltött testet, tagadta az ember földön túli célját és kizárta, hogy Isten jelen volna és cse-

lekedne a világban. „A bíboros annak tanúságát helyezte szembe ezzel a hatalommal, hogy Isten az első, és hogy mi az igazság az ember számára. Ő volt az igazság jelzőlámpása” — tette hozzá.

„Mindszenty bíboros életének tanúságátétele állandó figyelemztetés, hogy ne fordítsatok hátat a Szent Istvántól eredő nemzetetek keresztény hagyományának” — mondta bolognai érsek.

Az érsek megemléltette, hogy édesapja úgy tartotta számon Mindszenty bíborost, mint a Krisztus iránti hűség példáját. Carlo Caffarra úgy fogalmazott: a XX. századi egyház ezen vértanúja és hitvallója „a papság felé vezető első lépéseimet útmutatóként kísérte”.

A bazilika kincstárában az országos zarándoklat napjára emlékfalat állítottak, mely Mindszenty József prímás, érsek esztergomi éveit, illetve újratevetését és az utókor tiszteletadását helyezi a középpontba. A tárlat ötvöstargyakkal és archív fényképekkel idézi fel az 1945 és 1948 közötti éveket, illetve a 1991-től napjainkig tartó időszakot.

Idén a magyarság világszerte megemlékezik Mindszenty Józsefről. Szlovákiában az emlékvén Révkomáromban kezdődött, Rómában, Bécsben és Münchenben is ünnepi szentmisét tartottak a tiszteletére.

A Legfőbb Ügyészség néhány héttel ezelőtt meghozott határozatával véglegesen lezárult Mindszenty József rehabilitációs eljárása, amelyet Erdő Péter bíboros kezdeményezett. A Legfőbb Ügyészség már 1989 végén perújítási nyomozást rendelt el, a mostani határozat pedig a korábbi perújítási nyomozás hivatalos lezárását jelenti.

Erdő Péter bíboros ezzel kapcsolatban közleményt adott ki, amelyben kifejtette: „ez az esemény egy szenvedésekkel teli, hosszú történet összefoglalása”, amely reménye szerint „hozzájárul múltunk igazságának megismeréséhez, népiünk lelki gyógyulásához és felemelkedéséhez”.

Mindszenty Józsefet XII. Pius pápa 1944-ben nevezte ki veszprémi püspökké. 1944 végén letartóztatták, és előbb Veszprémben, majd Sopronkőhidán, végül Sopronban raboskodott, onnan térhetett vissza Veszprémbe. XII. Pius pápa 1945 augusztusában kinevezte esztergomi érsekké. 1946 februárjában pedig a pápa bíborossá szentelte a római Szent Péter-bazilikában.

Mindszenty Józsefet 1948. december 26-án törvény- és jogellenesen letartóztatták, majd koholt vádak alapján 1949. február 8-án első fokon, július 6-9-én másodfokon életfogytiglani fegyházra ítélték, ami a keresztény világban nagy felháborodást váltott ki. XII. Pius pápa megdöbbenéssel tiltakozott az igazságtalan és jogtörő ítélet ellen, az ENSZ közgyűlése megbélyegezte a kormány eljárását, és nemzetközi sérelemnek nyilvánította a bíboros bebörtönzését.

Az 1956-os forradalom kitörése után október 30-án szabadították ki fogságából. **Nagy Imre** miniszterelnök kérésére november 3-án beszédet mondott a Szabad Magyar Rádióban, kiállt a nemzeti szabadságharc céljai mellett, és a polgári demokrácia jövőképét vázolta fel. November 4-én hajnalban a szovjet csapatok támadása után az Egyesült Államok nagykövetségén kért és kapott menedéket.

A Kádár-kormányzat Mindszentyt nem engedte visszatérni érseki székébe. Teljesítve VI. Pál pápa kérését, 1971. szeptember 28-án elhagyta a követséget, és Rómába, majd Bécsbe ment.

Görög újrakezdés, Hajós-ezüstök a vízből — olimpiatörténet
(Folytatás)

SPORT

A magyar csapat (Felső sor: Kellner Gyula, Kakas Gyula, Szokolai Alajos, Dáni Nándor
Ülnek: Hajós Alfréd, Wein Dezső – Fotó: Imago)

A 25 indulóból csupán négy volt külföldi, ehhez képest a „kisebbség” dominanciája egészen az utolsó kilométerekig tartott. Am Szpiridon Luisz kívárta, míg a nehéz terepen egy kivétellel mind feladták az élről, így megmentette a haza becsületét — az utolsó szakaszon két herceg is mellette szaladt (azt nem tudni, hogy az előzetesen felkínált sok mindentől mit kapott meg végül, az biztos, hogy visszafogott, tisztes polgári élete volt). Talán nem véletlen, hogy ő bírta legjobban a strapát: addig vízfordóként dolgozott — utána meg soha többé nem futott versenyen...

Kellner Gyula negyediként ért célba, de panaszt tett a zsűrinél, mondván, az országúton még csak ketten voltak előtte, és nem rémlik neki, hogy bárki is megelőzte volna. Konstantin trónörökös főrendezői minőségben faggatta ki a dobogósokat, hogy aztán bejelentse: Szpirosz Velokasz töredelmesen bevallotta, a táv egy részét kocsin tette meg. A család kizárták, de próbálkozásának emléke ugyanúgy fennmaradt, mint a nemzeti hőssé lett Luisz legendája.

Összesen 14 részt vevő nemzetet tartanak nyilván, de mivel az első olimpiákon még egyénileg szerepeltek a sportolók, ellentmondások a statisztikák. Például görögnek számolják az oszmán (Szmirna), brit (Ciprus) és egyiptomi (Alexandria) területről érkező honfitársaikat is, minket és Ausztriát viszont szerencsére külön (bár egyaránt a Monarchiát képvisel-

tük), és Ausztráliát is önállóan (holott 1901 előtt nem volt az), nem elvéve tőle egyetlen versenyzőjét, a mindkét középtávú futó számat megnyerő, amúgy Londonban élő Edwin Flacket. Volt még állítólag egy chilei diplomata is (nem minden összesítés szerepelteti), valamint egy Bulgáriánál feltüntetett (mivel ott élő) svájci tornász.

A keleti és nyugati naptár szerint egyaránt húsvéthétfőre eső április 6-i megnyitót sokban hasonlított a maiakhoz — kulturális betétműsorok, nemzetként való csoportosulás a küzdőtérén, I. György király hivatalos szavai —, és az is előremutató volt (ami a következő néhány alkalommal nem érvényesült), hogy rövid idő alatt szervezett programmal lezajlott az egész versenysorozat.

Itt is hatalmas volt a siker, ezért a koronás fő és jó pár amerikai sportoló petícióban kérvényezte később Coubertinnél, hogy minden további olimpiát Athénban tartsanak meg — ám Helász hivatalosan csak 108 évvel később köszönthette újra szülőföldjén saját „találmányát”.

A legváltozatosabb mezőnyű küzdelmek az azóta is a játékok királynőjének tartott atlétikában zajlottak, ahol a ki-

csi, de hatékony amerikai csapat tarolt (a legelső ötkarikás diadalt James Connolly aratta hármassugrásban).

A házigazdák nagyon bíztak a súlylökés és diszkosz elsőségében (utóbbival addig más országban soha nem is vetélkedtek), ám Robert Garrett mindkettőt „elorzta” előlük, sőt még szerzett két második helyet is ugrásban.

A görögöknek egyetlen diadal jutott a sportágban — a legendás maratonira keretes írásunkban térünk ki. Összeségében pedig bár messze a legtöbb érmet gyűjtötték, az — utókor által kiszámolt — éremtáblán egyetlen győzelemmel lemaradtak az Egyesült Államoktól.

Tornában a németek parádéztek, kéreppárral a franciák villogtak, vívásban utóbbiak és a görögök nyertek csak, míg teniszben egy oxfordi diák, az ír John Pius Boland győzött egyéniben és párosban is, akkor még az Egyesült Királyság nagyobb dicsőségére.

Magyar színekben heten indultak, és közülük csak két tornász (Kakas Gyula, Wein Dezső) nem lett dobogós egy számban sem. Első bajnokunk, Hajós Alfréd viszont — rajta kívül egyetlen

olimpiai résztvevő élt a világon, aki „fizikai”, illetve művészeti számban is érmet szerzett (a mindenféle sportot kipróbáló, labdarúgóként majdan bajnoki címeig, válogatottságig és szövetségi kapitányi tisztig jutó építész az 1924-es párizsi játékokon érdemelt ki stadiontervével ezüstérmet úgy, hogy az első díjat nem adták ki!) — egymaga kisajátíthatta volna az úszást övező figyelmet.

Csak hogy a pireuszi partoknál fekvő Zea-öböl brutálisan hideg vízében egyetlen napon rendezték meg az összes versenyt, és miután megnyerte a 100 gyorsot (a hullámok közül kellett rajtolniuk...), éppen magához próbált térni, amikor máris ellőtték az 500 métert. Még az 1200 méter startjáig sem sikerült igazán felmelegednie, de bátran nekiveselkedett (ezúttal legalább kis hajókról ugorhattak be a 11 fokos tengerbe).

Mint utóbb elmondta, senkit sem látott maga körül, teljesen el is gémberegett. Kétségbeesett, és kiszállt volna, de nem volt hová, ezért kénytelen volt eljutni valahogy a célig, ahol megdermedve húzták ki. Szinte az életéért küzdött — azt jócskán meghaladó sikerrel!

Amikor pedig később György király arról érdeklődött nála, hol tanult meg ilyen jól úszni, rávágta, hogy „a vízben, felség”... (A „magyar delfin” egyébiránt azután kezdett úszni, hogy az édesapja a Dunába fulladt.)

Értelemszerűen a matrózok számára meghirdetett „zárt” versenyen sem lehetett aranyérmes, de aranyat a két remeklésért sem kapott. Tudniillik az első olimpián a legjobbaknak az oklevél mellett ezüstmedália és olajág járt a győzelemért, a másodikoknak pedig rézérmet és babérág, amit mind a záróünnepségen vehettek át (a harmadikoknak semmi sem jutott...).

Így tett szert összesen három ezüstérme közül az első kettőre első olimpiái hősiük — akit pedig az említett három ötkarikás számának egyikében sem előzött meg senki...

* * *

Hazánk több mint száz évvel Athén után gazdagodott egy újabb bronzéremmel. Noha a feljegyzésekben szerepel Tapavicza Momcsilló teniszeredménye, mindenki helyzetlennek tartotta őt, és még amikor a kilencvenes években már fel is bukkant egyik helyen a valóság, a köztudatba és a hivatalos összegzésekbe csupán kevéssel a 2000-es sydneyi játékok előtt került be két magyar sporttörténész révén. Az Újvidék melletti Nádalfán, azaz hazánk akkori határain belül született, Budapesten tanuló szerb úriember ugyanis (aki neves építész, majd Jugoszláviában politikus lett) a 13 fős mezőnyben megvert egy görögöt, majd erőnyerőként bekerült az elődöntőbe, ahol kikapott — ám a másik veszteséggel együtt neki is jár a harmadik hely. Egyébként nagy erejű, de szertelen ifjú volt, aki a súlyemelés elbohémkodta, meg is sérült, így birkozásban sem maradt esélye. Fő számaiban tehát leszerepelt, míg a terven felül bevállalt teniszben (virtuálisan) dobogós lett...

Káosz és botránysorozat az olimpián

A nyári olimpiákat felelevenítve most az 1900-as párizsi játékok következnek, amelyek nem vonulnak be az ötkarikás történelem legszebb pillanatai közé. A sorozatos botránnyok, a szervezetlenség komolyan veszélybe sodorták a mozgalmat.

Bárhol, bármilyen olimpiatörténeti írással találkozunk az ember, az 1900-as párizsi játékokkal kapcsolatban mindig előkerül a kifejezés: a zűrzavar olimpiája. A szervezetlensége nagyon komoly problémákat okozott, a sportünnep rangja lefelé zuhant. A sporttörténészeknek igen nehéz munkába került maguknak a versenyszámoknak az azonosítása is, az érmesek, helyezettek nevének kiderítése meg ennél is nagyobb fejtörést okozott a hiányos vagy éppen pontatlan jegyzőkönyvek miatt (ha egyáltalán voltak). A századforduló idején Pierre de Coubertin volt a NOB elnöke, aki rengeteget tett az ókori görög olimpiák hagyományainak újjáélesztéséért. Erdemei elismeréseként hazája fővárosa megkapta a rendezési jogot 1900-ra. A báró nem véletlenül szerette volna Párizsba hozni a játékokat. Úgy gondolta, ez remek alkalom arra, hogy a francia nemzet megújuljon, hogy egy szebb jövő vegye kezdetét.

A tervek elkészültek, de a lebonyolítás teljesen kicsúszott a NOB kezei közül. Abban az esztendőben világkiállítást rendeztek Párizsban, ennek a szervezői pedig teljesen kisajátították, mellékeseménnyé minősítették az olimpiát. Nem akarták, hogy a sportviadalok elhalványítsák a fő szencziót. A világkiállítás tényleg nagy siker volt, az ötkarikás küzdelmek már nem annyira. A korabeli beszámolók szerint olyanok is versenyeztek, akik nem is tudták, hogy éppen a játékokon vesznek részt. A szállások és az ellátás színvonaláról pedig jobb nem is beszélni.

A játékok időtartamának megállapítása is problémás. A kezdete május 14. (vagy 20.) volt, míg a befejezése október 28-ra tehető. A versenyeket több részletben bonyolították le, körülbelül 160 napot tett ki a teljes program.

Nagyon jó példa a komolytalanságra: egy holland evezőspáros különös körülmények között szerzett aranyat. Bár bekerültek a döntőbe, de nem futamgyőztesként, ami annyira elkeserítette Roelof Kleint és Francois Brandtot, hogy leváltották kormányosukat, Hermanus Brockmannt, mondván, túl nehéz. Olyan változat is napvilágot látott, hogy Brockmann egyszerűen nem jelent meg a fináléra.

Mindenesetre a döntőre egy francia kisfiút kértek fel, aki éppen ott téblábolt, és akiről sajnos semmilyen adat maradt fenn az utókor számára. Például a neve sem, és a korára is csak tippelni lehet: nagyjából hét-kilenc év körülire saccolták. Így alighanem ő a játékok történetének legfiatalabb résztvevője, dobogója és egyben aranyérmese.

Magyarországot 17 sportoló képviselte, mindannyian férfiak voltak, bár ezen az olimpián már a nők is szerepelhettek. Amikor megérkezett Párizsba a magyar küldöttség, sportolóinkat senki sem várta, ami még talán elnézhető, de az már felettébb furcsa volt, hogy az útbaigazítás gyanánt megkérdezettek közül többen nem is tudtak az olimpiáról.

Egyetlen aranyérmünket Bauer Rudolf szerezte diszkoszvetésben, ő volt az egyetlen nem amerikai bajnok atlétikában az ügyességi számokat tekintve.

Az eredetileg mezőgazdász végzettségű Bauer nagyon sok sportágba belekóstolt, még a labdarúgásba is, tagja volt az első magyar klubcsapatnak, a BTC-nek (Budapesti Torna Club). Igazán azonban az atlétika vonzotta.

(Folytatjuk)

NBI., 27. forduló:

Pécs-Diósgyőr 1-2,
Kecskemét-Videoton 0-2 (0-1),
Haladás-Paks 5-0 (3-0),
ZTE-Újpest 1-1 (0-0),
Vasas-Siófok 1-0 (0-0),
Ferencváros-Pápa 0-2 (0-2),
Honvéd-Kaposvári 0-0,
Győr-DVSC 1-2 (1-1),

KÉK DUNA F.C. – ASTON ATHLETIC S.C. 6:1 (1:1)

Gól: Jovanovics '55, '89, Varga '67, '75, Georgopoulos 5, Ievoli 78.

Jók: Jovanovics, Varga, Rind.

Borongós, szeles és szitáló esős időben játszott le ez a bajnoki mérkőzés, de a Dunások nem törődtek az időjárással és úgy futottak ki a vizes pályára, hogy ezt a meccset meg kell nyerni és úgy is kezdtek, hogy már az első perctől beszorították a vendégeket saját oldalukra és szinte kilencven percig ott tartották őket.

A 6:1-es végeredmény magáért beszél. Reméljük így folytatják a fiúk.

Angelo Georgopoulos edző komolyan dolgozik, kétszer egy héten a csapattal, és látszik is a csapat szereplésén és játékán. A védelem kissé rozsdás még, de azt hiszem az is meg lesz oldva a jövőben??

Második csapatunk négy gólos vereséget szenvedett. Csak Beslagics, Szűcs és Rind Sándor mutatott jobb teljesítményt.

A Kék Duna következő mérkőzése május 19-én, hazai pályán lesz az Old Mentoian S.C. ellen, 1 és 3 óraker, szeretettel várunk minden régi és új szurkolókat.

Hajrá Kék Duna! A. Rind

Kiss Zoltán (Németország)

IRKA FIRKA

Gombás Lajos hozzászól

Ne szólj szám, nem fáj fejem. Ennek a tanulságos közmondásnak van egy kissé durva változata, amely főleg a szocialista érában volt időszerű: „Kussolj, és nyugodt leszen a földön!” Mielőtt elmondanám Gombás Lajos eme szólásmondással kapcsolatos tragikomikus történetét, néhány szót kell ejtsek magamról.

1966-ban jártam először a mai értelemben vett Nyugaton. Eltekintve most a '44-es, nyugati" társasutazásomtól, melyet annak idején „Zárt katonai egység nyugatra telepítésének" neveztek. Ez pontosan '44 decemberben volt. Már a Dunántúlon toporogtunk, amikor bevagonozás előtt — minden különösebb ok nélkül — elénekeltek az Erdély indulót, hogyaszongya:

Édes Erdély itt vagyunk,

Érted élünk és halunk.

Győz a szittyá forogteteg,

A Rohanó sereg!

Hát bizony ebben a zegernyészárguldásban magam is részt vettem. A sebességgel nem volt semmi probléma, viharos gyorsasággal húztuk a csíkot nyugat felé, kb. Kassel környékén kezdtünk el óvatosan fékezni. Aztán amerikai fogság, hazatérés, újrakezdése az életnek, ahogy ezt korabeli sorstársaimmal is történt. Mozgalmas évek következtek, Rákosi Mátyás és pribékjei a Vörös hadsereg árnyékában magukhoz ragadták el a hatalmat. Elkezdődtek a koncepciók percek, kommunista kommunisztákat aggattak bitófára, kinyíftant Sztálin generalisszimusz, majd kedvenc Fridolin nevű kandúrom is égnek dobtá talpacskáit, szívből megsirattam, míg a postarabló diktátort nem.

Tanár úr kérem

Válaszok a legutóbb feltett kérdéseinkre: 1. Kinizsi Pál, aki Báthory István erdélyi vajda segítségére sietve fényes győzelmet aratott a török felett, 2. Szárongnak, 3. Az isszosi csatában, 4. Kínában, 5. Jakartáé, 6. A Nemzetközi Vöröskereszt, 7. Márai Sándor, 8. Jurisics Miklós, 9. Ilja Jefimovics Repin 10. Hess András.

E heti kérdéseink:

1. Melyik a föld leghosszabb távon hajózható folyója, amelyen a tengerjáró hajók is mintegy 3700 kilométert tehetnek meg?

2. Mi a magyar neve az oregáno nevű fűszernövénynek?

3. Melyik USA-beli városban volt 1925-ben a hírhedt „majomper”?

4. Ki játszotta Az ember tragédiája 1883-as bemutató előadásán Évát?

5. Ki írta A csehek Magyarországon és az Abafi című regényeket?

6. Milyen ásványkincset bányásznak a Veszprém megyei Úrkúton?

7. Melyik Indiai városban található a világ híré Tadz Mahal?

8. Milyen néven ismerjük az egyjór töröksípnek nevezett hangszer?

9. Melyik országtól vásárolta meg az Amerikai Egyesült államok 1803-ban Louisianát?

10. Mi a nevük azoknak a latin nyelvű, történeti műveknek, amelyek rokon műfajaikkal (krónikák, évkönyvek) szemben kevésbé ragaszkodnak az időrendhez és több mesés mondai elemet tartalmaznak?

A válaszokat jövő heti számunkban közöljük.

Összeböngészte: B.A.

A hatvanas években Bp. VIII. kerületében, egy Futó utcai ún. „proli házban” laktam. Szoba-konyhás lakás volt, öten szorongtunk benne, anyósom, két kislányom, feleségem meg én. A komfortot a konyhában lévő vízcsap jelentette, volt egy csikós-sparherdünk, amelyik még rúgott is néha. Az egyik szomszédom, egy Gombás Lajos nevezetű szorgalmas munkásember volt, üzemlakatosként a MÁVAG-ban kereste mindennapi betevő falatját. Ő is éppen olyan körülmények között élt feleségével és a mieinkkel egykorú kedves kislányukkal, Gizikével, mint mi. Gombás nappal dolgozott én pedig éjjel — kocsmazenész voltam akkor-tájt —, tehát csak ritkán találkoztunk. A gyerekek jól kijöttek egymással, s így Gombásék tudták, mi fő ebédre a fazekunkban, viszont mi is értesültünk afelől, mikor bújít be Gombás neje mellé az ágyba. Lajos hallgatag ember volt, a háború befejeztével belépett a Pártba. Naivan bízott az „eszmében”, szebb, jobb jövőt remélve hitt Gerőnek, a hídvörőnek, elhitte Rákosi elvtársa arany tojást tojó tyúkjának ostoba meséjét. Eljárt a falú járókkal „népet nevelni”. Az '56-os tragikus események alatt együtt kuporogtunk a pincében, fülére szorította kezét, hogy ne hallja az ágyúdörgést, egyszerűen nem értette a világot. Szocialista brigádban gürült, tagdíját mindig pontosan fizette. Ha alkalmanként találkozunk, úrnak szólított, kissé gyanakodva nézett rám, hogy szakiskolai végzettséggel kocsmazenészként tartom el családomat. Amikor elmondtam neki, hogy így háromszor annyit keresek, mintha rajzasztal mellett görnyednék, csak bámult rám nagy birka szemekkel és csóválta fejét. Így éldegéltünk csendben békeségben, amikor egyik napon beütött a ménkü. Ugyanis addig nyűgösködtem, kevertem, kavartam, amíg sikerült egy igen szerény szerződéshez jutnom, amely harmonikás cimborámmal egy rotterdami DAS DREIMÄDELHAUS nevű kricsmibe szolt. Ebben az időben Budán, az Attila utcai Tabáni Kakashoz címzett kisvendéglőben muzsikáltunk.

Képzeltető az izgalom, amit kontraktusom a házban kiváltott, mert természetesen a gyerekeken keresztül a szerződés minden pontja ismertté vált a lakótársak körében. Gombás nem szolt semmit, mert a szemináriumi agymosásos keresztül szentül meg volt győződve, hogy a kapitalizmusban embertelen a kizsákmányolás, s miután két évtizeden át csak ezt hallotta, ez mélyen beleivódott nehezen forgó agyába. Az az érzésem támadt, mintha kissé sajnálkozott volna rajtam, hogy mi minden megpróbáltatás vár még rám az irgalmat nem ismerő Nyugaton. Keserves, izgalommal teli hónapok következtek. Házmeesterünket több ízben fölkeresték a BM civilhekusai, nála érdeklődtek „megbízhatóságom” felől. Végezetül kézhez kaptam útlevelemet, az összes ki és beutazási engedéllyel, majd elérkezett a búcsúzás fátyol pillanata is. Az egész ház kinn álldogált a folyóson, amikor családomtól búcsút vettem.

'66. Április 1-től '67 októberéig dolgoztunk Hollandiában, Dániában, majd a Német Szövetségi Köztársaságban, különböző füstös kocsmákban terjesztettük a szocialista „kultúrát. Bolyongásainkról, hol, merre jártunk,

a gyerekeinknek köszönhetően, a ház lakói informálva lettek. Így tudta meg szomszédom is, mikor vásároltam életem első kocsiját, ami úgy hiányzott Futó utcai nyomorúságomhoz, mint macskának a Gáspár-féle bajuszkötő. Miután az akkori rendelkezések szerint egy évi nyugati munka után, mindent vámmentesen lehet hazavinni, arra gondoltam veszek egy autót, azt itthon eladom, és ennek árából oldom meg égető lakásproblémámat. Hogy aztán nem így lett, nem az én hibám (a vámmentes kocsit három évig csak akkor volt szabad eladni, ha a rá kiszabott vámot leróttam). A lakótársak csupán azt nem tudták, mekkora dözsölések mentek végbe ezen idő alatt.

A „dözsölés” annyiból állt, hogy egy Maggi-levesporból készült lötytyöt két álló napig kanalaztuk cimborámmal. Gyomrunkon kellett spórolnunk, ha vinni akartuk valamire. Vittük is, mert 18 hónapi munkánk eredményéből sok mindent lehetett hazacipelni, persze Futó utcai viszonyoknak megfelelően.

Aztán elérkezett hazatérésem napja is. Föladtam Bécsbe egy táviratot, hogy vasárnap érkezem. A '37-es budapesti eucharisztikus kongresszuson nem várták akkora érdeklődéssel Paccelli bíborost, a későbbi XII. Pius pápát, mint engem lakótársaim. Gombás is kikönyökölt a gang korlátján, és összehűzött szemekkel figyelte kirakódásomat a kocsiból. Estére pontos beszámolót kaptak a lakók, mi mindent vittem haza a kocsin kívül, ami egyébként egy használt három éves Opel Rekord volt, itt nyugaton nulla, viszont Pesten még nagy szó volt, főként abban a környezetben, ahol mi éltünk. Gombásban akkor rendült meg a lélek, amikor átjöttek megnézni a sok nyugati „cuccot”. A lányokról messziről ordított a sok tarka-barka nyugati ringy-rongy. Mindez mind minden csoda három napig sem tartott.

Gombást azonban teljesen fölkaavarták az események, éjeken át nem tudott aludni. Nem ment a fejébe, hogy a sokat hangoztatott kizsákmányolás —, ami, legyünk őszinték, azért van — és a fejébe sulykolt töméntelen hazugság a valóságban kissé másképp fest. Másfél év alatt autó és sok egyéb háztartási cikk látványa megdöbbenetette. A rákövetkező héten, a hétfői termelési értekezleten — szokás szerint — a pártcsahosok elmondták az eredményeket, újabb munkaversenyre buzdítottak, majd végezetül következett a szokásos agymosás, nyugat kiértékelése, ami nem állott egyébből, mint le-sújtó kritikából, nyugat ócsárolásból. Mikor Gombás mindezt több álmatlan éjszaka után végig gondolta, elhagyta türelme és a gyűlés végén szót kért.

Amikor Gombás fölszólalásra jelentkezett, Riba Géza elvtárs, a párttitkár, elmosolyodott, jöllehet nem volt balszalygós természetű ember, utoljára akkor vigyorogta el magát, amikor nagy Imre kivégzésének hírére vette. Gombás — mivel még soha nem beszélt nyilvánosság előtt — remegő hangon kezdte hozzászólását, elfogódottá lett. Mondanivalóját spontán érzelmei szerint fogalmazta meg.

— Igen tisztelt elvtársaim! Húsz esztendőn keresztül egyebet sem halottam, minthogy nyugaton a munkásságot kegyetlenül kizsákmányolják. Ugyanakkor tőszomszédom, aki egy közönséges kocsmazenész, tavaly szerződést kapott nyugatról, kiment dolgozni és másfél évi keresetéből — saját szememmel láttam — mi mindent hozott haza családjának. Nemcsak egy szép autót, hanem sok más olyan cikket, melyekről én még csak nem is álmodhatok. Kérem tehát Riba elvtársat, arra adjon nekem magyarázatot, hogy is állunk ezzel a kizsákmányolással? Csak ennyit akartam mondani...! Az utolsó szavakat már majdnem sírva mondta ki az izgalomtól.

Rövid, de velős fölszólalását hatalmas tapsviharral jutalmazták munkatársai, végül is a forradalom leverése óta még senki sem mert ilyen bátran fölszólalni. Riba Géza párttitkár elvörösödött, nyelt két kicsit, meg egy nagyot, és fölállt: — Gondolom, a napi nehéz munka után fáradtak az elvtársak, s mivel több hozzászólás nem lévén, a gyűlést befejezzük. Ami pedig Gombás elvtársat illeti, kérem, jöjjön be a pártirodába, és ott korrekt, ki-merítő választ kap kérdésére. A munkások hazamentek, Gombás meg szívszorongva benyitott a pártirodába, ahol sűrű cigarettafüstben már várta őt Riba Géza a gyár rettegett párttitkára.

— Nos, kedves Gombás elvtárs — kezdte mondókáját Riba —, most aztán jól figyeljen ide! Elmondok itt magának egy tanulságos történetet, amelyből majd levonhatja a tanulságot, mikor és miképpen kell nyilvánosság előtt nyilatkozni bizonyos témákról. Ált az ötvenes években Nistaházán egy Kebek Vince nevű nyughatatlan paraszt. Egyéni gazdálkodó maradt, mert konok ember lévén, az Istennek sem akart belépni a TSZ-be. Hírhedt volt arról is, hogy Pártunk és Kormányunk bölcs határozatait szelvényben hosszabban rosszindulatú, elmarasztaló kritikával illette. Hiába figyelmeztette őt a tanácselnök meg a pártvezetőség, nem nyughatott, csak mondta a magáét rendületlenül. Egy alkalommal fölutazott a fővárosba megtekinteni a Mezőgazdasági Kiállítást. **Folytatjuk!**

NA NE...

— Borzasztó a feleségem — mondja egy koma. — Ha elmegyek a barátaimmal egy kicsit inni, kocsmázni, mindig hatalmas balhét csap. Pedig amikor hazaérek, a kertkapuban lehúzó a cipőmet, lábujjhegyen osonok a lakásban, az előszobában levetkőzöm, s a sötétben settenkedem az ágyhoz.

De semmit sem számít: mindig felébred, s hajnalig szid.

— Mert nem jól teszed, barátom! — feleli a másik. — Amikor én buli után hazaérek, tiszta erőből becsapom a bejárati ajtót, felkapcsolok minden villanyt, bekapcsolom a tévét, füttyörészek, dúdlok. Majd azt rikkantom: ha már ügyis ébren vagy, kedvesem, mit szólnál egy kis szexhez? Mindig úgy tesz, mintha mélyen aludna.

Székely ember sapka nélkül áll a nagy hidegben az utcán. Arra jön a komája:

— Hallja, kend, mit áll itt hajadonfővel ebben a hidegben?

— A házban ráncba szedtem az aszszonyt, de most kéne egy bátor ember, aki ki merné hozni a sapkámat.

A férj borotválkozik a fürdőben és morog magának:

— A fenébe! Ezzel a borotvával még a nyakamat sem tudom elvágni!

Az asszony beszól neki:

— Beadjam a nagy kést?

— Mit parancsol, uram?

— Mindegy, csak nagy legyen, hideg, és sok vodka legyen benne.

— Na, akkor jöjjön, bemutatom a feleségemet.

A féltékeny feleség egy cetlit talál a férje zsebében, rajta egy telefonszámmal. Felveszi a telefont, beüti a számot, majd amikor felveszik, köszönés és bemutatkozás nélkül belevisit:

— Mindent tudok, te cafka!

Mire a válasz a kagylóból:

— Rendben van, de akkor miért tetted a tudakozót hívni?

Idős néni kopogtat a tanári ajtaján:

— A Pistike nagymamája vagyok, és szeretném elkérni az unokámat az utolsó óráról.

— Az lehetetlen!

Pistike ma nem is jött iskolába.

— Akkor hol lehet?

— Azt hiszem, az Ön temetésén.

Fickó a borbélynál ülve átszól a manikűröslánynak:

— Te, szépségem, nem vacsoráznál velem ma este?

Gyertyafény, halk zene, a többi meg majd kialakul.

— Nem lehet, férjné! vagyok.

— Hát mondd azt neki, hogy egy barátóddal méz moziba!

— Mondd meg neki te! Épp téged borotvál!

Az anyós így szól a vejének:

— Ha annyira utálsz engem, miért van kirakva a képem a kandallótok fölé?

— Csak azért, hogy a gyerekeket elriasszam a tűzzel játszóttól!

— Hogy hívják a kínai óvodát?

— Pelenkaleng Bilikong.

— Hogy hívják a görög szakácsot?

— Szarakoszt.

apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések=apróhirdetések

Melbourne

HÁZTETŐFES-TŐ, magyarul beszélő háztető restaurátor Melbourneben. Reg. tetőrestaurátor. 1979 óta bizalommal fordul-

tak hozzám terracotta és betoncserepű háztulajdonosok a tető problémáikkal. A háztetőről magas víznyomással a mohát eltávolítom (vegyszer nélkül). Figyelem, a víztílalom rám nem vonatkozik! A tetője lehet terracotta vagy betoncserep. Színes cementtel kúpcserépeit (dudacserepeit) átcentezem, a törött cserepeket mind kicserélem vagy leragasztom. A terracotta cserepet leglazúrozom vagy a mohánövést gátló vegyszerrel bevonom, a betoncserep tetőjét szükség esetén az ön által választott színnel befestem és glazúrozom is. Ha a tető közötti pléh völgy rozsdás és a kémény körül is a pléh rozsdás és már folyik, ezt is mind kicserélem. Szélvihar okozta kárt a tetőn gyorsan rendezem és nyugtát adok a biztosító részére. Amennyiben garázs, veranda, carport vagy ehhez hasonló épületen tetőproblémája van, hullámvas, decking stb. szükség esetén megjavítom, kicserélem, átfestem. Használók Zinalum Colorbond anyagot. Óreg Fiberglass tetőt kicserélem új Fiberglassra vagy Laserlite-ra, hasonló anyaggal is. Szükség esetén darab vízcsatornát is kicserélek. Csatorna kitakarítást is végzek (szükséges ez tűz esetén). Padlás forgó levegőzöt is berakok a tetőbe. Bármilyen tető problémája van, bizalommal forduljon Jánoshoz. Amennyiben sürgős szolgálat kell, hívjon reggel 7-8 óra között, Melbourne 80 km-es körzetében és Geelongban is, vagy hívja magyarul-angolul a 9318-5103 vagy mobilon 0422-770-957. Ha nem jelentkezik, hagyja üzenetregisztráción az ön telefonszámát és visszahívom.

MAGYAR fogtechnikus nemcsak Gardenvale-i rendelőjében fogad ügyfeleket, de kérésre — előzetes megbeszélés szerint — saját otthonában is felkeresi. Telefon 9596-6611 (Melbourne). Kérje Izabellát.

HÁZAK, hozzáépítések, beázott tetők, stancok javítását, bejárati ajtók (fixing lock up), konyhák, fürdőszobák átalakítását vállaljuk. Hívja Józsi a 9547-2453 (Melbourne) telefonszámon.

HEARTY HUNGARIAN

Eredeti magyar ételek

levesek, főételek, egészséges magyar ételek, édességek — *diós-, mákos beigli, rétes, krémes* — minden nap kapható helyi fogyasztásra vagy elvitelre. **Speciális rendelések 48 órával előre!** Nyitva minden nap de. 11.30-tól este 8 óráig. **156a CARLISLE St. St.Kilda** (Ferdén szemben a St.Kilda Town Hallal) **Tel: 9537-0700**

Melbourne Melbourne

GRÜNER HENTESÜZLET

* Delicatessen **

227A Barkly St., St. Kilda.

Telefon/Fax: 9534-2715.

csabai, debeceni

és más kolbászok,

finom húskok, magyar konzervek és befőttek, hársfaméz.

GRÜNER HENTESÜZLET

MELBOURNE-ben, Cityhez közeli étterem keres part-time, szakképzett, önálló, ambíciózus szakácsot. Telefon: 0421 993-132.

HETI egy, vagy két hetenként egy alkalommal, takarítást vállalom.

Elérhetőségem: 0435-025-598, Kati

Hőseink előtt tisztelegve jelentjük meg
A Magyar Hősök Emlékünnepe alkalmából

A VITÉZI REND MAGYAR ÖRÖKSÉG

A VITÉZI REND TÖRTÉNETE

1920 — 2010

című kötetünket,

Dr. vitéz Bercsényi Miklós — vitéz Bősze József
szerzők munkáját.

Terjedelme: 344 oldal, mérete: 190 x 240 mm,

kötése: kék vászonkötés arany nyomással

Könyvkiadó és Nyomda

1221 Budapest, Ady Endre út 71.

Telefon: (06 1) 424 7822, (06 1) 424 7823

www.pytheas.hu — pytheas@pytheas.hu

MAGNA CARTA TRAVEL

Lic. No. 32245

Ha utazási célja Magyarország, Európa vagy a világ bármely más része, bizalommal forduljon hozzánk. Rokonok kihozatala, autóbérlés, szállodafoglalás és egyéni, illetve csoportos utak szervezése **olcsó áron!**

Hívja Schwarcz Klárát

Telefon: (03) 9523 6981 A.H. (03) 9705 6478

Telefax: (03) 9523 0695 Mobil: 0418 108730

688 Glenhuntly Road, South Caulfield, Vic 3162

Figyelem!

Keressen fel Weboldalunkun:

cs-magnacartatravel.com.au

Háztartási cikkek és személyi tárgyak Magyarországra szállítása hajóval

Hamburgon keresztül egyenesen Budapestre

- Egész konténerek hétvégi berakodása speciális áron
- Kisebb mennyiség köbméterre
- Csomagolás ládába
- Felvétel és kézbesítés
- Biztosítás
- Vámoltatás
- Raktározás

A HAZATELÉPÜLÉS LEGKÉNYELMESEBB MÓDJAI

OSS World Wide Movers Pty Ltd.
36-38 Bearing Rd, Seven Hills NSW 2147
Tel.: 02 88259300 Fax.: 02 88259333

OSS World Wide Movers VIC Pty. Ltd.
30 Gaine Rd. Dandenong South VIC 3175
Tel.: 03 9799-5800 Fax: 03 9799-5888

OSS World Wide Movers QLD Pty. Ltd.
30 Anton Rd, Hemmant QLD 4174
Tel.: 07 33482500 Fax.: 07 33482522

Sydney

HAZALÁTOGATÓKNAK a Parlamentnél lakás kiadó. Telefon 02-9327-2580.

SZERETED az aktív életet, karavánözölyt, sétákat, golfozást stb? Én hosszú házasság után keresek egy 55-60 év körüli komoly hölgyet, aki szeretné a hátralévő éveit velem tölteni Tweed Heads-ben. Hívja Lacit a 0401-571-147 számon.

SANS SOUCI-ban 3 hálószobás modern town house-ban 2 hölgy lakótársnót keres. Heti \$200 plusz rezsi. Telefon: 9529-6460, 0439 601-278 (Sydney).

VILLANYSZERELŐ nagy szakmai gyakorlattal, kevés angol nyelvtudással állást keres. Szabó László, tel: 0450 531-881 (Sydney)

Angol, német és magyar nyelvet beszélő magyar lány idős személy gondozását vállalja bentlakással is. Telefon: 0415 762-204. (Sydney)

Sydney

GONDOZÓNÓT

keresek idős hölgynek bentlakással vasárnap 5 órától péntek reggel 10-ig. Hívja Mancit a 02-9371-5252 (Sydney) vagy 0412-340-612 számon.

Fordítások, ausztrál bevándorlási és magyar honosítási kérelmek

Hajdu Gábor
(MARN: 0962683,
NAATI: 22224)

www.gaborhajdu.com.au

Mobil:

0423-893-206

A Szent Erzsébet Otthon (1 Symonds Rd. Dean Park NSW 2761)

Ausztrália egyetlen magyar katolikus idősgondozó és ellátó intézménye, ahol már 46 éve keresztény szellemiségű ápolásban és gondozásban részesítjük lakóinkat.

Szeretettel várjuk az érdeklődőket

Otthonunkba.

Megüresedett helyek vannak az ápoló otthonban, az önálló (önellátó) villafaluban és a Hostelben. További információért kérem, hívjon minket a következő telefonszámon:

(02) 8818-8500

vagy személyesen, előre egyeztetett időpontban.

A Magyar Élet Kiadóhivatalának
P.O. Box 210, Caulfield, Vic. 3162

Megrendelem

A Magyar Életet ___ évre Mellékelek \$ ____-t.
Előfizetési díj egész évre (50 szám) GST-vel együtt \$ 160.—
Félévre (25 szám) GST-vel együtt \$ 80.—
Külföld egy évre: Magyarország \$ 240.- NZ \$ 220.-

A Magyar Életnek **régi** előfizetője vagyok
új előfizetője vagyok

Név _____

Cím _____

Postcode _____

A csekket **HUNGARIAN LIFE** névre kérjük kiállítani. **MONEY ORDER** átutalása esetén kérjük, ne felejtse el a postán kapott nyugtát azonnal **elküldeni** hozzánk a fenti címre. A nevet és a címet olvasható nagybetűkkel kérjük kitölteni. Címváltozás esetén szíveskedjék a régi címet is közölni.